

Gottfried Mayerhofer

TAJNE ŽIVOTA

Sadržaj:

4 Zdravlje, Bolest i Smrt

6 Dječak, Mladić, Čovjek i stranac

9 Duhovni život, Duševni život, Anđeoski i Božanski život

11 Djevajčica, Devojka, Majka i Žena

18 O Različitim oblicima i vrstama životinja

19 Suština Života

20 Ljudsko dostojanstvo

21 Oče naš

24 Život na svjetlu ljubavi

33 Mračna strana prirode u odnosu na ljudski život

4 Zdravlje, Bolest i Smrt (13 Srpanj 1870)

Ovdje ponovno imate tri riječi koje, ako ih uzmemo u prirodnom smislu, i nije tako teško protumačiti u njihovom istinskom smislu/značenju. Zdravlje predstavlja normalno/prirodno stanje vašeg vegetativnog života kada/u kojem svi organi ispunjavaju svoje funkcije (*baš*) kao što bi i trebali, i na taj način vas ne spriječavaju u praćenju/vršenju vašeg zvanja/poziva ili pak (*ili 'niti'*) ometaju vaš duhovni razvoj i materijalnu okupaciju. Zdravlje, istinsko zdravlje, se može pronaći u tijelu samo kada je čovjek nesvjestan pomicanja/kretanja i funkcija svojih organa. Kada se u ovim pomicanjima/kretanjima (*organa*) pojavi smetnja, jedan ili više organa koji su obuhvaćeni (*tim smetnjama*) počinju djelovati u suprotnom smislu. To vam uzrokuje neugodu ili bol, duša postaje tužna pošto se osjeća hendikepirana u svojim aktivnostima (*koje vrši svojim*) tijelom, i iz ove neugode i patnje se (*naposljetku*) razvija ono što vi nazivate 'bolest'. Ako se ovo stanje pogoršava, onda još više organa odbija funkcionirati ili su pak (*time*) ometeni u svojim funkcijama od strane onih organa koji pate, ta neugoda se širi, cijeli životni proces je time prekinut i sa prestankom redovnog uzimanja nove vitalne energije i izbacivanja otpada - naposljetku u cijeloj mašineriji nastupi neizbježni zastoj kojeg vi nazivate 'smrt'. Na taj način nastaje raspadanje/razbijanje pojedinačnog skladnog/jedinstvenog tijela na njegove prijašnje primitivne elemente. Ali duša, oslobođena svoga omota (*ča*), mora (*za sebe*) unaokolo tražiti/gledati drugu odjeću, drugo tijelo, pošto je prijašnje postalo potpuno beskorisno. Ono što izgleda kao fizički život se završilo; započinje duhovni život koji sa svojim stupnjevima i gradacijama prati povlačenje na gore ili dolje u skladu sa željom duše. To je novi duhovni život u kojem su funkcije tijela zamijenjene s funkcijama duhovnog života koje, razvijajući se spontano, postižu savršenstvo. Na ovaj način teče život u onostranom. Međutim, da bi se ovaj tok/kurs olakšao i da bi čovjek na njemu imao što manje poteškoća, osoba (*za života*) na materijalnoj zemlji mora nastojati održati zdravlje duše što je više moguće ukorak s tjelesnim zdravljem. Jer baš kao što zdravlje tijela uključuje i unaprijeđuje blagostanje istog, na drugoj strani zdravlje duše, tamo gdje su duhovne funkcije duše neometane od strane oblaka i zamagljujućih strasti, uključuje zdravlje tijela. Kad god čovjekov duh može redovito vršiti svoj utjecaj na dušu, tijelo je zdravo. Zaista, u cjelini baš kao i u pojedinačnim dijelovima moralna ljepota duše će pronaći korespodentni izražaj u svojim formama, kao što je to obično slučaj na ljudskom licu, gde se sve njegove sklonosti, udaljavanja/lutanja i strasti reflektuju bez/izvan utjecaja čovjekove volje. Samo što vi ne možete čitati ovaj jezik valovitih i uglastih linija koje na svakom licu otkrivaju stanje njegove duše, jer bi ugledali u istinskom ogledalu duše mnoge stvari koje bi, umjesto da vas privuku mnogim ljudima, bile odbijajuće za vas. Ja u svojoj mudrosti nisam dozvolio da ova tajna fizionomije bude otkrivena svima, kao što je to zamišljao Moj dragi Lavater. Jer kroz ovo jasno/čisto očitavanje karaktera svakog ljudskog bića u njegovom vlastitom izrazu lica, za mnoge bi ljude napredak/progres ka duhovnom boljitku bio otežan, a u mnogim slučajevima uistinu nemoguć. I tako Ja dozvoljavam da se pod krinkom ulagujućeg/laskavog govora ili naučenog pristojnog ponašanja/vladanja društvu dobrih može pridružiti čak i đavao, bez da drugi o tome imaju i najmanji nagovještaj. Prema tome riječ (*misli se na ono što ljudi*

govore pred drugim ljudima) u društvu ni najizopačenijim ljudskim bićima ne zatvara prolaz ka boljitku (ili *'put na kojem se donekle mogu popraviti'*), što bi bilo nemoguće ako bi svatko mogao odmah procijeniti svog bližnjeg iz izraza njegova lica. Jer onda bi svatko zasigurno odbacio zle ljude, dok bi sami zlotvor bio ograničen na druženje sa sebi sličnima ili bi bio izoliran bez mogućnosti komunikacije (sa ostalim ljudima/sa ostatkom svijeta); i ovo bi ga samo učinilo gorim nego što je bio ranije. Da budemo sigurni, u onostranom je drugačije; tamo svaki duh zna (onog) drugog duha na prvi pogled i stoga može izbjeći ono što je loše, i pridružiti se onome koji mu je jednak ili (koji je) bolji (od njega); otud proizlazi za čovjeka velika poteškoća da se tamo poboljša (ili *'promijeni na bolje'*), pošto tamo najprije dolazi prepoznavanje (nečijeg stvarnog karaktera), dok ovdje na zemlji, najprije (dolazi; ili *'čovjek najprije upozna'*) pretvaranje.

Stoga, Moja djeco, težite tome da imate zdrave duše, ne opirite se utjecaju duha; opirite se svemu što može isprljati vašu dušu i možda ostaviti neugodne otiske na vašem licu. Budite sigurni da ti otisci strasti na vašem licu, u vašem izgledu (ili *'formi'*), kao na ruci i pokretima cijelog tijela, ili čak u opakom/zlobnom svjetlu udaslanom iz oka, koje je za vas neobjašnjivo, nisu pod vašom kontrolom. Tamo, bilo kakvo skrivanje misli, bez obzira koliko tajnih, drugim riječima, sakrivenih/prikrivenih, ničemu ne koristi. Ne možete sakriti utisak zlog ili neopreznog pogleda koji susreće čisto oko nevinosti, dodirujući ga neugodno i opominjući/upućujući njegovu dušu na povlačenje, kada iza rascvjetanih/cvjetnih riječi i uglađenog ponašanja/manira leži guja izdaje i čeka u zasjedi. Stoga, gajite/njegujte zdravlje vaše duše tako da vaše oči mogu susresti oči bilo koje druge osobe, slobodno i bez krivnje. Budite sigurni - ništa što je duhovno veliko/značajno u čovjeku ne pokazuje svoje uzvišeno porijeklo i svoju od Mene naslijeđenu plemenitost više od 'oka ispunjenog dušom' (*soulful eye*), pogleda punog mekoće, nježnosti i ljubavi! U oku se cjelokupna materijalna priroda ogleda izvani; iz oka sjaji cijeli duhovni svijet, od najvišeg raja do najnižeg pakla. Sve dok u svome srcu nosite Moju Riječ, sve dok prijanjate uz Mene a ne uz svijet, vaša duša će postati zdrava, uistinu, ona će nastaviti rasti sve zdravija (*i zdravija*). Ovo stanje zdravlja će rasti do te mjere da će tijelo koje je bilo zdravo za svoje prethodno stanje sada biti samo smetnja/prepreka vašem duševnom napretku/razvoju te duša, produhovljena kroz Moje učenje, Moju Riječ i Moju milost, potražuje kao organ duhovnu a ne više materijalnu ovojnicu. Jednom kada je postignuto ovo stanje, Ja ću uzeti od vas taj teret kojeg ste vukli (*una*)okolo za vrijeme vašeg zemaljskog života i zamjenit ću ga za eterično tijelo koje će vašu prirodu učiniti još providnijom/transparentnijom, koje će u potpunosti prisvojiti korespondentan oblik vaše unutarnje osobnosti/ličnosti. Stoga, postanite duhovno lijepi/prekrasni i u onostranom ćete imati isto duhovno odijelo koje će korespondirati mlađahnoj i nepokvarljivoj ljepoti vašeg duha, i koje će zauvijek nastaviti svoj rast u ljepoti, uzvišenosti i prozirnosti/transparentnosti Baš kao što je bolest tijela smetnja/poremećaj u radu/djelovanju njegovih organa, propust/neuspjeh u tome da čovjek živi u skladu sa Mojom ljubavlju i Mojim učenjem je smetnja/poremećaj u radu/djelovanju duše. Ona je sa svoga pravog puta odvrćena od strane svjetovnih žudnji ili duševnih požuda, poput mržnje, bijesa, žudnje za moći i tako dalje, te živi lažan/prividan život, a ne istinski život duha. Živi da bi

ugodila materijalnim požudama svoga materijalnog (*ili 'živi za požude svoga materijalnog'*) dijela, tijela, tako da naposljetku i sama postaje materijalna, gubi iz vidika svoju vlastitu sudbinu/određenje i na taj način ne uspijeva ispuniti svoju obavezu i zadatak/misiju na ovoj zemaljskoj kugli, koja je zamišljena da bude (*ili 'koja bi trebala biti'*) probna škola gde duša prvo uči kako obuzdati/potisnuti svoje strasti a kasnije kako ih u potpunosti iskorijeniti sa ciljem da bi u Moje duhovne sfere mogla pristići kao duhovno čisti ton. Umjesto težnje za duhovnim zdravljem, svjetovna duša sada ima (*ili 'je dobila'*) ono što je preferirala, - duhovno ne-zdravlje. Iako je trebala težiti tome da uvijek eliminira loše te da apsorbira nova dobra, novi život, ona je učinila baš ono suprotno. Još je za vrijeme (*svog*) tjelesnog života prestala koristiti tijelo za/u svoje (*stvarne*) svrhe, (*dakle*) produhovljavajući ga, već je sve plemenito, duševno, duhovno, sve što sam (*joj Ja*) kao kredit dao usađeno/utjelovljeno u nju sâmu oštetila/izgubila, i postala (*je*) čisto/sâmo tijelo/meso/karoserija/figura ili je, rečeno drugim riječima- izvršila duhovno samoubojstvo!

Kada su sva sredstva da se takva duša istrgne iz svog fizičkog ropstva propala, Ja sam prisiljen rastaviti/rastvoriti ovaj omotač u kojeg je takva duša sebe zakopala. Vrstu pokrivača/omotača kakvog će (*duša*) imati u drugom svijetu i kako će on izgledati, možete lako zamisliti. Zasiurno ne odijelo/odoru svjetlosti jer duša već i na ovoj zemlji nije bila prijatelj svjetla, već prijatelj suprotnog, materijalnog, prijatelj tame/noći. Ovdje imate tri riječi kao instrukciju i upozorenje za vas kao i za sve one koji će ih ikada pročitati. Neka svi dobro razmotre/razmisle što čine i kakvim putevima hodaju! Moji zakoni materijalnog i duhovnog svijeta su nepromijenjivi, i duhovna težina korespondira (*ili 'je suglasna'*) materijalnoj težini, i ono što je Moj Pavle rekao sadrži istinu: "Kako drvo padne, tako i ostaje (*ležati*)!" Pazite se da ne padnete kao beskorisno, na pola istrunulo drvo, već kao grane i grančice što klijaju (*ili 'koje se razvijaju'*) za bolji i divniji/ljepši život. Kada padne, suho deblo drveta ostaje ležati bez života i pokreta. Nema mladih izdanaka, ne sadrži nijedan živući element koji bi ga mogao tjerati na daljnji život. Raspada se i truli te prelazi u druge forme i elemente koji unutar najkraćeg vremena gube svaki trag svojeg prethodnog oblika kojeg su imali kao sastavnice/komponente drveta. Sa zelenim granama i grančicama/izdancima nije tako. Kada padnu na vlažno tlo koje sadrži i najmanje hranjivih sastojaka, one lako puste korijenje u plodno tle, počinju se uzdizati, osjećaju se ugodno u svom novom postojanju, izbacuju lišće, cvjetove i plodove i, kakva zemlja, takav je i plod. Dragocjeni dijelovi grane u kombinaciji sa dragocjenim elementima zemlje pretvaraju/transformiraju pale grančice u ljepše i finije vrste, te ih vode korak bliže njihovoj sudbini. Tako i vi, Moja draga djeco, težite tome da postanete (*po*)prilično duhovno zdravi, iskorijenite svu rđu duhovne bolesti i kada na kraju i vi također budete trebali bolji omotač/pokrov nego što je do sada bilo vaše materijalno tijelo, padnite kao žive/vitalne i svježije grančice na Moje plodno duhovno tlo, gdje je gnjojivo ljubav, a zemlja poniznost i ljubav prema bližnjem. Tamo, raširite/pružite vaše ruke kao što ih korijenje pruža u zemlju u potrazi za gnjajivom. Tamo, dopustite se oplemeniti tamo tako da od sjemena koje je ovdje posađeno tamo rezultat bude plemenita mladica, sa još uzvišenijim i duhovnijim plodovima zahvaljujući novoj zemlji. Na ovaj način ćete se, kroz vaša djela/akcije i

ljubav prema Meni, sa vašim plodovima koji su sve više i više oplemenjeni, i opskrbljujući sve više plemenitih plodova i još uzvišenijih duhovnih proizvoda, nastaviti približavati sve više i više Njemu, Koji vas je tako često hranio sa duhovnim plodovima drugog svijeta i dajući vašoj žednoj duši gutljaje vode vječnog života. Dobro zapamtite, bez obzira u kakvom obliku vam Ja davao duhovnu hranu, Moja briga je uvijek jedna jedina, (*i to*) da se možete obrazovati kao zdrave duše za vječni život a ne, opterećeni/ometani sa bolešću, za smrt. Ovo je uz Moj očinski blagoslov za vas, djeco Moja (*za ovo jutro*) – od vašeg dobrog Oca! Amen.

6 Dječak, Mladić, Čovjek i Starac (28 Lipanj 1870)

1. Ovdje imate četiri riječi iz ljudskog života kao i riječi koje pripadaju životu Zemlje i životu stvaranja (*ili 'koje se odnose na život Zemlje i život stvaranja'*). Sve ove riječi su podijeljene u razvojne stupnjeve/faze. Prvi označava četiri čovjekova razvojna stupnja ili perioda njegovog života u odnosu na njegov fizički i duhovnog razvoj. 2. Ono što će ovdje biti rečeno o čovjeku, na svoj vlastiti način također vrijedi i za narode koji u svojoj duhovnoj edukaciji/obrazovanju moraju proći kroz ova četiri perioda, kao i za velike epohe/doba u edukaciji/obrazovanju čovječanstva kao cjeline. 3. Tako da bi sistematično započeli sa ovim mnogim značenjima i objašnjenjima, racionalno završavajući sa jednim prije nego se okrenemo k drugom da bi istog objasnili i ukažemo njegovu duhovnu povezanost sa prijašnjim, mi ćemo u odgovarajućem toku prijeći na trećeg. Onda, dovodeći/puštajući vas u Moju radionicu i konačno rasvjetljavajući druge četiri duhovno velike riječi u njihovom najvišem značenju tako da možete videti cjelinu u skladnom sažetku, mi ćemo podijeliti ovu veliku riječ/objavu koju vam dajem u nekoliko odlomaka, započinjući sa prirodnim objašnjenjem prve četiri riječi. I stoga, Moja draga djeco, očekujte krasnu stvar koju će Otac ponovno izgraditi/razviti za vas! 4. Ovdje (*misli se na kurs čovjekovog života koji počinje od djetinstva, kreće na gore prema mladalačkoj dobi i zrelosti, pa onda na dolje prema starosti*) ispred sebe vidite stupnjeve razvoja ljudskog bića gore i dolje (*prema gore i prema dolje*), za vrijeme njegovog života na ovoj Zemlji. U fizičkom smislu je to jedno pomicanje (*na*)gore i (*na*)dolje na ovoj skali; duhovno bi to trebao biti samo uspinjući pokret. 5. Dječak ili dijete, rođen bespomoćan, njegova duša ovladana/zauzeta životom snova, ne zna i ne prepoznaje ništa, i mora sve naučiti, čak kako obući svoje misli, koje se povećavaju/umnažaju sa razvojem njegove osobnosti, u jezik, koji je na početku pun grešaka, onda postaje progresivno jasniji i sve točniji što se više tijelo i mentalne sposobnosti razvijaju. 6. Duh se, kao iskra iz Mene, ponaša tiho, zatočen/oklopljen u najunutarnijem dijelu srca; tu i tamo samo nagoni/potiče dušu razviti svoje tijelo u skladu s određenim zakonima tako da ga može koristiti kao dobru alatku/sredstvo i uzeti (*to svoje*) duševno-tijelo, koje se razvija iz uredno izgrađenog tijela, sa sobom u onostrano za drugačiji život jednom kad zemaljsko tijelo i omotač/ovojnica duše ne budu više korisni za dušu i ona bude potrebovala drugačijeg. 7. U dječaku ili djetetu su sve strasti još uvijek uspravane i uglavnom se manifestiraju tvrdoglavost i bijes. Ovi su prve parazitske biljke koje pružaju svoje izdanke oko mladalačkog drveta života i vješaju se o njemu. Ako rana pomoć nije pružena u pravo vrijeme cijelo stablo je lišeno svoje snage i njegovi

sokovi i jedrina se mijenjaju u one dvaju korova, potpuno kvareći/pljačkajući čovjeka koji odrasta sa tim kvalitetama. Jer on, pošto je rob tim strastima mora zaboraviti skoro svaki duhovni napredak, tako uzrokujući velike neprilike sebi i drugima koji dođu u kontakt sa njime. **8.** Tvrdoglavost i bijes su neke od najmoćnijih karakteristika sotonske prirode. Zbog prve, Sotona odbija krenuti putem k Meni i, zbog druge karakteristike, on ne može dopustiti da najneznatniji tračak ljubavi, koji bi ga učinio mekšim, umesto još nepokornijim, uđe u njegovo srce. **9.** Ovo je slučaj sa dječakom jer budalasti roditelji često, umjesto da se još snažnije bore protiv ove dvije kvalitete, čak ih podupiru u vjerovanju da, ako se djetetu ne pruži ono što on (*po*)želi, čovjek šteti njegovom zdravlju; ili imaju spreman isprazan odgovor: 'Dijete ne zna što želi; jednom kada odraste/bude veći, stvari će biti drugačije.' **10.** Budalasti roditelji! Da, uistinu će postati drugačije. Ono što on sada, kao dijete, izražava sa suzama i neartikuliranim zvukovima, kasnije će se promijeniti u neljubazne i grube riječi protiv vas, onda, kako dijete bude odrastalo a vi starili to će možda završiti u fizičkim radnjama gdje ćete ubrati što ste tako krasno posijali, baš kako ste zaslužili. **11.** Dijete, postepeno se razvijajući poput biljke, i sve više pokušavajući pružiti svoje ruke iz majčinog krila prema prostranom svijetu tako da bi dohvatilo naročito ono što je najudaljenije, raste sa svojom spoznajom, a sa spoznajom rastu i strasti, a sa strastima raste pretjerana žudnja da ih se zadovolji. **12.** Dosegnuvši na taj način doba kada ovaj potok duhovnih, mentalnih i fizičkih poriva/nagona, koji su još uvijek kao zajedno izmješani, mora biti pročišćen, izdiže se potreba za učenjem i školovanjem i dijete mora steći razumijevanje o tome što je dobro a što loše, što je dozvoljeno a što je zabranjeno, što je vrlina a što grijeh. **13.** Za vrijeme ove faze pročišćavanja svih neumjerenih/prekomjernih mladalačkih čežnji i prohtjeva, roditelji i odgajatelji moraju učiniti sve da bi potisnuli/kontrolirali/prepriječili prtok/strujanje svih čežnji, strasti i neumjerenih prohtjeva, koji je skoro preplavljen sa mladalačkim visokim duhovima, postavljajući branu tako da ne može poplaviti (*izdići razinu*) iza svojih ograničenih obala. **14.** Ovde duša počinje učiti prvu ozbiljnu riječ duhovnog čovjeka. To je obuzdavanje njegovih strasti, snaga da se suprotstavi svojim žudnjama smišljeno i svojim inspiracijama i aluzijama sa izravnim da ili ne. **15.** Najprije vođena od strane škole i primjerom roditelja, dječakova mala lađa života, ulazeći u prostraniju sferu, jedri između/pored igre i učenja, poučavanja i kazne, prema mladalačkoj dobi, već više budna/spremna u duhu i duši. Dolazeći u dodir sa sebi ravnima kao i sa onima iznad njega ili sa starijim osobama, mladalačka duša osjeća poriv ispitivati stvari koje je kao dijete prihvatilo nenamjerno, bez da ih je iz uvjerenja prihvaćalo kao svoje za produhovljenje svoga vlastitog ja/sebstva. **16.** Sa ulaskom u višu sferu života koja je, da budemo sigurni, isto tako puna pogrešnih ideja, počinju pitanja: 'Ali zašto ovo, zašto ono?' **17.** U skladu s primljenim prosvjetljenjem se onda razvija duhovni čovjek unutra; naposljetku, u mladića se također budi seksualni nagon, on je privučen ženskom spolu prema kojem se u njegovim školskim godinama običavao odnositi ravnodušno a često čak i sa prezirom. **18.** Ovaj nagon, tako opasan za neobuzdanu/nekontroliranu prirodu, je usprkos tome jedan od najkorisnijih/najzdravijih, jer on često obuzdava najgrublje strasti razmaženog djeteta i što majka i učitelj nisu mogli postići, čini jedan nesvjestan pogled pun ljubavi iz oka djevojke i unutrašnja sreća. Sa ovim duhovnim magnetiziranjem/privlačenjem ona ostvaruje nešto što će jedino biti shvaćeno i jednom

u potpunosti objašnjeno na nebesima, ali što ovdje na ovoj zemlji ostavlja jedino slab, i na nesreću prolazan odjek. **19.** Sa pojavom ove prekretnice u životu mladića učinjen je prvi korak prema punoljetnosti/zrelosti; ljubav opliće mladića sa ružama, otvarajući za njega nebo koje on još ne može razumjeti i obuhvatiti. Ova ljubav, najprije okrenuta jedino prema predmetu njegovih osjećaja, ga onda vodi do svjesnosti (*jednog*) čovjeka i njegovih ozbiljnih dužnosti. **20.** Na ovaj način silovit/neobuzdan/nagao mladić prelazi u razboritiju/promišljeniju zrelost gdje život postaje ozbiljniji i čovjek, koji više ne živi sam već traži životnog saputnika, kroči iz samačkog života u život obitelji. Tamo, on mora još više obuzda(va)ti svoje strasti, a ozbiljniji pogled na njegov vlastiti život u pokušaju da podrži i sebe i svoje voljene mu nameće dužnosti o kojima kao dječak nije ni slutio, kao mladić nije imao ni(*kakvu*) ideju, a kojih puno značenje, tek sada kao (*zreo*) čovjek, može shvatiti. **21.** Kao radosna, svježa planinska bujica dječak je suknuo uzbrdo i niz dolinu. Pristigavši na ravnici, i dalje zadržavajući nešto od svoje brzine spuštanja u planinama, on juri sretno među obalama prekrivenim cvijećem, međutim, gubeći sve više i više od svoje brzine i šireći se sve više i više u ravnici, on prelazi u zrelo/muževno doba. **22.** Kao čovjek sa njegovim novim životnim zahtjevima, novim problemima i novim obavezama prema svojoj obitelji, on ulazi već u fazu gdje je duhovno-mentalni čovjek u njemu, sve više i više oblikovan u skladu sa određenim zakonom, krenuo ili pravcem prema onome što je dobro, naime, putem ka Meni, ili suprotnim putem, od Mene. **23.** Na taj način struja njegovog života teče dalje, tražeći, dvoumeći, izgrađujući svoje vlastito ja/sebstvo od onog što je pronašao, možda se umirućuci sve više i više, isplivavajući slavno iz svih sukoba i sumnji i konačno, kao mirna rijeka, puzi prema starosti. Tamo kretanje skoro prestaje i čovjek zaista mora, poput hrčka, živjeti od kapitala nagomilanog tijekom života. Jer teško mu se išta može dodati i cijeli tok ljudskog života je bio proživljen sa svojim zabludama, svojim radostima, i na kraju će žetva ostvarenih djela konačno biti požnjeta. **24.** Tako dakle starac stoji na kraju svojeg vidljivog fizičkog života, iza njega prošlost koja se nikada ne vraća, ispred njega nejasna budućnost, između dva svijeta, vidljivog i nevidljivog, čekajući trenutak kada njegov životni sat staje i aktivno klatno njegova tijela, srce, se zaustavlja. **25.** Sretan je onaj starac koji je, naposljetku, nakon velikih sukoba i višestrukih uznemiravanja, za sebe bar osigurao toliko da se odijelo njegove duše približilo praotisku/arhetipu Moje slike (*ili 'Mojeg odraza'*), iako ne potpuno. Sretan je on ako je, iako kasno, ispravno prepoznao svoju misiju na ovoj Zemlji, svoga Boga i Gospodina i drugi svijet. On će mirno čekati trenutak odlaska kada će odijela biti promijenjena; on će napustiti svijet bez straha i žaljenja, jer, iako kasno, on je pronašao svoga Stvoritelja, svoga Oca, Koji će ga Tamo Gore u skladu sa njegovim i dalje mladalačkim srcem zasigurno odjenuti sa novim, mladalačkim odijelom. Onda, neprestano postajući sve ljepšim i sve više produhovljenim, on se može, na stupnju savršenstva, nastaviti približavati sve bliže Meni tako da bi postao potpuno vrijedan/dostojan imena: 'Sin Božji'. **26.** Ovdje ispred vas imate cestu djeteta, mladića, čovjeka i starca, u nekoliko glavnih crta. **27.** Sada ćemo vidjeti istovrsnost/podudarnost ovih životnih razvojnih stupnjeva/faza sa godišnjim dobima vaše Zemlje, i koliko/u kojoj mjeri zima, proljeće, ljeto i jesen izražavaju duhovno na sličan način istu stvar, koju ćete u poglavlju koje slijedi naučiti u još uzvišenijem smislu.

9 Duhovni život, Duševni život, Anđeoski i Božanski život (29 Srpanj 1970)

Pod duhovnim životom, Ja u stvari mislim na život svih onih duhova ili prirodnih sila koje uzrokuju kontinuitet/stalnost postojanja cijelog materijalnog svemira, ili postojanje i trajnost svih metala, kamenja i zemlje (*earths*). Ti duhovi, koji u svemu sačinjavaju aktualne/stvarne nositelje svih formi, svih proizvoda kao i svih živih bića, osim stanovnika nebeskih tijela koji naliče Meni, su, iako u sebi čiste Božanske iskre, na različitom nivou u skladu sa stupnjem svoje inteligencije, i postavljene su s Moje strane u sve što postoji. Stoga oni uslovljavaju postojanje stvari i njihovo usavršavanje penjući se također s jednog stupnja/nivoa na drugi. Međutim, oni još nemaju osobnosti, već su jedino inteligentni u onoj mjeri u kojoj djeluju na materiju koja ih zarobljava zbog svoje stabilnosti, postižući sve više inteligencije na svakom višem nivou postojanja. Oni se najprije pojavljuju kao poriv, poslije toga kao animalna duša, nakon čega postepeno prelaze u duhovno biće sa samo-svjesnošću. U velikom duhovnom carstvu, ti duhovi korespondiraju sa uspavanim porivima (*urges*) i strastima u dječaku kao i sa embrijima zakopanim pod zimskim snijegom, prvim počecima koji spavaju u sjemenju biljaka i zametku životinja čekajući na prvi poticaj/impuls da bi započeli njihov život i aktivnost napredovanja prema gore od najnižih nivoa sve dok ne dosegnu doba mladosti, gdje oni kao duše imaju više samo-svjesnosti iako/dok su i dalje vođeni uzicom-vodiljom univerzalnog velikog prirodnog duha. Iščekivajući kroz sve svjetove i prostore, on (*na*)goni sva stvorena bića da ispune svoju svrhu a vi ga poznajete kao instinkt. Duševni život započinje u jednoj već više ograničenoj, određenoj formi; on u sebi već ima kvalitetu reprodukcije kroz spermu ili rađanje, a na višim nivoima u životinjskom životu, također više ili manje slobodan pokret. To je poput mladalačkog doba sa njegovim porivima i kvalitetama-koje-tek-treba-postići u pripremi za zrelo doba, vrhunac ovog postojanja.

Razvijena biljka (*plant*) ili drvo već ima više instinkte a nastanjujuća duša u njoj već teži prema nečemu uzvišenijem, prema prijelazu u životinjsko carstvo, dok istovremeno ostaje čvrsto vezana za zemlju. Međutim, postoje također neke biljke (*herbs*) i biljke penjačice koje posjeduju čak i pokret-koji-gura-prema-naprijed (*pushing movement*) i stoga su najbliži prijelaz u slobodno-pokretno životinjsko carstvo (*vidi Gospodin Isus Krist Jehova Stvoritelj Jedinog Boga – ‘Saturn – 6:15-17’ J.Lorber*). Duša jedne životinje, počevši od najprimitivnije školjke i infuzorija sve do majmuna – životinje koja vam naliči što se tiče vaše forme (*ili ‘kada je u pitanju vaša forma’*), ali jedino vaše forme, ne i što se tiče vaše duše – svaka ima poriv (*urge*) za usavršavanjem. Do određenog stupnja oni imaju tu kvalitetu koja im omogućava usavršavanje i u stanju su to ostvariti, posebice ako su što bliže čovjeku i ako sa njime dolaze u dodir. Oni (*na taj način - u čovjekovoj blizini*) sve više i više oplemenjuju/usavršavaju/pročišćavaju svoju inteligenciju te nakon svoje smrti prilaze svojoj sudbini bržim putem nego duše (*životinja*) koje su od čovjeka više udaljene, poput recimo životinja koje žive u dubinama oceana i jezera, i u najgušćim šumama te pustinjским predjelima. Umjesto da osjećaju potrebu/poriv da pristupe/da se približe čovjeku, one su njegov najveći neprijatelj koji, umjesto da uživa na suncu koje ih u njegovoj blizini grije, čak žude za njegovom krvlju. Većina drugih

životinjskih duša je obdareno sa dovoljno inteligencije da pristupe k vama ljudskim bićima i kada bi samo znali koliko ljubavi i privrženosti/odanosti jako često leži u životinjskoj duši koja se gnijezdi uz/pored vas (*nestling against you*), (*duši*) koja bi se osjećala sretnom ako bi se uzvišeniji ljudski duh zainteresirao za nju (*concern himself with it - pozabavio sa njom*), zasigurno bi bili zaprepašteni nad kvalitetama koje su prisutne u jednoj takvoj životinji, (*kvalitetama*) koje bi zasramile mnoge ljude i prisilile ga da ponizno odbaci svoju ponosnu ideju o tome kako je vladar nad svime što je bilo stvoreno.

To cijelo duševno carstvo sa milijunima i milijunima svojih gradacija je poput kraja mladalačkog doba koje juri (*pushes*) prema zrelosti čovjeka zrelosti ili muškog karaktera, gdje se u potpunosti zaustavlja na svim zemljama u posljednje stvorenom, ali sa već čisto duhovnim sposobnostima i kvalificira obdarenog čovjeka, kao sliku sve-obuhvatnog vječnog Boga. Ovdje, (*baš kao*) i u svim materijalnim kreacijama, ovu duhovnu skalu zaključuje/završava čovjek koji je kroz svoj borbeni napredak prema gore i duhovno nastojanje – jer on mora produhoviti svoju dušu da bi nastavio napredovati sve više i više kao duhovno biće – na najboljem putu ka anđeoskom životu, životu koji duhovno korespondira sa zrelim dobom (*ili 'zrelošću'*). Tamo moraju biti ostvareni veći, ozbiljniji zadaci, ne više za njega (*samo za njegovu korist*), već za mnoge milijune (*ili 'u korist mnogih milijuna'*) drugih duhovnih bića za čiji duhovni razvoj se mora preuzeti/voditi briga. To korespondira sa čovjekovim porodičnim životom, kao velikim odgajalištem/uzgajalištem Božanske djece. Za ovaj nivo anđeoskog života su posebice bili odabrani stanovnici vaše zemlje; sva druga ljudska bića i stanovnici ostalih zemalja i solarnih svjetova, ako žele postati Moja djeca, moraju proći/izdržati cestu utjelovljenja na ovoj zemlji. Jer osim te ceste nema druge ceste do Mene, što će reći, do Mojeg najdirektnijeg prisustva gdje sam Ja, u korespondenciji sa ljudskom starošću, kao najsavršeniji Duh koji živi jedino unutar Svog najunutarnijeg bića, konačni cilj i točka kulminacije za sve što je stvoreno, (*za sve*) što postoji i živi. To je onda Božanski život, odvojeni/samostalni život, a ipak – kroz svih – za sve!! To je centralna, kulminacijska/vrhunska točka i, kako je prije bilo ukazano, točka početka, poput beskonačnog kruga koji reprezentira Moj efekt i Moju moć, jer sve proizlazi iz Mene, prolazi kroz sve faze mogućih promjena da bi se, onda, sve više i više pročišćeno, ponovno vratilo k Meni. Ovdje stoga imate četiri faze duhovnog života; u materiji kao nešto zarobljeno/ograničeno bez samo-svjesnosti, u duši kao nešto aktivno u samo-svjesnosti, u duhu kao nešto slobodno ostavljeno svojim vlastitim sredstvima, i u Meni, kao Bogu, Stvoritelju i Gospodaru cijeloga stvaranja kao ono što jedino djeluje/radi i vlada, među ostalim stvarima koje također reprezentiraju ovaj stupanj/nivo, kao najplemenitiji i najuzvišeniji, a ne kao nemilosrdni sudac koji u svojim rukama drži uzde svega što je stvoreno, već djelujući jedino uz pomoć najblažih atributa, naime, kao Otac i jedino kroz ljubav držeći sve na okupu, obuhvaćajući sve i vodeći sve unazad kroz nježnost/blagost Svoga Očinskog srca. Prema tome, nakon što sam vam ovdje postepeno razotkrio poput ogromne panorame cijelo stvaranje, shvatite, Moja djeco, koje mjesto zauzimate u ovom duhovnom carstvu živih bića i duhova. Razumite svoju poziciju, za što ste bili odabrani, i uz koliko žrtvovanja sam vas Ja popravio/ispravio/povratio (*even*

reclaimed) sa ciljem da bi od vas učinio/stvorio ono za što vas je, među milijardama bića, odredila Moja Očeva ljubav! Težite k tome; uhvatite Očevu ruku koja vas želi privući bliže k Sebi. Ta Očeva ruka vas želi poštediti mnogih drugih teških i zamornih puteva tako da bi što prije mogli doći k Njemu, Koji ne zna ni jedne druge radosti osim da vidi kako se cijelo stvaranje Njegovih velikih ideja i misli ogledava u duhu i srcima Njegove djece, i Koji kao nagradu za sve što je učinio – jedino žudi da se oni, hitajući prema Njemu, ispovjedu i zazivaju Ga po imenu: ‘Oče, što smo mi da bi nas se Ti sjetio!’ Tako da bi Ja, kao Otac koji pruža Svoje ruke prema vama, bio u stanju odgovoriti: ‘Ono, za što sam vas stvorio, naime, (*djeca Moje ljubavi!*) Moja djeca. Amen. Amen. Amen.

11 Djevojčica, Djevojka, Majka i Žena (4 Kolovoz 1870)

1. Pošto se tvoje društvo uglavnom sastoji (*predominantly*) od ženskog roda/spola, koji pak ima/vrši toliko značajan utjecaj na duhovnu naobrazbu moje djece, Ja ću zbog dobrobiti tvojih sestara dati/objaviti pokoju riječ (*ili ‘nekoliko riječi’*) i za njih. Onda bi čovjek mogao shvatiti što su one uistinu trebale učiniti, dok će drugi pak razmisliti/uzeti u obzir ono što bi one još trebale učiniti (*u budućnosti*), dijelom da bi zaslužili ime ‘Moja djeca’ a dijelom da bi operirali/djelovali na takav način da sve duše koje će im od Mene biti povjerene mogu također biti vođene na Mojim putevima u skladu sa Mojim najvišim odredbama. Prijeđimo stoga na stvar: **2.** Počnimo kao i sa prethodnim četverostrukim diktatom (*ili ‘četverostrukom podjelom’*), poimenice, sa ranom mladošću, ili sa prvom fazom u jednog djeteta, ovdje ženskog roda, djevojčicom. **3.** Odmah poslije rođenja, dok u vegetativnom životu nisu prisutne seksualne različitosti po pitanju poriva i strasti, i dok je samo vegetativni život ono što prevladava, u dječaka ili djevojčice je jedina primjetna različitost u fizičkom uređenju. U djevojčice je predominantna slabija, mirnija, ‘ona-što-pati’, pasivna priroda, dok je u dječaka već primjetan nasilniji i aktivniji temperament koji poslije formira njegov karakter u suprotnosti sa nježnijom i slabijom djevojčicom. **4.** Ova faza je, stoga, ista kod oba spola. Sve strasti i vrline mirno spavaju snom pravednika sve dok ih drugi uvjeti ne potaknu na razdvajanje i konflikt i, kako smo već ukazali na primjeru dječaka, u djevojčice su također samo-volja i bijes prve vidljive (*ili ‘one što se manifestiraju’*) loše kvalitete. **5.** Ono što sam tamo rekao (*vidi Gospodin Isus Krist Jehova Stvoritelj Jedini Bog i naš Vječni Otac, ‘Tajne Života – 6’, ‘Dječak, Mladić, Čovjek i Starac’*) u svezi ova dva impulsa, sada također važi i za djevojčicu. Jedino što je ovdje, u slučaju djevojčice, samo-volja još opasnija strast nego u dječaka pošto u kasnijim godinama dječak posjeduje više voljne moći da ju zauzda/suzbije, dok se slabija djevojčica nije u stanju oduprijeti tom porivu. Stoviše, ona lakše pronalazi potvrdu za svoje akcije/djelovanje pošto se, s obzirom da je slabijeg spola, svuda susreće sa više popuštanja (*ili ‘svi joj više popuštaju’*). Ali baš ovo popuštanje pred njezinim prkosom (*ili ‘izazivanjem’*) uzrokuje kasnije jako puno loših/teških/mučnih sati djevojci i majci, pošto će ona tada doći u kontakt sa suprotnim spolom, koji je od Mene Osobno bio određen da vlada, a ne da bi se nad njime vladalo. Toliko o ove dvije karakteristike. **6.** Koja god od tvojih sestara bude morala podizati/odgajati djecu, mora paziti na ove dvije otrovne biljke (*samo-volja i bijes*). Iako je žena bila stvorena da svugdje na svom putu (*ili ‘gdje god ide’*

ili pak 'gdje god se pojavi') povrati/obnovi mir i blagoslov među uznemirenim ljudima, ona može, s druge strane, transformirati i najljepši raj u pakao samo ako joj nedostaje snage da podredi/obuzda/pokori ove loše karakteristike. To onda rezultira najgorim mogućim posljedicama, i to ne samo za tvrdoglavu i 'onu-koja-se-lako-razbijesni' ženu, već, kako se ovaj rak bude širio, i za njezinu djecu i unuke. **7.** Ono što je u dječaka koji odrasta ratobornost, želja da bude jači od drugih i da vlada nad svojim drugovima, što je naširoko rasprostranjena karakteristika, to je kod djevojčica taština/sujeta/uobraženost/ispraznost (*vanity*). Dječak želi da ga njegovi 'prijatelji-sa-kojima-se-igra' smatraju za najjačeg, najpametnijeg i najokretnijeg/najbržeg te da ga se kao takvoga boje, dok djevojčica želi biti najljepša i najbolje odjevena (*i najatraktivnija*) među svojim prijateljicama. Ovo prijašnje važi također i za dječaka, ali nije ni blizu tako opasna strast kao kod djevojčice, gdje je ljubomora jako (*ili 'još više'*) izražena. **8.** Ljubomora je naj-gora i naj-užasnija strast koja otjera/potiskuje iz ženskog srca sve druge, bolje karakteristike te, spajajući/vežući se sa mržnjom, bijesom i osvetoljubivošću, potvrđuje kako je ono što sam jednom rekao u jednoj od Svojih objava istinito (*ili 'i to bi bilo ono što sam Ja mislio reći sa riječima'*): 'Ako želite vidjeti Sotonu osobno, pogledajte na taštu/ispraznu i nakičenu/pomodnu gospođicu ili ljubomornu ženu [*Gospodin Isus Krist (Koji je utjelovljeni) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 1/167' J.Lorber*]' **9.** Uistinu, žena kojom jedino strasti vladaju je uosobljena/personificirana furija. Jer kod osvetoljubivog i bijesnog čovjeka na kraju obično ipak razlog/razum prevlada. Ali kod žene, nema više razmišljanja sa glavom, i jedino srce, pošto je sjedište svega onoga bilo lošeg bilo dobrog, vodi i nosi sve njezine namjere i akcije. **10.** Žena, posebice kada joj njezina pozicija dopusti da si da oduška (*ili 'da ispusti ventile', kao kada se ispušta para*) svojim strastima, je u stanju, ako joj se za to ukaže prilika, razoriti/opustošiti cijelu zemlju, te je u stanju mirno gledati kako teku rijeke krvi, i posvuda širiti bijedu. Zadovoljna je tek kada je osveta zadovoljena/potpuna, kada njezina tobožnja ambicioznost ostavlja u njezinoj Sotonskoj duši slatku svjesnost: Osvetila si se! **11.** Pogledajte na povijest vašeg čovječanstva; od onog trenutka od kada je ženski spol prestao biti podređen (*muškom*), od kada je istupio iz svoje istinske sfere, poimenice, kućnog života, koliko je samo jada/bijede ovaj spol raširio među čovječanstvom, bilo u porodičnom životu bilo u životu naroda/nacije! Iako je (*baš*) ovaj spol bio određen da od Mene primi pobjedničku palmu zbog vrline svoje nježnosti i pasivne moći koju ona ima nad grubim strastima muškarca, on sada trijumfuje kroz Sotonine trikove, zavodi i vodi čovjeka, ne kroz ljubav do pobjede, već, kroz svoju želju za moći, u propast i potpuno uništenje! (*To se raširilo*) do tolike mjere da Ja sad ponovno moram intervenirati i osloboditi čovjeka od ovih okova isprepletenih sa trnjem koji su od Mene bili određeni da budu ruže, i da otjeram iz ženskog srca te loše i zle strasti kroz bijedu, siromaštvo i bolest, tako da bi Moje stvaranje moglo ponovno doći na ispravan put gdje će žena na ovoj planeti biti čovjekov pomagač, njegov umirujući, a ne dominantni i 'onaj-koji-jedini-vlada' dio. **12.** Ovo sve sam rekao unaprijed sa ciljem da vam ukažem što je postalo od ženskog spola, koji je s Moje strane bio obdaren sa toliko mnogo plemenitih karakteristika, i da (*vam ukažem kako*) je sada samo u nekoliko (*ženskih*) srdaca ostavljeno mjesta za nešto bolje osjećaje nego što su ambicija i ljubav prema modi (*ili 'skupoj odjeći'*). **13.** Ukazao sam vam kako iskra, jedva

primjetljiva u ranoj mladosti, jednom kada je zapaljena može uzrokovati neizrecivu/bezgmjernu patnju/bijedu/mizeriju oko sebe, tako da shvatite što trebate izbjegavati (*ili 'čega se morate kloniti'*) i od čega morate zaštititi svoju djecu. **14.** Pogledajmo sada sliku sa druge strane, imenom, kako sam Ja u stvari stvorio ženu te čime je ona bila obdarena tako da ne bude smetnja Mojim namjerama (*ili 'Mom dizajnu'*). **15.** Ja ću vam sada predstaviti ženu u njezine četiri faze, kakva bi trebala biti, kako ona samo na ovoj cesti može postati Moje dijete i na taj način u potpunosti ispuniti njezin zadatak na ovoj zemlji. **16.** Već sam vam dao naznake o onome što se treba promatrati prilikom odgajanja. Potrudite se (*ili 'težite'*) da očuvate srce mlade djevojke nježnim, probudite na vrijeme u njemu ljubav, sve-umiruću ljubav prema Meni i bližnjem, te probudite sažaljenje/milosrdnost u njoj. Jer kada srce nauči osjećati bol/patnju drugog čovjeka (*ili 'drugih ljudi'*), onda ono nastoji pomoći što je više moguće (*ili 'što više može'*). Sažaljenje/milosrdnost/suosjećanje čini/održava srce mekim/blagim i spremnim da pomogne gdje može te eliminira/odstranjuje mnoge neumjerene/razuzdane želje i misli koje bi inače prisvojile sav prostor u ponosnom srcu. **17.** Sažaljenje/milosrdnost/suosjećanje vodi do poštovanja, jednakosti sa bližnjim, te je u potpunosti/dijametralnoj suprotnosti sa ponosom, koji obmanjuje čovjeka kako je nešto bolji od drugih. **18.** Sažaljenje/milosrdnost/suosjećanje, ovaj cvijet na kruni bratske ljubavi, sladi život, smiruje svaku bol te daje utjehu u svim situacijama. A koga sam u stvari obdario sa više sredstava da vježba ovakvo sažaljenje na naj-efektivniji/naj-efikasniji mogući način? **19.** Zar vas nisam obdario, Moja dražesna ženska dječice, sa najljepšim mogućim, najmekšim formama, nježnim crtama lica (*ili 'facijalnim konturama'*), sa očima prepunim duše (*soulful eyes*) čijem pogledu, do suza dirnut sa milosrdnošću, ni jedan od pripadnika jačeg spola ne može odoljeti? **20.** Zar vas nisam obdario sa mekšim glasom, čiji omiljeni ton bi trebao pirkati balzam na rane drugih ljudi? **21.** A u koju svrhu većina od vas to koristi? Ja moram okrenuti Svoje oči od te slike koju bi mogao odviti pred vašim očima ako bi htio opisati koja se zločinacka djela sada počinjavaju sa tim Božanskim darovima, što uistinu nije u Moju čast! No dosta ovoga; vratimo se našoj ženi kakvom sam ju stvorio. **22.** Dakle stražarite nad ovim najopasnijim karakteristikama u mladenačkom srcu djevojčice. Jednom kada postane djevojka (*virgin*) je prekasno čak i pomisliti obrisati krivo usmjerene porive. Jer u toj cvjetajućoj fazi žensko srce juri punim jedrima prema svojim strastima, imenom, još ne spoznatom/jasno prepoznatom statusu majke i čovjekove životne saputnice. Tamo ona ili vidi sve svoje slavne ideje o životu kod kuće ostvarene, te je u trudu obiteljskog života sposobna razmišljati i o drugim užicima; ili je sa svime razočarana, te mora slušati golu istinu koju možda nikad prije nije čula iz ustiju iz kojih su, kako je prije znala misliti, samo med i mlijeko trebali teći prema njoj. A ako uistinu bude tako, to je onda pravedna plaća za krivo odgajanje koje je djevojčica ili djevojka primila, što je šteta za koju su više odgovorni roditelji nego samo dijete. **23.** Bilo kako bilo, čovjek postaje mudar baš kroz teret grijeha neke druge osobe, pa stoga takva 'teška-mučna' stvarnost možda omekša strasti 'upravo-vjenčane' pa će ona, kao majka, mudrija kroz iskustvo, paziti da ne odgaja svoju djecu na način na koji su njezini roditelji nju odgajali. **24.** Na taj način ja uvijek vodim griješna srca kroz osobna neugodna iskustva nazad do točke na kojoj ranije nisu trebali zalutati. **25.** Tada/onda majka, dok sjedi pored djetetove bolesničke postelje, diže pogled ka Meni,

okreće svoje srce od ispraznosti ovog svijeta i zalazi 'unutra' (*ili 'u sebe'*); te često uz drhtaje shvaća kako je prazno i pusto tamo unutra/u njezinom srcu. To su onda dani iskušenja/ispita i pomirenja sa sudbinom, i dok je djevojka vjerovala da će se sretni dani (*ili 'dani veselja'*) neometano nastaviti u bračnom životu, ona umjesto noći provedenih u plesu i uživanju pronalazi bez-radosne dane i noći pune nenaslućene tuge i nezamislivih briga. **26.** Oko, nekad vlažno od suza radosti i, kroz prve poglede pune ljubavi, usmjereno prema svom budućem životnom saputniku, može sada iznova biti ispunjeno suzama nad bolesničkom ili samrtnom posteljom svojeg voljenog (*djeteta*). Tamo su je suze radosti odvlačile-odvukle od mene, ali su sada suze tuge prvi znaci na putu do Mene. Onda Ja često stojim sa raširenim rukama u usamljenoj sobi pored ozalošćene majke, gledam kako majci srce krvari, gledam kako njezine nade nestaju-kako se ruše kao kule od karata, i – o Očeva radosti! Iz ruševina raspršenih nada nebeski cvijet se probija; to je cvijet vjere i tihog podređivanja Mojoj volji. **27.** Ono što nikad nije bilo moguće kroz (*tjelesna*) uživanja i ovosvjetsku zasljepljenost (*kakvima su preplavljeni 'mladi' i 'zaljubljeni' budući i tada bezbrižni roditelji*), ono što se uzalud odbijalo od gluhe uši djevojčice i djevojke, ovdje na djetetovoj bolesničkoj postelji počinje cvjetati/pupati. Ono što ljubav nije uspjela postići, strah/bol je postigao; vratio Mi je srce koje bi u drugačijim uvjetima bilo potpuno izgubljeno. **28.** Da li vi, Moja draga djeco, sada znate/razumijete Moje metode/načine i da Ja također znam voditi Svoju i ne toliko poslušnu djecu? **29.** U velikoj vrevi-metežu života Ja jako često dopustim da mnogi od vas teturaju/posrću od jedne zabave do druge, od jednog zadovoljstva/uživanja do drugog. No, budite sigurni, kad Mi je stalo do toga da spasim neku dušu, Ja uvrebam trenutak i mala ptica koja je do sada slobodno letjela i veselo fujkala po zraku užitaka, sjedi sa spuštenim krilima i potpuno zaboravlja da ima krila kojima može pobjeći/uzdignuti se sa zemlje pošto je ono što najviše voli (*ili 'najvoljenije'*) 'vezano/pribito' za zemlju. **30.** I tako majka nastavlja svoj trnoviti put, i rijetko biva nagrađena za sve ono što je morala izdržavati za svoju djecu, ali baš zbog tog razloga ona najbolje prepoznaje/shvaća ispraznost ovog svijeta i svojih pogrešnih ideja i navika, te se konačno okreće ka Meni. A jednom kada se svi seksualni odnosi umire, žena će ili početi pronalaziti bolju podršku u svom ranije ne toliko cijenjenom životnom drugu ili će podršku potražiti jedino u Meni, gdje će pronaći dovoljno utjehe i pomoći. **31.** Stoga, Moja draga djeco! Vi, od kojih ste mnogi već gazili putevima suza i patnje, vi, na koje sam se smilovao, dajući vam Svoju riječ, ne gubite hrabrosti! Vaša prošlost vam neće biti skupo naplaćena kako neki to možda misle, a Ja ću koliko to bude moguće zasladiti vašu budućnost, tako da ne bi zaboravili ni Mene a ni Moje učenje. **32.** Neka vam ove riječi budu za utjehu od strane Onog Koji vas voli i blagoslivlja kao svu Svoju djecu! Amen.'

18 O Različitim oblicima i vrstama životinja (9 Kolovoz 1872)

Neki od vas su, a također i mnogi drugi, naprezali svoje mozgove zašto ili zbog čega postoji toliko mnogo različitih vrsta životinja čiju svrhovitost vi, pošto ste ljudi, ne možete razumjeti čija (*iz*)vanjska forma, štoviše, nije ni najmanje u skladu sa principima estetike te je sa vašeg gledišta ružna, dok se od Mene, Stvoritelja, očekuje da stvaram sve dostojno Mene, što

znači obučeno u najljepše forme. Tako vi sudite, tako mnogi ljudi i prirodni naučnici sude, koji svugdje očekuju pronaći stvari prema njihovoj imaginaciji, a(li) ne kako sam Ja zaželio da budu u skladu sa Mojom mudrošću. No kako vaša izreka kaže: 'Svaka ptica pjeva u skladu sa oblikom svog kljuna'. Tako da čovjek mora oprostiti toj 'učenoj' gospodi i mnogim drugim pre-suptilnim misliocima i pronalazačima grešaka ako oni u svojoj sljepoći govore o stvarima koje ne razumiju i koje nikad neće razumjeti. Stoga da bi vam dao još jedan dokaz Svoje suzdržljivosti (*forbearing*), kakav sam oduvijek bio prema Mojoj nezreloj djeci, i da im opraštam također i ta besmislena i nespretna gledišta, Ja ipak želim, bar među malim brojem Svojih sljedbenika, da prevlada bolje mišljenje. I stoga ću vam Ja opet – kao i u drugim slučajevima – dozvoliti da pogledate iza Izisova zastora, dokazujući Mojim sljedbenicima i obožavaocima kako nije sve od onog što sebe predstavlja u svijetu pred vašim očima kao nespretno napravljeno i uistinu tako; i da je 'stari Bog' zasigurno odavno znao što čini, puno prije nego je postojala ideja o tome da li bi ljudsko srce trebalo kucati ili ne! Stoga, pređimo na stvar. Vi vidite jako puno životinja čiju svrhu (*razlog njihova postojanja*) ne razumijete (*niste u stanju shvatiti*), a istovremeno morate pretpostaviti – pošto sam ih Ja stvorio – da iza toga mora biti neki razlog (*svrha*). Gledajte, ako bi uistinu razumjeli vašu aritmetiku kako je Ja sprovodim u praksu a ne imali samo jedva neodređenu majušnu ideju o dubljem značenju vaše matematike, bilo bi vam lakše shvatiti mnoge stvari. Istina je, matematika ili aritmetika vas uče zaključivati iz znane o neznanoj količini. Uče vas da uvijek razmišljate logično, uvijek zaključujući od jednog prema drugome. Međutim, ovo neprestano (*opet i iznova*) razmišljanje i zaključivanje sadržava/daje naslutiti razliku između konačnog stvorenog bića i Boga. On, dok razmišlja na isti način poput onog kojeg ste vi otkrili u matematici, računa, zaključuje i misli također na potpuno različit način od vas slabe i nezrele djece moćnog Gospodina i Boga.

Iz ovog slijedi da, kada vi primjenite vaš standard razmišljanja i zaključivanja na Mojim riječima, tu se uvijek pojavljuju rupe/pukotine/jame gdje je ljudsko razmišljanje nedovoljno, pošto između njih leži Božanska misao. Vi recimo znate (*za*) veliki broj insekata čiju korisnost/svrhovitost ne uspijevate razumjeti (*whose usefulness you fail to understand*), osjećajući muku/pošast svakodnevno osim ako se od njih ne zaštitite sa svim raspoloživim sredstvima. Vi poznajete i veliki broj ostalih životinja koje žive jedino da bi konzumirale druge životinje ispod njih i, stoga, jedino žive sa ciljem/zbog lova. Vi znate jako puno drugih životinja koje vašim očima postaju bliske (*u smislu, 'oko ih može upoznati'*) jedino uz pomoć mikroskopa i koje su bile obdarene produktivnom energijom, životnim vijekom u odnosu na kojeg onaj (*životni vijek*) u viših životinja, i čak u čovjeka, daleko zaostaje. Vi stoga u životinjskom carstvu vidite mnoge kontradikcije za koje nemate objašnjenja, ali ako temeljito promotrite jednu od tih životinja pojedinačno, pokazuje se da je bila stvorena sa takvom prekrasnom/savršenom formom i da je održavana sa tako velikom brigom zato da se njezina vrsta ne bi izgubila. To iz nužnosti vodi do zaključka, uzimajući u obzir takvu jednu životinjsku formu, njezin život i ogromnu moć razmnožavanja/reprodukcije, kako je morao postojati veliki/jako dobar razlog zbog kojeg je Stvoritelj, ili Ja, obdario takvu sićušnu životinjicu sa atributima, koje sam Ja

Osobno odbio dati (*uskratio*) vama inteligentnim ljudskim bićima, Svojoj djeci. Vas stoga muče sumnje, i ne znate što da mislite o stvorenom ili o Stvoritelju. Gledajte, sa ciljem da vam pobliže rastumačim/razjasnim ovu anomaliju, moram vas odvesti u polje sasvim drugačije od materijalnog. Jer mi moramo započeti sa duhovnim, kojem materijalno služi samo kao pokrivač. Jedino sa duhovnim očima može biti ugledano ono što će zauvijek biti skriveno fizičkom oku a također i oku intelekta. Ideja o Bogu, kao duhovnom Biću, pretpostavlja/uslovljava da Njegove tvorevine moraju biti duhovni proizvodi. Međutim, ako Bog želi stvoriti svijet, ili vidljiv izražaj Svoje Božanstvenosti, On također mora u stvorenome postaviti određen stepenasti niz/po-red-ak, koji odgovara razmišljanju u skladu sa zakonom skalu koja korespondira sa regularnim/sistematskim/pravilnim razmišljanjem i koja mora postojati kao temelj za postojanje i trajnost stvorenoga svijeta. Jedino onda je tamo život, težnja i kretanje prema gore od najnižeg pa sve do najvišeg mogućeg, koji pronalazi svoju pravu svrhu izraženu u riječima ili pojmovima 'nastajanje, postojanje i usavršavanje (*coming into being, existing, and perfecting*).' Prema tome, sve što je stvoreno ima kao svoj temelj više ili manje duhovni princip; u svemu postojećem je skriveno nešto od Mojeg Božanstva! Kako se to Božanstvo može, i mora (*ras*)prostirati/pružati na druge nivoe, bilo Mu je (*kao takvome*) također određeno analogno tijelo, analogno unutrašnje uređenje i analogno trajanje života. U prirodi nema preskakanja, već uvijek prijelazi/tranzicije iz jedne životinje u drugu. Ti prijelazi su onda zahtjevali mnoge kreacije, koje su, pošto je riječ o karikama (*links*), učinile te pripreme mogućima za prijelaz/tranziciju iz jednog nivoa u drugi. A te posredničke vrste, shvaćene u duhovnom smislu, (*je*)su one iste životinje koje vas jako često toliko muče (*prave nepravilike*) zbog toga što ne znate zašto su one u stvari ovdje (*koja im je svrha?*).

Kada vi izvlačite svoje zaključke vi u potpunosti zaboravljate kako su za napredak u duhovnom smislu, u skladu sa razmišljanjem Stvoritelja Svemira, potrebni drugačiji i sasvim drugačiji od vaših nivoa logike. Međutim, u slučaju većine ovih životinja je postojao još i drugi razlog za njihovu formu i njihov život, naime, ne samo da služe kao posrednička i prijelazna bića, već također da vrše uzajamno djelovanje za stimulaciju duhovnog napretka bića koja su daleko superiornija od njih. Gledajte, bube/insekti, uši i muhe, i svi ostali insekti koji vas posebno muče, su za vas duhovni stimulatori da pazite na svoje tijelo i na vaše obitavalište na način da bi prijašnje (*tijelo*) moglo biti dostojno inteligentnog duha a ovo potonje (*obitavalište*), pridavanjem pažnje čistoći, također unaprijedilo vaše zdravlje tako da se ne bi, poput svinja, spuštali u prljavštinu i blato, umjesto da se uzdižete nagore. Te životinje i mnogi drugi mučitelji čovjeka imaju mnogo uzvišeniju životnu svrhu nego što vi mislite. U njima je ostvaren posrednički nivo između niske i nešto više inteligencije, (*i*) obučen u tijelo, što je nešto što vi ne možete shvatiti. Snagom i upornošću koja je daleko iznad vaše, oni bi vam mogli demonstrirati (*samo ako bi mogli gledati na duhovne nivoe stvaranja duhovnim očima*) koliko je potrebno da bi se skromnu Božansku iskricu učinilo prijemčivom za čak milijunti dijelić više inteligencije. Za tisuće i tisuće nižih životinja je napredak prema gore nemoguć i one moraju započeti svoj postepeni uspon jedino služeći kao hrana višim životinjama kada se tisuću (*tih malih životinjica*)

kombinira u jednu jedinu višu životinju. Najmanji infuzorij/naljevnjak i monade, kako ih vi nazivate, baš kao i koraljski crvi i drugi ljuskavci, su ovdje jedino da bi sa svojim tijelima pomogli izgraditi koru vaše Zemlje, čineći ju na taj način čvrstom, a također da bi stvorili značajnu/priličnu količinu minerala i kamenja iz oceanskih voda, koju oni koriste da bi stvrdnuli svoja vlastita tijela a koja su onda pretvorena u čvrste planine ili kamenje (*kreda*). Pošto vrlo često milijuni takvih mikroskopskih životinja mogu živjeti u jednoj kapljici vode, morate shvatiti da ondje produktivna moć mora biti izuzetna, da bi se unutar vremena kojeg Sam odredio, izgradila zemaljska kora, uključujući i planine, koja sve na sebi nosi sa lakoćom te je u stanju izdržati šireću silu isparavajućih elemenata unutar svoje unutrašnjosti. Gledajte, sa plaćom koja mu je određena vaš vojnik mora platiti svoju odjeću, uzdržavanje/prehranu, čak i za sve svoje potrepštine. U vašoj zemlji ne postoji ni jedan auto-put čiji putnici ne moraju platiti za cestu i njezino održavanje kroz samo-nametnute cestarine. Zaista, cijeli kompleks vašeg carstva živi i opstoji jedino budući da svi njegovi stanovnici moraju platiti za potrebe cijele države sa njezinim službenicima i kraljevima, čineći državu, koja kao takva nema novaca, jedino upraviteljem novaca koji joj je povjeren.

Kao što vi postupate u državi, Ja činim u svjetovima. Jer svaki se svijet mora razviti, održavati i usavršavati, tako da bi mogao pripremiti prelaz u druge odnose koje će forme (*koje žive na njemu*) pod drugim okolnostima zahtijevati. Najmanje životinje, (*koje su*) jedva vidljive vašem golom oku, grade koru vaše Zemlje, podržavaju/podupiru život milijuna drugih životinja i pomažu da se Zemljina kora uljepšava i učvrsti. Nešto više životinje, u kojima Moja Božanska iskra, kao skoro razvijeno čulo, već može asimilirati druge stvari, moraju biti nositelji i održavatelji opet drugih viših životinja, i tako sve dalje/naprijed u stupnjevima sve do čovjeka. Gdje postoje velike produktivne sile, potrošači tih sila, koji zauzdavaju tu reprodukciju tako da ona ostane unutar zakonom određenih granica, su blizu. Na taj način postoji (*se održava*) sklad/harmonija cjeline. Od duha koji je zarobljen u čvrstom kamenu sve do slobodnog čovjeka 'se proteže' tiha veza asimilacije i time jedan može postojati kroz drugog, jedan može sebe usavršiti kroz drugog i tako se, kroz čovjeka, ponovno vratiti u duhovno carstvo odakle je jednom (*pro*)izašao. Godine ne bi bile dovoljne da vam objasnim razlog i 'zašto', počevši od najmanjeg infuzorija pa sve do slona, da vam na pravi način (*dearly*) demonstriram čak i jednu vrstu/klasu najnižih školjki i razlog zbog kojeg sam ih takve stvorio; zašto su ti mali inteligentni dijelci vegetativnog života baš u toj formi, u tom elementu, bilo da je voda, zemlja ili zrak, i zašto su takve transformacije nužne, tako da bi se takva očigledno zanemarena životinja mogla formirati na taj a ne na neki drugi način da bi ispunila svoju svrhu. Prema tome, vi prvo morate prepoznati ova uređenja, i njihovo 'zašto', prije postavite pitanje zašto je cijela životinja tu, sa kojom svrhom, i na kojem dijelu (*te velike*) skale? Gdje je vaša nauka koja to može objasniti! Samo pogledajte na mali živčani centar u živućem tijelu, što je to? Da li je vodič; da li je propagator organskog animalnog života? Da li je živ ili samo propagira život? Ako želite shvatiti cijelu životinju najprije sva ova pitanja moraju biti raspravljena. Gdje su knjige koje bi bile dovoljne da vam dadu nit kroz ovaj labirint 'Zašto-pitanja'? Ovdje je čovjek, kao konačno biće, dosegao granice svojeg znanja, granice svoje intelektualne

sposobnosti. Ovdje počinje Bog, Stvoritelj, koji čovjeku jedino može reći: 'Nezrelo dijete! Što želiš učiniti sa svojim ograničenim razumijevanjem onoga što je Bog, kao beskonačno Biće, stvorio? Živčano vlakno je, i ostaje, za vas vječna zagonetka. Kako vi možete kritizirati i suditi stvoreno biće koje se sastoji od milijuna dijelova koje, pod različitim formama, i dalje izražavaju jednu jedinu stvar, naime, trenutačni stupanj (*ili 'trenutnu razinu'*) duhovne čestice, sićušnu česticu velikog Stvoritelja? Stvoritelja koji sva ta uređenja smatra nužnima da takva majušna iskrica ne bi zauvijek bila lišena mogućnosti razvoja? Gdje je vaša mudrost, a gdje je Moja? Ja sam vam dozvolio samo jednu stvar, a to je, da gledajući kroz Moje stvaranje sa duhovno otvorenim očima naučite svemu pretpostaviti velikoga Stvoritelja i voljeti Ga kao vašeg duhovnog Oca! Međutim, razumijeti Ga je iznad granica čak i cijelog duhovnog carstva. Jer Ja jedini sam u potpunosti beskonačan, nisam nikad bio stvoren, a vi, ma kako blizu Meni, ste ipak kao stvorena bića zauvijek konačna i nesavršena!'

To, Moja djeco, razumite! Shvatite to i onda ćete biti u stanju lako shvatiti da, baš kao u slučaju sporog napretka duhovnih čestica u pojedinačnim bićima i vrstama, također i vanjska forma tih životinja mora biti adaptirana potrebama duha baš kao i tijela koje mu pripada! Baš kao što u vama ljudskim bićima lice i cjelokupna forma dijelom izražavaju duhovnu unutrašnjost i čovjek može djelomično biti prepoznat po svojim karakteristikama, koje daju izražaj ili plemenitoj ili običnoj ljudskoj duši, također i forma čak i najnižih životinja sve gore do onih blizu čovjeka, naime majmuna, je izražaj njihove urođene iskre. To je razlog zašto forme, sa i dalje ne-razvijenim čulima i sposobnostima, ne mogu korespondirati sa estetskim konceptom najviše ljudske duhovne forme. Jer taj duh u svojoj nezrelosti (*nerazvijenosti*) i dalje treba druge uvjete da bi ispunio svoju svrhu. Tamo je sam duh u svojoj duhovnoj formi i dalje jedan embrio na najnižem razvojnem nivou i, prema tome može jednostavan kakav jeste, također i omotač koji ga okružuje jedino biti jednostavan. Jedini faktor koji određuje formu životinja je regija/oblast u kojoj moraju živjeti, umnožavati se i reproducirati. To u jednom slučaju zahtjeva tisuću a u drugom pak ni jednu jedinu nogu. Kod jedne životinje, jedno oko, u drugih, mnogo. Ali uvijek je vanjska forma fizički izražaj stupnja/razine na kojem se nalazi zatvorena duhovna iskra. To je razlog zbog kojeg vi često pronalazite životinje koje, sudeći potcjenjivački, proglašavate ružnima. Međutim, ako bi duhovno mogli vidjeti (*duhovnim očima*) sve vrste i stupnjeve/razine, počevši od samog dna, kroz koje taj duh mora proći prije nego postigne veću samo-svjesnost (*ili 'dođe do veće samo-svjesnosti'*), smatrali bi formu danu joj u njezinoj izolaciji najpogodnijom, koja može korespondirati sa njezinim duhovnim i materijalnim potrebama jedino na taj način i nikako drugačije. Vi ste utvrdili/izveli sve vaše estetske koncepte prema čovjekovoj estetskoj formi, uzimajući/uzevši ljudsku formu kao bazu, kao osnovni tip, pošto sam vas Ja jednom također stvorio na Svoju sliku. Ali životinjske forme ne mogu biti suđene prema ljudskoj formi, jednostavno zato što u životinja unutarja duhovna forma nije usavršena, nije jasno izražena te joj i dalje treba mnoštvo dodataka da bi se mogla približiti ljudskoj formi duhovno i fizički. I čak gdje se najviše približi čovjeku, kao što je to slučaj sa majmunom, životinji nedostaje jedini, ali najviši atribut koji čini čovjeka čovjekom. To je oslobađanje od prirodne-niti-vodilje (*instinkta*) i, kao osnovni princip stvaranja, visoki

duhovni dar slobodne volje, emancipiran (*razvijen*) od instinkta, da kao slobodno biće oslobođeno i od svih okova i veza njegove njemu podređene prirode, može biti gospodar samog sebe i duhovni gospodar stvaranja! Paukova forma, (*forma*) bube ili nekog drugog insekta, ptice ili nekog četvoronožca je također dana u skladu sa estetskim principima koji su samo Meni znani i daje nam predznanje o raznoraznim praiskonskim počecima ljepote, baš kao i njezinu kulminaciju u ljudskoj formi. Ona je, međutim, i dalje uveliko skrivena ispod utjecaja koji na nju vrše faktori kao što su lokacija, prehrana i svrha njezina postojanja.

Ondje skrivenoj duhovnoj formi nedostaje ljepote, i stoga također njezinom omotaču mora nedostajati ljepote. Ali u ovo možete biti sigurni; lanac ideja se proteže kroz cijeli organski svijet, koji iz jedne forme polako priprema drugu, uvodeći jednu u drugu. Uvijek je to dodavanje, uvijek usavršavanje, sve dok se u ljudskoj formi ne dosegne/ostvari osnovni princip sveg nastojanja (*svih tih težnji*). Počevši sa tvrdim kamenom pa sve do čovjeka, potonji je razvio logičnu ili matematičku ideju o naj(*uz*)više(*nije*)m Biću, o Bogu, Koji je u čovjeku želio stvoriti Svoju duhovnu (*i fizičku*) sliku u kojeg će svaka druga životinja gledati sa poštovanjem, pretpostavljajući ako ne i prepoznavajući u njemu ne samo svoga gospodara već i prijatelja i najviši cilj. Međutim, ne razmatrajte (*ne uzmite u obzir*) čovjeka kakav je sada, već mislite o čovjeku kakvog sam ga Ja stvorio, kada je, čist i ne-iskvaren, proizašao iz Moje ruke, kao Moja slika, i konačni produkt duhovne mogućnosti i najljepša materijalna forma. Stoga je ljudska forma jednom bila istinski izražaj njegova duha koji je proizašao iz Mene; i on to opet mora postati! Jednom kada se on na taj način oplemeni, također će i životinjski svijet koji ga okružuje sudjelovati u tom oplemenjivanju. Neće zaostajati (*misli se na životinjski svijet*) tako da će čovjek, iako više oplemenjen, ostati u istom odnosu sa životinjskim carstvom koje ga okružuje kao i onda kada je jednom bio stvoren. Jednom davno prije je čovjek razumio životinjski svijet puno bolje nego sada; potonji ga je više slušao i nije bio njegov neprijatelj. Međutim, čovjek je sebe odvojio od svoje iskonske/prvotne (*primal*) forme. Postao je drugačiji, dok je životinjski svijet ostao isti. Prema tome, pošto je većina životinja upoznala čovjeka jedino kroz njegove neprijateljske namjere, životinjski svijet promatra današnjeg čovjeka uz više poštovanja i straha (*no/ali*) kao svoga neprijatelja. Nježan odnos koji je među njima postojao na početku je uništen/upropašten, mjesto prijatelja zamjenio neumoljiv i sebičan vladar. Sada je čovjek jako često prisiljen zaštititi svoj vlastiti život od napada životinja koje su u najranija vremena mirno ležale pored njegovih nogu, izvršavajući samo njegove zapovijedi. Time je čovjek zloupotrebio svoju slobodu i okrenuo miran svijet u leglo ubojica i razbojnika gdje, naravno, ne više ljubav i povjerenje, već jedino mržnja i strah prevladavaju. Vama nekolicini, koji i dalje vjerujete u Mene, u Moje učenje, Ja šaljem ove redove/riječi tako da vidite novi dokaz Mojeg nastojanja, bez da vam se dodiruje (*i tako narušava*) slobodna volja koju sam vam dao, da od vas opet napravim takva ljudska bića poput onog koji je jednom (*pro*)izašao iz Moje ruke i, paralelno sa njime, ova Zemlja treba postati Raj, Edenski vrt za njegove stanovnike! Vama su upućeni ovi redovi kako bi iz njih mogli pr-očitati beskrajnu ljubav i dobrotu, koju Ja imam za vas i sa vama, kako niti jedna duševna niti duhovna čestica

ne bi bila bila izgubljena, čestica koju sam Ja jednom odaslao u daleka/ogromna prostranstva Moga stvaranja, već kako bi se prije svega poštivalo/kako bi se prema njima odnosili kako im dolikuje i kako bi se za njihovo usavršavanje doprinjelo što je više moguće, kako bi sve – jednostavne i komplicirane, infuzoriji, monade, životinje i ljudi – dugim putem usavršavanja opet bile pročišćene i (*kako bi*) sazrele mogle ući u duhovno carstvo, odakle sam ih jednom odaslao, kako bi prošli svoj životni ispit (*probu života*) kroz sve stupnjeve Moga duhovnog i materijalnog carstva, i kako bi združeno/sjedinjeno sa najvišim i najinteligentnijim duhom stvorene zemlje i svijeta u čovjeku mogli tvoriti/činiti Meni milu cjelinu.

Što je sažetak do sada rečenog? Da je ljubav, jedino, odlučujući faktor koji, iako na početku odvaja duhove, služi samo jednoj svrsi, naime, da ih na kraju vidi što intimnije (*pošto su savršeni/usavršeni*) ujedinjene. Međutim, da bi se ovo ujedinjavanje poštovalo, kako priliči duhovima, Mojim izdancima, za isto se treba boriti, (*mora se*) zaslužiti, jer jedino 'ispunjenje zaslužuje krunu!' Svjesnost o ispunjenju/dostignuću rezultira u blaženstvu posjedovanja. Prema tome, i vi bi također trebali težiti postići ono što sam vam ukazao tako da vi, kao Moja naličja (*images*), budete dostojni i zaslužni imena: 'Moja Djeca!' Sva ova svjetla milosti koja vam šaljem s vremena na vrijeme služe da bi se ovo postiglo, naime, da vi trebate sve više i više shvatiti da vam u najmanjoj monadi, baš kao i u vašem bližnjem, isti Bog nastavlja propovijedati jednu te istu stvar koju vam priroda za vrijeme svake šetnje, svakog otkucaja srca kao vremenskog intervala uzvikuje: 'Nikad nemojte zaboraviti u koju ste svrhu bili stvoreni! Iskoristite svaku minutu i svaku Moju riječ da bi ispunili tu svrhu!', jer uskoro će doći vrijeme kada će se se pšenica odvajati od pljeve. Sretni će biti oni koji su iskoristili vrijeme i riječ na takav način da oni, izrastajući poput žita za plodonosni, snažeći nebeski kruh, mogu sa sigurnošću nastaviti put ka savršenstvu, kad ću Ja doći kao jedini Pastir, da sakupim Moje ovce pod Svoju zaštitu, što će se zasigurno uskoro dogoditi! Amen.

19 Suština ŽIVOTA (12 Kolovoz 1872)

Gledajte, ova riječ ponovno obuhvaća toliko toga što je zagonetno, (*pre*)puno zabluda (*ili 'nesporazuma'*) i (*što je*) loše/nedovoljno dokazano od strane vaših učenjaka, prirodnih naučnika i liječnika (*ili 'ljudi u medicini'*), da sam sklon (*u smislu da osjeća sklonost*) dati vam iznova svjetlo koje će zauvijek sjati i za vas i za sve buduće generacije. 'Što je ŽIVOT?' Dobro, ako bi raspravljao ovo pitanje na način kako vam je ono bilo (*pre*)dano (*prikazano*) od strane vaših učenih ljudi, i Ja bi također, poput njih, morao doći do krivih zaključaka. Jer svi oni bez izuzetaka gledaju (*regard*) na efekt/posljedicu kao na uzrok, i smatraju kako su produkti/proizvodi (*u stvari*) činioči/činbenici, sudeći jedino po onome što im je vidljivo i opipljivo. Ako bi vam prikazao koncept 'Život' prema jednoj ranijoj riječi u njezinom izvornom kontekstu/objašnjenju, gdje kaže: 'Gdje je (*ili 'postoji'*) svjetlo, tamo je i toplina, (*a*) gdje je toplina, (*tamo je i*) život', Ja bi opet objasnio vidljivi efekt (*ili 'vidljivu posljedicu'*) ili pojavljivanje života kao proizvod svjetla i topline. Međutim, sa današnjom riječju vam ne želim reći ni jedno ni drugo, već vam želim ukazati život sa još dubljeg (*more profound*) i još uzvišenijeg duhovnog aspekta/stajališta. To će

mnoge koji dvojbe i ateiste uvjeriti u njihovo ne-vjervanje tako da i oni također, preobraćeni zdravim razumom, mogu na kraju (*uz*)vjerovati, ili pretpostaviti, ono što su do sada tako tvrdoglavo negirali. Pređimo sada na stvar; (*naše*) pitanje je: 'Što je život?' Gledajte, ako bi Ja uzeo stvar onako kako se ona predstavlja vašim čulima, 'život' postoji gdje god se manifestiraju transformacija, promjena i pokret. Vi kažete: Biljka, ova životinja, ova osoba je živa. Gdje život nije vidljiv, gdje je ne-perceptibilan vašim čulima, kao u mineralnom carstvu, vi više ne pretpostavljate/zamišljate život (*vi zamišljate da tamo više nema života*), već u najbolju ruku oksidaciju/sagorijevanje u skladu sa određenim zakonima prema kojima također i kamen, iako polako ili neperceptibilno, doživljava/isključava transformaciju koju je, međutim, prema vašem vjerovanju, spontano uzrokovao utjecaj drugih elemenata (*na taj kamen*). To je način na koji vi gledate život (*ili 'ovako vi gledate na život'*). Vaši botaničari vam uz pomoć svojih marljivih studija dokazuju cirkulaciju sokova u biljkama, govore vam, u onoj mjeri koliko im to dozvoljavaju mikroskopi i ostale kemijske analize, kako i od čega se sastoje stablo, list, cvijet i plod, objašnjavaju vam vlakanca i kanale kao i samu srž stabala i biljaka. Međutim, sa svim ovim vam oni objašnjavaju samo medij i vodič/sprovodnik života, ali ne i život sam.

Vaši anatomicari seciraju žive i mrtve životinje, i traže među mučenjem prvih i neživim stanjem ovih drugih, naravno na pogrešan način, kada je život otišao (*napustio tijelo*), efekte istoga. Objašnjavaju vam živce, bijelu i sivu masu, kao činbenike senzacije i pokreta. Oni vam objašnjavaju organski i životinjski život u čovjeku a ponekad također pronađu i centar odakle život izvire. Konačno, oni vam također objašnjavaju i mozak sa njegovim vijugama i račvanjima, njegovu korespondenciju sa, i ovisnost o, ostatku živčanog sistema uz pomoć hotimičnih i nehotimičnih živaca, te vam objašnjavaju strukutru živaca kao upravitelja volje i životne sile; međutim, sam život ne uspijevaju shvatiti/dohvatiti. Oni ne znaju zašto živac, poput telegrafске žice, transmitira ljudskim organima volju duše ili nastanjujućeg života (*koji je nastanjen u tim organima*). Oni samo kažu: Živac je tako izgrađen i stvoren da služi (*ili 'može služiti'*) kao vodič. Ali fluid koji oživljava ovaj telegraf, životna potencija kao takva, im je nepoznata a takva će i ostati sve dok istražuju/razmatraju samo sa svojim intelektom. Jer misao, koja je u moždanim vijugama transmitirana sve do jezika ili pak pera (*za pisanje*), taj neizmjeran/neprocjenjiv faktor oni nikad neće biti u stanju zahvatiti sa mozgom, iako se on kroz njega/mozak transmitira! Misao je duhovni proizvod, a nju (*and this*), i kako i zašto ona dolazi u postojanje, jedino vidi i razumije/shvaća duboko i daleko-vidni (*profoundly seeing*) duhovni čovjek. Iz toga razloga je ovaj život, koji je iznad organskog i životinjskog života, još manje objašnjiv. Jer niti moždana masa a niti živci koji iz nje izvire (*se u toj masi začinju*) mu neće nikad biti u stanju reći tko i što im je omogućilo da izvanjski svijet obavijeste o unutaršnjem, ili da unutra prime impresije iz vanjskog svijeta te da ih iskoriste za daljnji duhovni napredak psihičkog čovjeka. Uzaludno se neki materijalisti muče/zamaraju sa pokušajima da sve pokrete i fenomene u ljudskom a također i u životinjskom i biljnom životu poprate (*u*)nazad do zakona kemijske asimilacije; to je, i ostatak će ubuduće, krivi zaključak. Jer, kada vam vaši naučnici izrecitiraju sve elemente koji formiraju vaše tijelo ili tijelo životinje ili

pak biljke; kada vam dokažu da se to/ovo ili ono sastoji od fosfora, vapnenca, soli, itd., Ja ću im samo reći: Uzmite sve ove prvobitne/osnovne elemente i promiješajte ih, i vidite da li će se arterija, vena, živčano vlakno ili čak pulsirajuće srce ikad formirati od njih. Gledajte vi slabi i slijepi naučnici, bez ikakve sumnje je da vi možete vidjeti kako se u organskom životu određeni bazični elementi kombiniraju u sastavnice, stvarajući (*tako*) druge supstance višega reda. Međutim, cijela kemijska laboratorija neće uspjeti u pokušaju da proizvede jednu jedinu vlat trave od svih tih supstanci, a kamoli živo biće obdareno sa organskim životom! Da se to postigne je potrebna drugačija vrsta energije, koja posjeduje grube materijale ovog svijeta kamenja i minerala prema drugačijim zakonima do što su zakoni privlačenja i odbijanja, i formiraju od njih organe kao podržavatelje organskog života. Za to je potreban (*to potražuje*) drugi zakon, drugačiji život, i baš taj život je misterija za vas i za mnoge druge, te svrha riječi koje vam danas govorim. Taj život, koji u kamenu pritiska/navaljuje prema njegovoj transformaciji, koji čini da kamen dođe u postojanje, da prestane postojati ili da se razloži na druge elemente; taj život, koji u biljkama izgrađuje organe, u živim životinjama sačinjava njihov 'onaj-koji-ih-vodi' instinkt a u čovjeku, kombinirajući cijelokupni prijašnji život kamena i biljke, od istoga razvija duhovno za drugi, vječni život; taj život ne može biti pronađen i klasificiran kroz kemijsku analizu niti kroz mikroskop ili kroz skalpel. Taj život je višeg reda nego što to vi slabi istraživači vjerujete, pošto on nije proizvod materije, već 'izdanak Mojeg vlastitog, vječitog, 'onog-što-nikad-ne-prestaje' života!'

Kako vi konačna, slaba bića namjeravate izmjeriti život beskonačnoga Boga? Vi vidite kako se Njegove akcije manifestiraju u svemu što vas okružuje, možete pretpostaviti Njegovo postojanje samo ako dobro razmislite o vašem vlastitom sebstvu (*vlastitom 'ja'*), koje je, i koje će ostati prepuno zagonetki. Svugdje ćete pronaći da postoji još jedna druga potencija/sila pored/uz svakojake vrste zraka, uz magnetizam i elektricitet. Jer svi oni postoje samo da bi propagirali život i da bi izgradili i održali cijeli vidljivi svemir, vodeći ga na taj način prema duhovnom, višem cilju. Sve apsurdnosti na strani materijalističke gospode će jednoga dana biti, od njih osobno, požaljene i proklete, jednom kada dođe trenutak u kojem se otvara poklopac na mrtvačkom sanduku a toliko slavljeno nespretno djelo, tijelo, bude postavljeno u lijes te se, htjelo to ono ili ne, vrati zemlji da ponovno postane ono iz čega je jednom proizašlo. Tamo, na tom 'mostu-koji-vodi-u-vječnost' će drhtati pred opustošenim predjelom, kojeg su oni za sebe i za druge pokušali učiniti nepostojećim, no koji ih također naposljetku ipak sustiže! Međutim, onda će biti 'pre-kasno', oni će ući ulaziti u nesretno/bijedno onostrano, u 'prazninu', baš kako su zamišljali (*oni - bezbožnici/ateisti su naime zamišljali da nakon smrti 'nema ničeg' - praznina*). Tamo će im biti dano vrijeme sve dok, odbacivši svoj materijalistički koncept stvaranja, postepeno ne budu u stanju trpjeti nešto malo duhovnog svjetla. To će biti njihova sudbina, sudbina koju su oni, a ne Ja, pripremili za sebe. Zar nije jednom apostol Pavle rekao: 'Kako drvo padne tako i ostane ležati!' Bez vjere su pali i bez vjere će se iznova probuditi tamo. Bili su prisiljeni predati zemlji život svoga mozga i intelekta, zajedno sa mehanizmom koji im je služio, a duhovni život, kojeg su za vrijeme njihova zemaljskog putovanja poricali, je dosegnuo nulu. Vi, Moja djeco, ne shvaćate i ne možete shvatiti nesretne/jadne okolnosti koje ih tamo

čekaju! No, dopustimo im da nastave raditi sa njihovom ponosnom mudrošću i vratimo se našoj riječi 'Život', jer Ja vam ovdje ne želim opisivati sudbinu nevjernika, već vjernika. Imajte to u vidu; a što se ovog prijašnjeg tiče, na svakom je pojedincu da za sebe pripremi, prema svome guštu, ono što će ga (*do*)čekati (*u vječnosti*). Shvatite sada kako jedino život, kako sam vam ukazao, kao 'ono što izvire iz Mog vječnog, neuništivog života', koji, ispreplićući cijelo stvaranje, prožima u svjetlu najudaljenije prostore gdje kroz vibraciju stvara toplinu. Taj život onda, u skladu sa Mojim neopozivim zakonima, najprije sili/tjera iskonske elemente da se međusobno ujedine i onda, iz koraka u korak postignu više stupnjeve anorganskog/neorganskog života, prelazeći naposljetku polako u organski život. Tamo, uz pomoć organa, svi prijašnji elementi, transformirani za druge svrhe i kroz drugačije procese/postupke iz čvrstog u tekuće stanje, mogu jedino biti poslužni (*dobro poslužiti*) novo formiranom životu.

Na ovaj način, do sada prividno/naoko 'unutarnja supstanca' postaje živa, okrećući/pretvarajući se u životinjama u duševnu-supstancu i konačno, u čovjeku, u duhovno. Ugodno(*st koju stvara*) proljetno udisanje zraka nije proizvod kisika i ugljika (*ne prouzrokuju kisik i ugljik*), kako ih vi nazivate, već je to duhovni život iznova probuđen iz svojeg zimskog sna, koji dolazi preko jedne zemljine hemisfere (ili 'koji prekriva jednu zemljinu hemisferu'), dok se druga žuri prema svojoj točki odmora koja će trajati nekoliko mjeseci. Nije (*to*) samo materijalni osjećaj zdravlja (*well-being*) ili snažeći materijalni utjecaj kojim planine utječu na putnika kada on, planinareći među njima, ugleda planinske struje kako se obrušavaju sa strmih litica ili vremenom oštećene planinske mase i snježne sprudove kako gledaju dolje prema njemu iz svojih nepristupačnih visina. Ono što ga prožme/obuzme je daleko uzvišeniji, duhovniji zamah (*pull*) duhovnog života, koji mu ulijeva pred znanje da, daleko iznad nijeme materije u prirodi, struji drugačiji duh, koji mu prijateljskim tonom govori ove riječi: 'Gledaj, maleni sićušni putniče! Ono što vidiš i osjećaš blizu mene je Božji glas koji ti govori, koji ovdje, za tvoju dobrobit, kroz svoju vječnu upravu želi uz pomoć nekoliko smislica raširiti među vama zadovoljstvo, mir i blaženstvo te vam reći: "Nemojte se, o ljudi, izgubiti/pogubiti u materijalnim interesima koji se tiču jedino ovog kratkog perioda zemaljskog života! Obratite više pažnje na vaš duhovni razvoj! Mi drevni svjedoci prastare prirode, koja je postojala prije nego je vaša noga dodirnula ovu zemlju, vam uvijek svjedočimo o Božjoj veličini, Njegovoj svemogućnosti, Njegovoj ljubavi! Postanite poput nas (*close ranks with us*)! Budite jednostavni i uvijek u skladu sa prirodom, onda vaš fizički baš kao i vaš duhovni život neće biti poput naših rijeka, koje bučeći/urlajući i pjeneći moraju pronalaziti svoj put među kamenjem i pukotinama, već će polako i nježno, među poljanama u cvatu i hladovitim šumama, krivudati prema svome cilju!' "Smatrajte da je život ono što izvire iz Stvoriteljeva Duha, kroz čiju smo najmoćniju volju i mi također bili uzdignuti, da bi na kraju ponovno potonuli propadajući u dubine udaljene budućnosti. Kao tvrdi kamen mi stojimo ovdje, prkoseći vjetru i vremenu, sve do vremena kada će također naši elementi, naš život, s obzirom da je sazio za viši nivo, preći u drugi, uzvišeniji život!" Tako vam govore planine, tako duhovni život u njima govori vašem duhu, koji u vodi koja se survava može čitati ne vodu, u snježnim vrhovima planina ne hladni

snijeg, već duhovne korespodencije, koje su hrana (*food*) za njegovu dušu i hranjiva materija (*nutriment*) za njegov duh. Kultivirajte ovaj život, i stoga gledajte na život, koji vam, sproveden kroz posude i živce, objavljuje da tamo postoji nešto uzvišenije, nešto veće od samog privlačenja i odbijanja ili pak asimilacije sličnih kemijskih elemenata. Onda ćete puno lakše shvatiti da vaš mozak sa svojim vijugama mora naravno biti tu da bi vam priopćavao život i da bi ga održavao; da su to sve samo sprovodnici, posude i raspršivači višeg života, koji dodjeljuju životinji baš kao i organskom ili neorganskom životu impuls prema manifestaciji, ali nisu sam život! Jadni su svi oni koji smatraju manifestaciju vegetativnog života njegovom suštinom i odbijaju prepoznati uzvišeno Duhovno, koje je iznad svih nevolja/nesreća/propasti ovoga života! Jadna stvorena bića! Oni se brinu za materiju, koja im ne može pružiti/dati ništa, koja ne može zamijeniti ništa. Oni su prisiljeni propustiti mnoge blažene impresije/utiske i sate koje uživa onaj koji, prepoznajući postojanje višeg života, može u njemu pronaći utjehu kada ga zemaljske, materijalne situacije pokušavaju baciti u prašinu iz koje je bio rođen!

Da, Moja djeco! Postoji uzvišeni život, život koji (*do*)seže puno dalje iza svega što je prolazno i koji je beskonačan čak i u kamenu. Jer čak i kamen mijenja samo svoju formu i kemijsku strukturu, no on također ne postaje 'ništa', i što god da je beskonačno u kamenu, zahvaljujući tome što je proizašlo iz Mene, što je u biljnom i životinjskom carstvu i u ljudskom rodu čak još više i još jasnije izraženo, to neuništivo 'nešto' je veza koja ujedinjuje materijalni sa duhovnim svijetom, i oboje sa Mnom! Što više prevlada osjećaj kako ono što aktivira pulsirajuće srce, ono što nagoni dušu da misli, nije mehanički napor, koji je (*ili 'kao'*) proizvod materijalnih čimbenika, to je više uzdignuta svjesnost o višem, duhovnom životu, (*svjesnost*) koja se proteže čak puno dalje iza ovih prolaznih manifestacija energije životinjskog i organskog života, nastavljajući se čak do tamo gdje završava sva materija. Stoga razumite život, taj poriv ka napretku (*urge to go forward*), i otkrit ćete čak i u najsitnijoj monadi ili mikroskopskoj životinji nadmoćni život, neovisan o dijelovima koji sačinjavaju ovo sićušno stvorenje. Razumite da su svi organi ove sićušne/mikroskopske životinje (*animalcule*), iako nevidljivi vašim očima, baš kao i veliki svjetovi, animirani/oživljeni i prožeti istom energijom koja te male životinje nagoni/tjera da se usavršavaju. Taj duhovni život se prirodno manifestira kroz vegetativni, organski život, pošto drugačije to nije moguće. Bilo kako bilo, on nije isti, on je superiorniji i ima daleko više trajnosti nego bilo što drugo. Organski život se manifestira samo dok su tu organi koji su u stanju ispunjavati svoje funkcije. Jednom kada organi više nisu aktivni, život u njima naoko prestaje. Međutim, pokretačka sila koja ih je nagonila na aktivnost nije nestala već je jedino nevidljiva zbog nemogućnosti organa da ju prime u sebe/apsorbiraju (*to take it up*). Moj duhovni život nije prestao; jer, kada više ne može napredovati na ovaj način, onda on vodi materiju, kroz rastvaranje iste, u nove kombinacije gdje na uzvišenim nivoima i u drugačijim okolnostima život iznova počinje, tako da bi se približio svome krajnjem cilju, konačnom povratku k Meni. Stoga je život, kao duhovna iskra koja vječno izvire/istječe iz Mene, ono što je dalo prvim atomima u velikom eteru energiju da se zgusnu/stvrdnu/udruže (*solidify*), stvarajući od njih svjetove i sunca, obdarivši ih sa svim čudesima stvaranja i nastanjujući ih. Ista iskra će ih konačno voditi

nazad istom cestom, tako da od ostataka nagradi iznova druga duhovna i nadmoćnija staništa za slobodnije, veličanstvenije duhove. Život koji izvire iz Mene je beskonačan; a takav je i efekt kojeg stvara. Onaj koji ne uspije shvatiti na ovaj način svoj vlastiti život ili život svijeta koji ga okružuje, ne uspijeva razumjeti značenje Božjeg i Stvoriteljevog koncepta. On je u nemogućnosti shvatiti ideju o voljenom Ocu, Koji čini sve, kao što je oduvijek činio, da bude voljen, štovan a također i prepoznat od Svojih stvorenih bića. Niti on razumije zašto i kako vam Ja sada, više nego u bilo kojem drugom vremenu, šaljem dolje jednu poruku iza druge, svjetlo na svjetlo, tako da ne bi hodali u mraku, da se ne bi borili sa predrasudama i krivim razumijevanjem, već da bi mogli prepoznati pravo svjetlo istinskog života. To je poziv koji vam je upućen i koji vam govori kako je svaki otkućaj vašeg srca milost, izdanak tog Božanskog života koji je bez početka i bez kraja. Uzmite ove riječi k srcu. Tamo ih držite i svarite. Jer postoji mjesto gdje duhovni život, podržan od strane organskog života, uplivava u vaše tijelo, gdje vam može predati zdravlje, blaženstvo i mir.

Tako će Moje riječi postepeno ispuniti sve pukotine i otkloniti sve sumnje i dati vam sve više i više sigurnosti da ne živite u materijalnom već čak i sada u duhovnom svijetu, gdje je materija samo grubi omotač, koji je subjekt raznoraznim promjenama, dok je stvarno Duhovno, Uzvišeno, koje se manifestira kao život, uvijek i zauvijek trajno. Ne postoji apstraktna materija, već jedino zarobljeno Duhovno, i to je ono što nagoni prema budućim transformacijama prijašnjeg, što se manifestira u formama, prvo neorganskim a zatim i organskim, odakle prelazi u svoj originalni izvor, Duhovno. Stoga je u vidljivom svijetu sve ono što vidite ili osjetite sa vašim čulima sredstvo koje vodi do cilja. Uzrok leži dublje i kao takav može jedino, kao duhovni život, biti pretpostavljen i djelomično shvaćen sa duhovnim čulima. Tamo počiva ognjište nepresušnog izvora života. Tamo je velika električna baterija, koja kroz svoje telegrafske žice šalje svoje impulse u svjetove, nagoneći (*urge*) sve prema napretku, prema savršenstvu. Tamo počiva život, duhovni osnovni element koji, vječan poput Mene, ima samo duhovni cilj, teži samo Duhovnome, iako mora iskoristiti materijalna sredstva koja ovise o organima. Ovaj duhovni život će koristiti ta (*materijalna*) sredstva onoliko dugo koliko su mu potrebna. Jednom kada sve bude produhovljeno, njegova će aktivnost postati sve intenzivnija i moćnija a ono što se sada mora dogoditi na sporoj materijalnoj cesti će onda biti izvedeno spontano i sa svom silom, na način kao što Ja mogu stvoriti ili uništiti svjetove spontano/odjednom kad god to Moj veliki plan zahtjeva i ako se ne želim držati ceste polaganog razvoja. Vi ne poznajete silu ovog duhovnog života iako o njoj možete imati nagovještaj. Ove riječi će vam poslužiti da vas dovedu do njega, tako da možete uvijek biti svjesni da vi 'djeca duhovnog svijeta' uistinu posjedujete Duhovno koje morate razvijati i za koje morate učiniti više nego za zemaljsko, prolazno materijalno, koje je samo kratkoga trajanja, dok će ovo drugo zauvijek ostati sa vama vječnim stvorenim bićima. Tako vaše zemaljsko putovanje ima svoju svrhu a vaš konačni prijelaz u drugi život određen cilj, naime, da upotrijebite vrijeme za eksploataciju/iskorištavanje vašeg životnog kapitala koji vam je dan na takav način da vam može donijeti stvarne kamate i plodove u drugom životu (*onostranom*)! Amen.

20 Ljudsko dostojanstvo (22 Listopad 1872)

1. Dakle, o ovoj temi, ili što 'ljudsko dostojanstvo' doista znači, ili bi trebalo značiti, *(pre)vlada(va)* onoliko mišljenja koliko ima kulturnih ili obrazovanih ljudskih bića. Jer primitivni ljudi i grube, izopačene/iskvarene osobe zasigurno nemaju ideju o tome što bi pojam 'humano/ljudsko' trebao značiti, i kako sebe učiniti dostojnim tog imena. 2. Jedino (*tamo*) gdje je čovjek etički, moralno odgajan i obrazovan, može se očekivati da će pronaći ideju o istinskom čovjekovom dostojanstvu, koja, međutim, mora opet varirati u ovisnosti o njegovom obrazovanju, njegovom životnom zanimanju. 3. Ali sve te aktuelne i prevladavajuće ideje o pojmu 'ljudsko dostojanstvo' nisu razlog zašto vam Ja želim tu riječ objasniti i zašto vam reći od čega se ustvari ljudsko dostojanstvo sastoji, nego vam želim pomoći oko toga kako to Moje učenje spojiti sa praktičnim životom, kako bi na taj način postali dostojni, kao biće postavljeno između dva svijeta, istovremeno duhovno i duševno biti skladni/analogni velikoj stvaralačkoj misli vašeg nebeskog Oca; jer ni(*ti*) vi, koji doduše već jeste primili dosta od Mene, još nemate ispravnu ideju o tome šta bi u stvari 'ljudsko dostojanstvo' trebalo značiti, pošto više nego dovoljno vidite po drugima kako tu titulu prisvajaju, a kako je već s obzirom na svoje strasti i žudnje izvrću i pokušavaju objasniti, kako bi u svojim žudnjama svaki na svoj način bio dostojan čovjek! 4. Sa ciljem da bi bolje razumjeli ljudsko dostojanstvo i što bolje shvatili sljedeće, započnimo ponovno sa pojmom riječi, izvodeći je iz korijena njenog nastanka, i onda odredimo njezin stvarni pojam i vrijednost, kako bi ju vi trebali koristiti i kako je Ja vidim. (*Da bi se što bolje shvatile 'igre riječi' kojima se Gospodin koristi u nastavku, prijevodu teksta su pretpostavljene Njemačke 'izvorne' riječi - originalno otkrovenje je naime na Njemačkom jeziku*) 5. Vidite, riječ 'Würde' ('dostojanstvo', 'vrijednost' - 'biti vrijedan svoga poziva') je izvedena od 'Werden' (*postajanje*), a riječ 'Werden' (*postajanje*) je u stvari riječ (*koja izvire*) iz Moje stvaralačke misli koja je, kao baza Moga Bića, bila dana cijelom vidljivom svijetu, jer bez 'Werden' (*postajanja, dolaska u postojanje*) ne bi bilo ni sunca ni planeta, niti velikog materijalnog niti velikog duhovnog carstva, pošto sam Ja animirao/oživio cijelu beskonačnost samo sa riječima: 'Es werde!' (*Neka bude!*) za blagostanje/zbog blažene ekstaze stvorenih bića, i za blaženstvo Moga vlastitog sebstva/ja, koje je personificirana ljubav. Taj izraz 'ljubav/voljeti' bi, međutim, trebao značiti SAMO (!) djelovati i nastojati učiniti sve za druge, i pronaći vlastito ushićenje/blaženstvo (*bliss*) i vlastitu sreću u razumijevanju i usavršavanju drugih. 6. Sa riječju 'Es werde!' (*neka bude!*) su također bili dani zakon i put za svakog duha ili duševni proizvod, ili stupanj savršenstva za kojeg je bio stvoren, gdje su naravno utjelovljeni duhovi zatvoreni u materijalnom svijetu morali krenuti drugačijim putem od onog kojeg prolaze slobodni duhovni stanovnici Mojeg beskonačnog duhovnog svijeta u svojoj (*potpunoj*) duhovnoj svjesnosti. 7. Dakle, sa 'werde' (*neka bude*) se naravno također pojavilo i pitanje oko toga da li su pojedinačni oslobođeni duhovi, koji su bili ostavljeni svojoj vlastitoj volji, uistinu postali ono što su trebali postati, drugim riječima, DA LI SU ZNALI KOJA JE BILA MOJA NAMJERA SA NJIMA!? 8. Kroz riječ 'wurde' (*postaje*) je započelo stanje koje bi, u slučaju da odgovara/da je sukladno/analogno Mojoj namjeri, bilo istoznačno tituli 'würde' (*dostojanstvo*) ili 'würdig' (*dostojan/vrijedan*), baš kao što (*i*)

vi u svijetu da(ru)jete nekome 'würde' (*titulu, zaposlenje, dostojanstvo*) ili ga nazivate 'würdig' (*dostojnim/vrijednim*), ako je on, zahvaljujući njegovim atributima (*koje ima*) kao duhovan čovjek (*što znači onaj koji svojim djelovanjem potvrđuje ideju svoga zaposlenja*), zaslužio tu službu ili predikat 'würdig' (*onaj koji je vrijedan titule koju nosi*). **9.** Dakle ono što vi nazivate dostojanstvom, u stvari izražava kako taj čovjek, koji je 'obučen' u dostojanstvo ili zaslužuje da bude nazvan dostojnim, posjeduje one vrline koje čovjeka čine duhovno plemenitim – koje bi ga trebale obilježiti boljim nego što je ostatak njegove su-braće. **10.** Tu ideju o dostojanstvu (*würde*) kakvu vi generalno imate, Ja također imam u odnosu na bića koja sam stvorio, jedino što ju Ja primjenjujem na drugačiji način (*applied with different yardstick*). **11.** Kada sam stvorio prvog čovjeka na vašoj zemlji, Ja sam ga instalirao na način kako vi odjenete višeg službenika sa titulom, tako što mu dajete moć da vlada nad mnogim stvarima i da bude superiorniji svim ostalim stvorenim bićima na zemlji (*Postanak 1:28*). Ja sam mu, s obzirom na njegova duhovne attribute, kao Mome potomku, posudio/dao punomoć, kako bi postao ono što sam želio da postane, naime 'Gospodar zemlje!' Na taj način je on trebao koristiti svoje mogućnosti za svoje vlastito dobro i za napredak/boljitak cijeloga svijeta oko sebe. **12.** Da bi on mogao razumjeti svoju vlastitu vrijednost/dostojanstvo na način kako sam Ja htio da ga razumije, Ja sam ga oslobodio (dobio je potpuno slobodnu volju), dozvolio Sam mu da koristi sve svoje težnje/sklonosti koje su bile postavljene u njega, bilo za dobro bilo za zlo. Ja sam prema tome želio da on shvati kako se dostojanstvo/vrijednost koju Sam mu darovao sastoji jedino u tome da on, kao slobodno biće koje neovisno djeluje (*sam od sebe*), ne kao stroj (!), zna kako kontrolirati svoje karakterne kvalitete, sklonosti i želje, i da on može ostvariti duhovno dostojanstvo jedino kontrolirajući svoje strasti. Sva moguća sredstva da bi to postigao i postao dostojan posredni član između ograničenog (*materijalnog*) i potpuno slobodnog duhovnog svijeta, su mu od Mene bila dana. **13.** Ja sam ga pozvao da 'postane' (*werde*), a on je postao, što? To sada možete vidjeti svuda oko vas; jao, ne ono za što sam ga pozvao, jer umjesto slobodnog vladara/gospodara on postade rob svojih strasti (*Luka 15:13-16*), stoga je on, suprotno svom pozivu, osramotio i zloupotrebio samoga sebe kao i prirodu koja ga okružuje. Odatle sve nesreće koje sada duhovno ali i materijalno progone čovjeka zajedno sa raznoraznim nevoljama/opakostima i patnjama. Jer, u suprotnosti sa svojom uzvišenom sudbinom, umjesto da učini sebe vrijednim/dostojnim Mene, on je skrenuo sa pravoga puta, postao je 'unwürdig' (*ne-vrijedan/ne-dostojan*) da se naziva 'čovjekom', u kojeg sam Ja jednom ulio Svoj duhovni dah sa željom da ga učinim djetetom Svoga velikoga duhovnog kraljevstva. To duhovno kraljevstvo on sada može dohvatiti samo putem velikih zaobilaznica, boreći se sa raznoraznim nevoljama i patnjama. **14.** Pošto je čovječanstvo sa svojom krivotvorenom naukom i učenošću pristiglo do točke gdje ovu riječ 'ljudsko dostojanstvo' tumače kako to njima odgovara, nakon što je egoizam, kao protu-pol Moje ljubavi i ljubavi uopće, postao glavni hobi sadašnjih ljudi, kroz ovo suludo ponašanje su se mjera grešaka na vašoj strani a također i mjera strpljenja na Mojoj približile svome kraju. I zato vam je ova riječ ponovno dana da bi spasila mnoge ljude od generalnog propadanja, da oni ne bi u potpunosti izgubili svoje dostojanstvo/vrijednost, svoj jedini udio u duhovnom svijetu. **15.** Istina je, ova, i sve Moje riječi koje sam vam do sada dao putem Svojih pisara (*J.Lorber i G.Mayerhofer*), su

dostupne samo nekolicini; ali, strpljenja! Nesreće ljudskog života će uskoro dovesti jednog ili drugog u vaš tabor, tako da će vas on naposljetku, nakon što je uzalud sve pokušao, zazvati i zamoliti vas riječima: **16.** 'Prijatelji i braćo! Zar nemate utjehe, osvježenja za moju bolesnu dušu? Ja osjećam, izgubio sam (svoje) ljudsko dostojanstvo, pod nogama sam ga gazio i sad zahtijevam utjehu i mir pred licem svih strašila koja su mi znala biti hvaljena kao mudrost, kao religijske dogme, sve to se pokazalo pogrešnim/neistinitim, kratko-trajnim. Cijeli san o racionalnom, logičnom lažnom/kvazi-znanju isparava poput magličaste forme. Vratite mi dostojanstvo duhovnog čovjeka, tako da se mogu osjećati kao pravi/istinski čovjek, kao duhovno biće koje, jednom proizašavši iz ruke voljenog Stvoritelja, Mu se sada želi vratiti, nakon što Ga je ponovno postalo dostojno!' **17.** Stoga, djeco Moja, ove riječi koje među ljudima današnjice dajem vama, su ono što donosi osvježenje i utjehu žednom, prisiljavajući ga da zaziva licem okrenutim ka nebu: 'Što sam ja, o Gospodine, za Tebe da me se sjećaš?' **18.** To im je svrha, naime, ponovno vam čisto i jasno ukazati 'čovjekovo dostojanstvo', tako da tragač, grešnik, onaj koji dvojbi, može shvatiti koliko se udaljio od njega i gdje mora potražiti sredstva uz čiju pomoć bi povratio izgubljeni Raj. **19.** Shvatite ovo: Kada je Adam djelovao u suprotnosti sa Mojom zapovijedi, on je izgubio svoj Raj, to znači da je izgubio svjesnost o svom duhovnom dostojanstvu. Baš taj gubitak je njegove potomke strmoglavio u kaos pogrešnih ideja, predstavâ/misli, koncepata o životu i o svijetu, koji su samo vječno nastojanje da se povрати ljudsko dostojanstvo koje čovjeka uzdiže daleko iznad sve materije, sve putenosti/senzualnosti. Dozvoljava mu gledati daleko iza ruševina opustošenja i katastrofa sa nadom u drugi svijet gdje sve, te nesreće, koje se naposljetku tiču samo čovjekovog fizičkog blagostanja, potpuno nestaju; gdje je jasno i jednostavno shvaćeno da su one bile samo sredstvo do cilja, naime, da ponovno uzdignu čovjeka, koji je bio potonuo u materiju, do duhovnog kozmopolitana kakvim sam ga Ja jednom stvorio, i što ponovno mora postati bez obzira koliko on to izbjegavao [*'Seitenspruenge machen'; 'Seite'-strana, 'Sprung'-skok, 'machen'-uraditi, učiniti; izraz 'Seitensprung' 'skok u/na stranu' (s pravca) se koristi u situaciji kada dečko prevari curu ili obrnuto*]. Samo je vrijeme drugačije, ali je krajnji cilj isti. Ono što je proizašlo iz Mene se Meni mora ponovno i vratiti, jer bilo je Moje i to ponovno mora postati. **20.** Sada kada sam vam sa nekoliko riječi ukazao što je 'dostojanstvo', kako vam je ono bilo dano s Moje strane i na koji način je bilo zloupotrebjeno od vas ljudskih bića, Ja također moram dokazati i strogo i uvjerljivo vam predložiti što, u skladu sa Mojom idejom, ljudsko dostojanstvo uistinu znači/predstavlja, tako da i vi također možete dobiti jasan koncept o tome što sam vam dao i što zahtijevam nazad od vas tako da bi udovoljili Mojim željama. **21.** Sada gledajte, djeco Moja! Ljudsko dostojanstvo zaista nije ništa drugo do 'neprestano djelovati, misliti i željeti u skladu sa Mojim zakonima ljubavi!' **22.** Ja, Izražaj/Izraz ljubavi, sam vas stvorio iz ljubavi, i stoga vi, stvoreni, morate, koliko god to leži u vašoj moći, težiti oponašati ovog Stvoritelja Koji je u vas položio iskrnu ljubavi. **23.** To je stvarno temeljno značenje ljubavi, dostojanstva čovjeka, koji, zauzdavajući svoje strasti bijesa, mržnje i osvete, čini, podnosi i osjeća sve jedino iz ljubavi, jedino za druge. **24.** Time je materijalni, fizički čovjek sa svojim prirodnim potrebama posvećen, te produhovljen kroz uzvišenu žar Božanske ljubavi, postaje više vrijedan svog stvarnog porijekla i više sposoban shvatiti svog Stvoritelja i približiti Mu se. **25.** Dakle dostojanstvo čovjeka se sastoji

jedino u sprezanju svega neplemenitog, bilo da je to misao, riječ ili djelo! – Jedino tako je čovjek uzdignut iznad životinje, koja sa čovjekom ima dosta zajedničkih osobina; samo, baš te osobine koristiti u plemenitosti svrhe, i cjelokupnu putenu žudnju duhovno uljepšati, dati joj plemenitosti ton, kao podlogu joj dati više motive, to čini čovjeka plemenitim, to mu daje njegovo izvorno dostojanstvo, čime postaje građaninom onog duhovnog carstva, koje će jednom postati njegovo stalno boravište. **26.** Čovjek nije oplemenjen konvencionalnim pridržavanjem socijalnih pravila i državnih zakona. Ne nikako! Čovjek je oplemenjen svojom vlastitom savješću, kada je svjestan da je učinio sve iz najplemenitijih, najuzvišenijih motiva, kada je učinio sve iz ljubavi prema svom Stvoritelju i iz ljubavi prema svojim bližnjim stvorenim bićima. **27.** Ne djelo već 'Zašto' je akcija bila izvršena, određuje vrijednost akcije! Da budemo sigurni, čovjek vidi akciju, ali motiv je poznat samo dvojici, Meni i onome koji djeluje, u kojem slučaju Ja predstavljam njegovu odobravajuću (*ona koja pohvaljuje*) ili neodobravajuću (*ona koja kudi*) savjest. **28.** Što je 'grižnja savjesti' ako ne nelagoda što je čovjek djelovao u sprotosti sa svojim duhovnim dostojanstvom! Prema tome, kad god nešto radite, kad god vas misli napadaju, obratite pažnju na njih da vas ne bi srozale/ponizile. Jer svatko u sebi nosi svoju knjigu života, i na kraju svoje životne karijere će mu biti ukazana u slici vrsta fizionomije kakvu će njegov duhovni čovjek uzeti na kraju njegova života. I na taj način će prikaz/odsaj života kakvog je živio na zemlji biti izražaj duhovnog odijela, gdje će totalni zbroj svih misli, žudnji i razuzdanih želja otkriti duhovnog čovjeka drugim duhovima, ne u skladu sa fizičkom već u skladu sa njegovom duhovnom formom. **29.** Ovakva forma najplemenitijeg ljudskog obličja bez sumnje mora imati milijun gradacija, završavajući ponekad čak u karikaturi. Svatko markira svoje vlastito lice u skladu sa načinom kako je živio: što više u skladu sa svojim dostojanstvom, to je čišća izvanjska duševna forma koja izražava unutarnje duhovno! I istina je da je nekim ljudima, iako ne svima, prilično očigledno kakva se vrsta duše krije u jednom ili u drugom tijelu iako je (*za života*) u ljudskom tijelu i dalje moguće tolika/toliko pretvaranja. Međutim, u drugom svijetu, to više nije slučaj. **30.** To je razlog što vam šaljem ove riječi i pozivam vas: **31.** Živite dostojni sebe! Ne pretvarajte se i pokažite se kao istinska ljudska bića također i drugima, kao prvo biće koje sam stvorio; ljudi koji nose iskru besmrtnog duha u njima i koji su, kroz sva ranija zbivanja, poput Mojeg utjelovljenja, bili određeni i stvoreni za takve velike ciljeve/nakane! **32.** Ne zloupotrebljavajte (*u smislu, 'nemojte ga izopačiti'*) vaše dostojanstvo, budite striktni sa vašim svijetom misli; on je prvi zavodnik, koji vas tako lako vodi preko mosta pristojnosti/dostojnosti, iz plemenitog u neplemenito. **33.** Ljudsko dostojanstvo je vaša jedina svetinja; kroz njega, vi sve postižete, bez njega, vi tonete nazad u svijet životinja, postajete, poput životinja, materijalna bića koja nisu vrijedna čak ni Božanske iskre, i u stvari tonu ispod životinja. Jer kad god životinja počini djela koja vašim očima izgledaju okrutna i lukava, ona ih ne može suditi, dio su njezine prirode. Ali čovjek tone ispod životinje pošto on ima sposobnost suđenja/prosudbe, on pažljivo uzima u obzir svoje akcije i misli i itekako je svjestan da treba djelovati drugačije, ali ipak djeluje suprotno (boljoj prosudbi) pošto udovoljava svojoj senzualnoj/putenoj a ne svojoj Božanskoj prirodi. **34.** Čovjekovo dostojanstvo je kovčeg koji bi trebao biti posvećen, i u toj čistoći leži mirnoća i utjeha u nevolji svake vrste; jer ovo svetište vodi do povjerenja u ruko-vodeću Očevu ruku koja, iako

naizgled kažnjava, jedino želi/teži poboljšati/popraviti iz ljubavi. **35.** Ovo ljudsko dostojanstvo okreće/pretvora ljude u anđele, baš kao što ih gubitak tog dostojanstva transformira u vragove u ljudskoj formi. **36.** Ako ovo tako često neshvaćeno 'dostojanstvo' ne bi bilo istinski temeljni stup/potporanj i princip iza svih misli i akcija, Ja vam ne bi do u detalje objasnio da se trebate čuvati strožije, na taj način spoznajući svakog sata i dana koliko često griješite protiv tog istog dostojanstva u vašim mislima, riječima i akcijama. **37.** Nečiste misli prolaze pored vaših suvremenika neprimjetno, oni ih ne čuju, međutim, one prijanjaju uz vašeg duševnog čovjeka. Tamo će jednog dana drugi, ispunjeni stravom, čitati koliko puno dostojanstvenika vašeg svijeta više ne posjeduje iskru ljudskog dostojanstva koju sam mu, kao Svojoj slici, dao na njegovom životnom putovanju. **38.** Prema tome, pustite da ti odličnici (*istaknute osobe*) srede svoje stvari pojedinačno; oni će se također suočiti sa situacijama, ako ne u ovom, onda zasigurno u drugom svijetu, gdje će, oni koji su bili priljubljeni jedno uz drugo u prijateljstvu, sa užasom i stravom bježati jedni od drugih. **39.** Razočarenje će doći, iako kasno, ipak prebrzo za nedostojne. Prema tome, održavajte vaš svijet misli čistim! Neka tamo vaše ljudsko dostojanstvo sjaji kao čisti plamen ljubavi, tolerancije i poštovanja, i vi ćete, iako neshvaćeni od strane vaših bližnjih, uživati već ovdje na zemlji nebo koje je ovdje samo prolazno, ali koje će tamo biti stalno u vama i oko vas. **40.** Vidite, djeco Moja, da Ja nisam znao što se još sprema za vas za vrijeme vašeg zemaljskog putovanja, Ja vam ne bi nalagao ovo ljudsko dostojanstvo u tolikoj mjeri. Ali dobar doktor kada promatra simptome bolesti zna kako organizirati profilaktička sredstva tako da, ako se bolest zaista pojavi, ona može biti spriječena. **41.** To isto tako važi za Mene. Uskoro će se pojavljivati nesreća za nesrećom. Proces fermentacije i odvajanja se mora kretati ka kraju. Duhovni zrak vaše zemaljske planete, baš kao i materijalna atmosfera često, je ispunjen zagušljivim isparenjima. Mora uslijediti pražnjenje, i zbog toga vas savjetujem: **42.** Utecite k Meni! Nemojte kršiti/zlostavljati vaše ljudsko dostojanstvo. Jedino na taj način možete hrabro izdržati sve oluje. Jer ovo duhovno dostojanstvo vas uzdiže iznad običnog života, dozvoljava vam vidjeti sve nesreće ma koliko velike na drugačijem svjetlu, i ispunjava vaše srce povjerenjem i pouzdanjem u vašeg Oca na nebu, Koji sada, pošto je većina čovječanstva odavno izgubila svoje dostojanstvo, mora dozvoljavati takva sredstva da bi kroz patnju i oskudicu postigao ono što je bilo nemoguće postići kroz ljubaznost/dobrotu. **43.** Ljudsko dostojanstvo, ili duhovna svjesnost: 'Ja nisam sa ovog svijeta, već sa drugog, boljeg i vječnog svijeta', uzdiže čovjeka, iako on mora patiti pod generalnim nevoljama, daleko iznad ovog zemaljskog svijeta i on je poput osobe koja stoji na visokoj planini, koja ravnodušno gleda u guranje i komešanje ispod nje u uživanju većeg, šireg i puno ljepšeg pogleda kada se u čovjeku često može pojaviti misao: **44.** 'Oh, zašto su ovi ljudi tako slijepi! Tamo dolje, u blatu svojih najnižih strasti, oni zaboravljaju poradi svjetovnih stvari ono što je suštinsko, ono što bi uistinu trebali biti. Oh, da su imali hrabrosti, da su se usudili doći ovdje gore do mene, kako bi samo smatrali budalastim sve ono što im sada izgleda tako važno, tako apsolutno suštinski. Kako bi samo uzdrhtali od pomisli da je sve ono za što su vjerovali kako su postigli bili kupljeno gubitkom njihovog jedinog vlasništva, gubitkom njihova duhovnog dostojanstva kao čovjeka! **45.** 'Ovako će misliti mnogi ljudi koji su, hrvajući se sa blatom i prljavštinom najnižih strasti, povratili svoje dostojanstvo. Ovako bi također trebali razmišljati i vi, koje

jedno određeno vrijeme obasipam riječima milosti i svjetla tako da, svjesni svojeg ljudskog dostojanstva, možete uživati uzvišenu poziciju na koju sam vas postavio i, uvijek se sjećajući vašeg vlastitog dostojanstva, nastojite sami postati vrijedni imena kojim sam vas tako često nazivao, naime, Mojom dragom djecom! Ovaj očinski poziv je samo za one koji su u stanju zadržati svoje ljudsko dostojanstvo; jer zadržavajući ga, oni također postižu više i više dostojanstva da postanu Moja djeca, što sam želio da postane prvi čovjek kada je bio stvoren, ali na nesreću on to nije uspio postati! **46.** Stoga budite strogi! 'Bdijte i molite se kako ne bi upali u napast!', to sam jednom davno rekao Mojim učenicima. U to vrijeme sam itekako znao zašto, i sada vam ponovno govorim: 'Pazite i molite da nikad ne izgubite dostojanstvo. I uvijek ostanite vjerni onome što ste uz toliko mnogo riječi od Mene mogli sa lakoćom shvatiti, naime, da ljudsko dostojanstvo može biti postignuto, učvršćeno i zadržano jedino plemenitošću duše. Bez dostojanstva, svo čitanje i molitva ne donose nikakve koristi! Unutarnji čovjek mora biti na Moju sličnost, onda će njegova izvanjska slika jednog dana korespondirati sa njegovim duhovnim okruženjem u onostranom. I zato, trudite se doći u drugi svijet obdareni duhovno-duševnim licem/obrazom. Bolje se za to pripremiti već ovdje, umjesto pokušavati postići to jedino tamo. Ono što je potrebno ovdje je 'ljudsko dostojanstvo', tamo je 'dostojanstvo duha' drugi nivo za kojeg ljudsko dostojanstvo služi kao baza i koji je nemoguće postići bez njega. **47.** Ja vas pripremam da u okvirima kratkog zemaljskog života postignete ono što je tamo puno teže postići. Prema tome, obratite pažnju na Moje riječi, one dolaze od vašeg Oca, Koji vas želi učiniti vrijednima Njega. Međutim, vi to ne možete postići dok ne postanete dostojni sebe. **48.** Ovo je za vas i za sve one koji dođu i koji su žedni i gladni djelovati sa time u skladu, koji sa vama pokušavaju povratiti ono što su, svjesno ili nesvjesno, jako često bez razmišljanja izgubili, naime, svoje vlastito dostojanstvo, kao jedino sidro u životu, posred sukoba i oskudica svake vrste, kao sidro povjerenja, nade i ljubavi! Amen.

21 Oče naš (11 Studeni 1872)

1. Tisuće i tisuće blebeću ovu molitvu, često nekoliko puta na dan, a jedva jedan od njih razumije što on zapravo govori ili što sam Ja želio reći dok sam Moje učenike podučavao o njoj. **2.** Čak i vi, koji ste zasigurno bolje informirani od mnogih i čak ste primali raznovrsna objašnjenja o ovoj molitvi od Mene Osobno, ne znate u najdubljem, najčišćem smislu značenje ove molitve, ili ju ne bi često molili samo podižući pogled ka Meni, već bi ju smatrali za molitvu koja je daleko iznad bilo koje druge formulirane molitve. **3.** Kako bi poslao još jednu svjetlosnu zraku u vaša srca, osvjetljavajući za vas divote Mojeg duhovnog svijeta iz drugačijeg ugla, Ja ću vam razjasniti/protumačiti ovu molitvu i riječi koje sadržava. Iz toga vi možete uvidjeti/raspoznati što ovo znači: Bog, voljeni/brižni/blagonakloni Stvoritelj i Otac, vas naučava ovu molitvu, tako da možete uvidjeti/spoznati koliko puno onog što je duhovno leži u tim riječima, koje sam Ja kao baštinu/u nasljedstvo ostavio Mojim učenicima i cijelom čovječanstvu, tako da mogu ući u duhovnu vezu (*duhovno općiti*) sa Mnom. Pored toga, te riječi sadržavaju/uključuju sve svjetovne isto kao i duhovne interese/brige čovječanstva kako je jedino ova molitva, molba Meni, kao djetetova zamolba njegovom Ocu, u stanju izraziti. **4.** Dakle, Ja ću vam sada objasniti ovu jedinu molitvu iz Mojeg

boravka na Zemlji, riječ po riječ, rečenicu po rečenicu i otkriti njezino vrlo duboko značenje, obogaćujući vas tako sa velikim blagom. **5.** Ako ćete pomno ispitati okolnosti pod kojima sam Ja (*iz*)rekao ovu molitvu Mojim učenicima, sa lakoćom ćete prepoznati silnu/značajnu razliku koja počiva u činjenici da sam Ja, protivno svim religijskim običajima, ukazao Mojim suvremenikima sa prvim riječima Moje molitve koliko malo su oni sami razumjeli njihove religijske knjige, pošto su ih bili nesposobni protumačiti duhovno. Jer, budući da je Židovima bilo striktno zabranjeno uzalud/isprazno koristiti ime Božje, budući da su oni svog Boga smatrali za Boga osvete i gnjeva i često Ga preklinjali jedino baš iz ovog istog razloga, više iz straha nego iz povjerenja prema Njemu, Ja sam ih naučio u prve dvije riječi 'Oče Naš', kako premostiti ovaj jaz između njihovog Boga i Stvoritelja i čovječanstva, i od strogog suca učiniti Oca koji voli. **6.** Samo kroz ovu riječ je naknadni sadržaj molitve bio opravdan; jer dijete je moglo preklinjati svoga oca na način kako sam Ja podučio Moje učenike. Međutim, nikome u to vrijeme nije bilo dozvoljeno preklinjati njegovog Boga za stvari koje bi, prema prevladavajućim konceptima, bile isuviše pre-trivijalne da bi Bog, Kojeg je čovjek zamišljao daleko iza zvijezda u nepristupačnom prostoru, Sebe zamario sa njima (*da bi o njima brinuo brigu*). **7.** Tako je riječ 'Oče', a čak još značajnije, 'Naš', bila ta velika razlika koja je povukla (*na*)dolje udaljenog Boga u ljudski život, dozvoljavajući čovjeku kao ovisnom djetetu da privije k sebi svoga Stvoritelja sa ljubavlju, s obzirom da je u svim drugim shvaćanjima Božanskih karakteristika, čak sa poganskim ljudima i njihovim bogovima, ova jedino zaista istinita nedostajala! **8.** Time je otvaranje ove molitve osiguralo najveći i najsilniji impuls za uzdizanje duše/srca u pobožno oduševljenje. Jer nježni poziv 'Oče', 'moj Oče', ili, pošto je u ovoj molitvi temeljni koncept ljubav prema bližnjem, 'Oče naš', je najveće, najsilnije sredstvo za buđenje povjerenja prema Onome Kome se čovjek moli, kako bi molitva uopće bila uslišena, i kako bi čovjeku kao djetetu njegov Otac priuštio ono što je za njega svjetovno i duhovno najbolje! **9.** Slijedeća fraza je: 'na nebesima'. Ove riječi imaju dvostruko značenje. Prije svega, pošto imam Oca Koji je na nebu, koje je prebivalište čistih duhova i trajnog blaženstva, bez ikakve sumnje sam ja ili od tamo sišao ili ću, ako se pokažem vrijednim/dostojnim Oca, jednog dana biti u mogućnosti približiti se Onome Koji je dozvolio da Ga zovem 'Oče'. **10.** Drugo značenje ove riječi je, da Otac na nebu mora biti Biće koje je, usprkos činjenice da sam Ga ja prenio na nebasa, ipak sveprisutno, svemoguće; inače je moja zamolba uzaludna. On ne čuje niti može ispuniti čovjekov zahtjev. **11.** Nadalje, mora se također uzeti u obzir da naš Otac na nebu, Koji je Duh, baš iz tog razloga mora biti zazivan (*ili 'preklinjan' ili pak 'usrdno moljen'*) duhovno i u najdubljoj predanosti, želim li u najmanjoj mjeri uzeti u obzir Njegovu veličinu i moju malenkost/ništavnost. To je također potkrijepljeno/potvrđeno sljedećom frazom gdje kaže: 'Neka bude sveto Tvoje ime!' Jer jedino onaj koji je razumio prve riječi u njihovom najdubljem smislu može shvatiti što znači: 'Neka bude sveto Tvoje ime!' **12.** To znači da, za razliku od fizičkog oca, Otac na nebu, kao Duh, može biti dostojno slavljen jedino kada također u zazivanjima i preklinjanju ime Najuzvišenijeg Bića nije zloupotrebjeno i povučeno dolje u svjetovne poslove. Jer taj Stvoritelj, koji vam je dozvolio da Ga zovete Ocem, je previše uzvišen, a ti kao dijete si previše visoko postavljen na duhovnoj skali svih misaonih bića da bi zazivao takvo Ime i sa samim Imenom svog Boga i Oca da bude svjedok tvojim riječima. Jer jedino ako potpuno shvatiš i razumiješ poziciju

ovog Oca, naime na nebu, kao vječnom prebivalištu radosti, i djelujete sukladno, možeš istupiti sa molbom: 'Dođi kraljevstvo Tvoje!' Jedino onda si vrijedan/dostojan da se ovo nebesko kraljevstvo, ovaj duševni raj, spusti u tvoje vlastito srce i dozvoli/omogućiti ti da tamo na maloj skali osjetiš što će jednog dana biti rezervirano/pohranjeno za vas na velikoj skali. **13.** Jedino nakon ispunjenja prvih fraza je čovjek dostojan da bude doveden/prihvaćen u kraljevstvo onih duhova koji prepoznaju Stvoritelja svemira kao njihovog jedinog Boga i njihovog jedinog voljenog/brižnog Oca. **14.** Da bi ovo kraljevstvo na Zemlji postalo trajno, nužno je da se volja ili Božanski zakoni najuzvišenijeg Bića, Kojeg vi možete nazivati Ocem, vrše na Zemlji; jer ovo je rečeno, kao dokaz prethodne rečenice, uz pomoć sljedeće rečenice, gdje kaže: 'Budi Tvoja volja na Zemlji, kako i na nebu.' Jedino kada ljudi, prepoznajući i vrednujući njihovo duhovno porijeklo, ispune zakone ljubavi prema Bogu i bližnjemu, je moguće kraljevstvu Božjem spustiti se i ponovno transformirati zemaljski život u Raj, odakle su prva ljudska bića bila otjerana. Jedino kada se ovi ljubavni zakoni uvijek ispunjavaju onako dobrovoljno na Zemlji kao na nebu, je moguć trajni mir, kao i trajni spokoj. **15.** Ja sam Mojim učenicima, dok sam im pokušavao objasniti kako se zemaljski život može poboljšati, duhovno rekao da, iako rajski, blaženi život generalno ne može lako biti postignut, ova čista radost vedre/bezbrižne/mirne spoznaje (*ipak*) može biti dosegnuta od strane pojedinaca u njihovim srcima. Oni bi na taj način imali pred-okus onog što ih u budućnosti i u višim predjelima očekuje **16.** Tako će sila molitve iako samo na trenutke potaknuti/uzrokovati stanje, koje, utješno i umirujuće u sebi, može pružiti snagu i izdržljivost duši na njezinoj budućoj životnoj stazi. **17.** A tako da ovo duhovno uznošenje, gdje se duša uzdiže ka Njemu, Ocu svih živih bića, ne bi bilo uznemireno svjetovnim napastima/pogrdama/zloupotrebama, tako da također vaše ponašanje na Zemlji može uroditi plodom za druge a vi ne morate podizati vaš pogled prema Njemu sred suza ojađenosti i boli, ova ranija duhovna zamolba je popraćena materijalnom, naime: 'Daj nam uvijek naš dnevni kruh!' Jedino onaj koji ima svoj dnevni kruh može ispuniti svoje svjetovne obaveze i također gdje god je nužno pomoći svojem bližnjemu. **18.** Da sam Ja, kao Isus, podučavao Moje učenike ovu molitvu na ovakav način, leži u činjenici da su duhovno uznašanje i duhovno hranjenje mogući u najpotpunijem smislu jedino ako tijelo, kao nužno sredstvo za povezivanje između ovdje i tamo, ne pati pod pritiskom okolnosti. **19.** Naravno, Moji učenici, u vremenu nakon Mojeg uzašća, su ponekad bili prisiljeni postiti i njima su nedostajale najnužnije stvari. Ali to je razlog zašto sam ja formulirao ovu molitvu, tako da Me čovjek također treba zaklinjati u svezi njegovih svjetovnih briga/interesa i da ne bude obmanut idejom da mu je dozvoljeno moliti Me jedino za duhovne stvari. **20.** Molitva kako sam vam je (pre)dao je obuhvatila cijeli ljudski život hodočašća, isto kao i svih Deset Zapovijedi, uključujući Moja dva velika zakona ljubavi. **21.** Ona je morala biti praktična, prilagođena/usklađena sa svim životnim okolnostima, i dati čovjeku u svakoj mogućoj situaciji, pod uvjetom da on moli ispunjen gorljivošću i sa najdubljim duhovnim razumijevanjem, utjehu i mirnoću koju jedino Bog, nebeski, voljeni/brižni/blagonakloni Otac, može dati. Tako slijedi sljedeća rečenica: 'oprosti nam naše grijehe/prijestupe', koja je iskreno priznanje da su ljudi sposobni djelovati u suprotnosti sa Njegovim zakonima, ili pogriješiti ili, kako kaže u rečenici, sagriješiti, ali kao ljudska bića a ne kao duhovna bića ili djeca nebeskog Oca. **22.** Molba za

opraštanjem grijeha obuhvaća/sadržava priznavanje slabosti. Ukazuje da ljudsko biće koje se moli, ili dijete koje zaklinje, prepoznaje svoju slabost i svoju sposobnost da griješi, često protiv svoje volje. Jer iako je volja za suprotstavljanjem prisutna, ili su njegove vlastite strasti ili svijet presilni, tako da usprkos najboljim namjerama dijete griješi, čineći pri tom sebe nedostojnim svoga nebeskog Oca. **23.** Na taj način će dijete, mučeno grižnjom savjesti, sebe baciti pod noge svoga duhovnog Oca, priznati svoje grijehe pred Njim i zadržati baš ovo obećanje poboljšanja kao čvrstu namjeru na svom budućem zemaljskom putu, što je izraženo u sljedećoj frazi gdje kaže: 'kao što mi opraštamo onima koji sagriješe protiv nas!' Na ovaj način, baš kao što je Otac na nebu jedini sposoban za oprost i ljubav, ali ne za mržnju i osvetu, predumišljaj treba biti da također vi, iako na manjoj skali, trebate djelovati u Božanskom smislu, ili dostojni vašeg nebeskog Oca, i oprostiti onima koji su sagriješili protiv vas. Riječ/primjedba od velikog značaja, posebice u to vrijeme kada se govorilo: 'oko za oko' (*Izlazak 21:24; Levitski Zakonik 24:20*), itd. kada je osveta bila dozvoljena i čak pripisana među Božanske attribute Jehove! **24.** Vidite kako ova molitva obuhvaća sve ljudske strasti, stavlja na razmatranje sve uzvišeno, ali i sve nisko/prizemno, i tako sa par riječi u obliku molitve, ovosvjetskog putnika, stvorenog kao čovjeka, čini duhovnim građaninom ovog svijeta, obrati li on pažnju na tih par riječi koje su jednom/nekada istekle iz Mojih usta! **25.** Međutim, kako ova čvrsta namjera ne bi bila osuđena na propast, ova ista molitva sadrži u naknadnoj rečenici zbiljski uzrok koji često zavodi i prisiljava čovjeka djelovati suprotno njegovoj namjeri. Njegovo okruženje i splet okolnosti za njega stvaraju kušnje, iz kojih on ne izlazi uvijek kao pobjednik. **26.** Iako su ove kušnje na svijetu nužne, jer bez sukoba nikakvo snaženje u vjeri, u povjerenju u Mene, nije moguće, čovjek prepoznaje slabost/nemoć nerazdvojivu od njegovog dvojnog organizma koji obuhvaća dušu i duh, naime, da on nije uvijek gospodar nad sobom. I zato on zamoljeva u ovoj molitvi: 'ne uvedi nas u kušnju', što, u duhovnom smislu, znači: 'o Oče! Smiluj se svojem slabašnom djetetu i pomози mu, da ne bi podlegao često protiv svoje volje kušnjama koje mu drugi pripremaju.' **27.** Jedino u iskrenom prepoznavanju vlastitih slabosti počiva cijela gorljivost molitve usmjerena Svemogućem, Koji dozvoljava da Ga nazivaju Ocem, i Koji pokušava obrazovati i oblikovati ova ista ljudska bića da postanu Njegova djeca. **28.** Sve dok ponos ili precjenjivanje vlastitih snaga vladaju u srcu, ni jedna iskrena molitva ili zamolba Me ne mogu doseći. Jer kao što sam jednom rekao, tako i danas i dalje važi: 'I kada ste učinili sve što je čovjeku moguće, vi ste i dalje lijene sluge (*Luka 17:10*).' **29.** Čovjek, bez obzira na to u kakvim se okolnostima nalazio ili protiv kakve se nevolje bude morao boriti, uvijek treba biti svjestan činjenice da je on učinio najmanje, ali da sam Ja učinio najveći dio. **30.** Tako njegovo povjerenje u Mene raste, tako boreći se on stiče svoje spokojstvo, svoj mir. I jedino kada se skrušeno baci pred Mene i prisiljen je zazivati: 'Gospodine! Što sam ja za Tebe da me se sjećaš', kada prizna i shvati nedovoljnost svoje vlastite snage da dosegne svoj vječni duhovni cilj, jedino onda će on razumjeti vrijednost pomoći svoga duhovnog Oca i uolikoj ogromnoj mjeri je ona različita od pomoći koju mu mogu pružiti njegovi bližnji! **31.** Ovo priznavanje da bez Njega, jedinog istinitog i uvijek nepromjenjivog Oca, ništa nije moguće; jedino ovo onda može potaknuti čovjeka, koji je prepoznao svoju slabost, da zaključujući ovu molitvu usklikne, govoreći: **32.** 'Shvativši da sam bez mog Oca na nebu

ništavilo, ja Ga zamoljevam da me drži na udaljenosti od svega zla', ili, kako kaže u molitvi: 'izbavi me od sveg zla!' Iskupljenje, ili oslobođenje od grijeha počinjenog sa ili protiv čovjekove volje, se mora naravno dogoditi, ili je napredak nemoguć, a postati sin Oca na nebu neizvodivo. **33.** Baš iz ovog razloga molitva završava sa molbom: 'Otkloni od mene svu opasnost,' koja bi me na mom putu mogla unazaditi umjesto unaprijediti. Oprosti učinjeno i spriječi nadolazeće zlo. **34.** Jedino na ovaj način čovjek može pronaći spokoj, utjehu u molitvi, koja mu sa nekoliko riječi demonstrira njegovu cijelu poziciju kao čovjeka i kao djeteta Božjeg i da on, kao biće između dva svijeta, između materije i duha, mora slijediti potonje ako želi biti dostojan ovog imena sa kojim on naziva adresira Stvoritelja svega što postoji. **35.** Zbog toga ova molitva počinje pozivom Ocu, a i završava molbom baš tom istom Bogu, koji, ako/kad ne bi bio Otac, čovjeka ne bi mogao osloboditi njegovih zala, ne bi mu mogao oprostiti, niti bi mu mogao uliti povjerenje! **36.** Stoga, djeco Moja, molite Mi ovu molitvu, ne mislite sa prvim prizivanjem samo na sebe, već sa pozivom: 'Oče naš!' obuhvatite cijelo čovječanstvo, koje je sada više nego ikada gomila izgubljene djece. Svi oni, u malodušnosti i bez svrhe i cilja, hitaju prema svojoj propasti. Jer većina od njih zaboravlja ovog istog Oca ili su Ga čak porekli, ne znajući i ne htijući znati da je On na nebu, i da čeka na njih, tako da ih svih jednog dana prigrli Svojim rukama koje vole. **37.** Molite se Njemu, Ocu svih stvorenih bića, da oprosti kada je Njegovo Ime zloupotrebjeno i povučeno dolje u prašinu, umjesto da se posvećuje. Molite se da Kraljevstvo Mira, trajnog blaženstva, koje vlada u tom istom nebu koje je Njegovo prebivalište, može sići takođe k vama i da čovjek neće stajati protiv čovjeka u vječnoj mržnji i neskladu, već da brat prema bratu u riječi i djelu može prakticirati ljubav prema bližnjem u njezinom najvišem smislu, jer jedino onda svijet može postati raj ako se volja Oca na nebu vrši takođe i na Zemlji. **38.** Molite se da svi ljudi na Zemlji mogu imati svoje dnevno uzdržavanje/prehranjivanje tako da se svi mogu radovati izlazećem suncu a ne proklinjati dan koji u najboljem slučaju mora osvjetljavati bijedu. **39.** Ovako u Mojoj molitvi molite 'Oče naš', tada će vam grijesi biti oprosteni u istoj mjeri kako vi oprostite drugima. Onda će biti manje kušnji pošto ćete se vi, osnaženi vjerom, biti u stanju lakše boriti protiv njih, i time ćete biti oslobođeni od sveg zla pošto ste postali čisti. Jer 'čistome sve je čisto' (*Titu 1:15*) i kad -iako na početku možda posrćući ili promašujući- sada osnaženi povjerenjem u Mene prolazite pored opasnosti, koje su za vas odavno izgubile žaoku iskušenja! **40.** Ovako molite Moju molitvu, koju sam, prije više od tisuću godina, Ja dao Svojoj ondašnjoj djeci i učenicima i koju Ja sada ponovno dajem vama, Mojim sadašnjim odabranicima! **41.** Spoznajte iz ovoga koliko se uzvišenosti i ljepote nalazi u Mojim riječima, i shvatite time i to da, kad vas Bog uči da se molite, On vam je u usta stavio riječi u kojima je sadržana neograničena dubina istine, i iz čega se za onoga koji Me moli u duhu i istini rađa beskrajna blaženost/sreća; jer u ovoj molitvi je na početku najviše duhovno, koje je onda spojeno sa svjetovnom istinom, gdje vi dakle u početku, dakako svjesni vašeg Božanskog porijekla, preklinjete Oca na nebesima; ali u daljem toku ne zaboravljate slabosti i mane ljudske prirode, i dok u prvim riječima, puni pobožnosti padate pred vašeg Oca, kasnije Ga priznajući svoje slabosti molite za pomoć, kako ne bi dopustio da u mulju čulnih strasti zaboravite svoje duhovno porijeklo! **42.** Ovako morate moliti 'Oče naš', i vaš Otac će vam dati da kao djeca u najvećoj mjeri osjetite Njegovu Očevu ljubav, ako vi kao i On, umjesto

kazne, osвете i bijesa, u vašem životu želite praktimirati jedino ljubav i praštanje; onda je vaš taj Otac, Kojeg ste, u toj molitvi, ganutljivim srcem - time što ste pored Njegove velike svemoći (bili) spremni pokajnički priznati svoju nemoć -, podsjetili na Njegovu milost, na Njegovu vlast/silu i na Njegovu ljubav koja nikada ne vene. Amen.

24 ŽIVOT na svjetlu ljubavi (19 Ožujak 1873)

Na ovu temu sam vam (već) davao nekoliko riječi (*objava*) i sa različitih aspekata vam je bilo ukazano što je život, što on znači, a ipak ima puno više aspekata iz/sa kojih život zasluuuje pažljivo razmatranje (*da se uzme u obzir*). Čovjek onda konačno može napredovati i učiniti korak prema naprijed u spoznaji o smislu života, i kako taj život vidljivo i nevidljivo jedino/isključivo reprezenitra Moje vlastito duhovno sebstvo (*My own spiritual self - Moje osobno duhovno Ja*) i kako (*taj*) isti (*život*), iako sa različitim sredstvima i različitim putevima mora (*uvijek*) voditi sve nazad k Meni! Pod 'Životom Duhova i Kozmičkim Životom' sam vam ukazao, kako se svaki (*za*)vezani/ograničeni/fiksirani život (*ili 'oblik života'*), postepeno se oslobađajući, tiska/gura (*žudi prema gore*) ka uzvišenijim nivoima, čime sam vam dokazao i objasnio uzrok i početak duhovnog carstva i svijeta, (*baš*) kao i nužan kraj potonjeg. U toj riječi (*objavi*) sam vam priuštio/pružio dubok/potpun uvid u Moje tajne stvaranja. Međutim, još jedan čimbenik/faktor nedostaje, koji se možda može uvrstiti/dodati prilikom promatranja raznoraznih kontradikcija između Mojeg stvaranja i Mojih riječi, koje sam vam u ono vrijeme dao i koje vam još i dan danas dostavljam/pružam; naime, objašnjenje na koji način izmiriti (*u smislu 'tako da se rimuje'*) rečenicu 'Bog je ljubav' sa raznim kontradikcijama u vidljivom stvaranju (*prirodi*) koje svjedoče protiv toga/nje (*protiv rečenice 'Bog je ljubav'*)!

Svrha ove riječi (*objave*) će biti to vam bolje razjasniti/rasvjetliti i objasniti, tako da bi mogli još jasnije prepoznati da su Moje riječi uistinu riječi jednog Boga, uzvišenog Stvoritelja i Oca Koji zauvijek voli. Vidite, u prijašnjoj riječi sam vam rekao da su svugdje u materiji jedino zarobljeni duhovi, izdanci Mojeg vlastitog Božanskog Ja, ono što sačinjava cjelokupno vidljivo stvaranje (*baš kao*) i suštinski dio u onome što postoji. Rekao sam vam da je materijalno od sekundarne važnosti, ili nužni omotač, tako da bi (*uz njegovu pomoć*) pojedinačni duhovni dijelici u cijelom svemiru mogli biti izgrađeni u tako reći neovisna, odvojena bića. To je bio prvi razlog zbog čega je sve bilo stvoreno. Drugi razlog je bio podrediti ono što je stvoreno univerzalnoj svrsi i ustvrditi/ustanoviti duhovni razlog zbog čega je sve bilo omotano u materiju. To također objašnjava postojanje vječnog poriva (*urge - navaljivati, tjerati, zahtijevati, ubrzavati*) u svim stvarima prema promjeni, prema oslobađanju iz zatvora i prema uzdizanju na više nivoe gdje je dozvoljeno više slobode i više duhovnih užitaka. Otud potiče taj poriv (*urge*) i nagon u svemu što je stvoreno da probije svoju formu i da instinktivno juri/navaljuje prema boljem postojanju. Baš to nastojanje i taj nagon je ono što se manifestira kao život i koji, gdje se pojavljuje, baš iz tog razloga sačinjava tri faze stvaranja, što će reći dolazak u postojanje (*coming into being*), postojanje (*existing*) i nestajanje (*passing away*). Kroz ovo tro-jedinstvo, koje također u korespodentnom obliku izražava Moje stvarno osobno trojstvo, kao ljubav, mudrost i Božanstvo,

i koje je isto tako inherentno/prisutno kod svih stvorenih bića u obliku duha, duše i tijela, se život manifestira kao vidljiva aktivnost. Ta aktivnost, postavljajući vidljivi pečat na Moje stvaranje, dokazuje da mora postojati Biće koje je uzvišenije od svih ostalih stvorenih (*bića*), koje se jedino na taj način može manifestirati svojim bićima. Ono pokušava učiniti razumljivim i spoznatljivim nevidljivo duhovno svim bićima koja je obdario razumom, inteligencijom i srcem, jedino kroz vidljivi život. Na taj način bića mogu shvatiti odakle su došla, zašto su ovdje i kakva je svrha njihova postojanja kao i cilj njihova života, bilo materijalnog bilo duhovnog. Međutim, pošto je ovaj život, kako sam vam već ukazao, začeo/otpočeo (*originated*) u Meni te je određen da se ponovno Meni i vrati, sve njegove vidljive manifestacije moraju imati pravilnu/odgovarajuću svrhu, duhovni razlog, zašto tako a ne drugačije, koji ZAŠTO može voditi, i često je vodio, oštroumnog promatrača Mojeg stvaranja do mnogih krivih zaključaka!

Svrha ponovnog nazivanja ove riječi (*objave*) 'Život' je riješiti sada te nesporazume i razmrsiti naizgled ne-harmonično, pošto ta riječ nije bila shvaćena od vas ni u svojoj dubini niti prema svojem opsegu i značenju. (A) to je Moja briga (*ono što Me ovdje brine/zanima*), pošto je blizu vrijeme kad Ja u Svojem stvaranju ne želim nikakve neprosvijetljene ljude već jedino bića sa duhovnom vizijom koja razumiju i Mene i Moje stvaranje. Stoga, veo će pasti sa naoko neshvatljivog i još jedan prekrivač će biti otklonjen koji je do sada prekrivao vaše duhovne oči. Gledajte, Moja djeco, kada sam Ja stvorio svijet ili cijeli svemir, svrha zbog koje sam 'vezao' duhovne čestice nije bila da bi one, uz pomoć svojeg prirođenog poriva/nagona (*urge - navaljivati, tjerati, zahtijevati, ubrzavati*), samo mijenjale materiju tako da bi dosegnule/postignule što bolje postojanje. Ne, to nikako. Dok zarobljeni duhovi moraju pomagati/sudjelovati u produhovljavanju materije, oni se (*istovremeno*) trebaju pripremiti za sljedeći nivo kroz drugačiju duhovnu školu, moraju se obrazovati kroz patnju, gubitke i sukobe raznoraznih vrsta. Na ovaj način, oni ne bi samo pripremili materiju za bolji/viši nivo, već bi sebe privremeno duhovno ojačali, približavajući se tako Njemu, Koji im je, kao simbol najuzvišenijih duhovnih atributa, poput ljubavi, blagosti, milosti, u svemu pokazao put. Koji je baš sa Svojim silaskom na ovu malu zemlju u obliku sićušnog zemaljskog Čovjeka prihvaćajući najnižu socijalnu poziciju, i pored toga u potpunoj skromnosti i najvećoj poniznosti dao dokaz najvišeg duhovnog Božjeg karaktera, zapečativši to čak i sa Svojom zemaljskom smrću i Svojim uskrснуćem! Sve što sam iskusio za vrijeme Svog zemaljskoga života, počevši sa Mojim rođenjem i završavajući na križu, imenom, Moje naučavanje, Moja patnja i sukobi, Moja ljubav i blagost, Moja milost i zaboravljanje sve Moje moći, Moja ogromna/neizmjerena strpljivost sa griješnim čovječanstvom, sve to je u korespondentnom obliku bilo položeno u svaku sićušnu duhovnu česticu. I ono što sam Ja, kao primjer (*ili 'model'*), iskusio, propatio i za što sam se borio na zemlji, je odavno bilo utvrđeno/određeno u svakom stvorenom biću, u svojoj materiji, gdje god je iskra iz Mene bila sakrivena, tako da čak i najsitniji duhovni atom može konzistentno slijediti, zajedno sa svojim velikim Stvoriteljem, isti kurs koji će naposljetku uzdignuti duhovno iznad materijalnog. Tako će pobjedničko uzdizanje iz jednog nivoa na drugi u stvari dokazati kako, baš kao što postoje zakoni koji se odnose na

materiju/materijalni svijet, zakoni odbijanja i privlačenja, također postoje i moralni, uzvišeni duhovni zakoni koji, utemeljeni u Meni, sačinjavaju/tvore Moje vlastito Biće kao i trajnost svega što je jednom bilo stvoreno. Tako vi vidite kako duh koji je zarobljen u kamenu, čiji bi prvi princip bila inertnost/nepomičnost, biva uznemiren (*driven*) u svojem 'odmoru' kroz utjecaj elemenata, kroz životinjski svijet i čovjeka. Ako bi ga mogli shvatiti, vi bi također vidjeli njegovu patnju, njegov otpor protiv svih stranih utjecaja sve dok, naposljetku, on mora slijediti poriv (*urge*). Dok njegova 'kućica' (*encasement*), koja je neprestano u vibrirajućem stanju, promijeni postojeće stanje kroz svjetlo, toplinu i vlagu, stoga razbijajući svoju formu, ona pomaže duhu, iako često protiv njegove volje, u onome što mu je jedino nužno/potrebno i što mu je bilo određeno kao vitalni/životni princip.

Baš kao u kamenu ili čvrstoj materiji, tako je i u biljnom kraljevstvu, gdje se vegetativni život utjelovljenog (*indwelling*) duha, također, kroz raznorazne okolnosti vodi do konsolidiranja vlastitog duhovnog postojanja kroz patnju i sukobe. Jer u trenutku dok okrutno trgajte/čupate biljku iz Majke Zemlje ili pak dok sječete drvo ili uzimate od biljke njezin najdivniji ures, njezin ženidbeni život, cvijet, vi ne znate da li je biljni-duh uznemiren u svom uzvišeno blaženom životu, da li također osjeća bol baš kao i vi kada vam se nešto neugodno dogodi. Kada bi mogli vidjeti duhovni svijet sa duhovnim očima, odskočili bi unazad u stravi pred mnogim akcijama, jer vi ljudi, koji sebe smatrate racionalnim bićima, počinjavate toliko mnogo okrutnosti koje drugo, niže biće mora trpjeti (*suffer*) u tišini pošto nije bilo obdareno sa jezikom uz pomoć kojeg, kroz zvukove može izraziti svoju radost i tugu. Pogledajte na vječnu borbu elemenata sa tvrdim kamenom, na život biljaka i životinja, koje u sebi također nose duhovne iskre. Svi oni se moraju boriti, moraju patiti, i plitak/površinski čovjek nema jedini pravo žaliti se kako je ovaj zemaljski život život prevare i obmane, suhoparan do te mjere da često ne vrijedi truda živjeti samo da bi se patilo! Životinjski svijet, toliko gažen s vaše strane, često pati puno više nego vi. On često pati ne samo kroz prirodne zakone, koji su također, zbog životinjskog napretka, isprepleli njihove kratke živote sa patnjom i borbom, već pati uglavnom nevino kroz ono što mu čovjek nametne, i što u bez-osjećajnosti daleko premašuje vaše ropstvo i ostale despotizme koje vi svugdje želite iskorijeniti! Osim svojih vlastitih neprijatelja, kroz koje je uzdignuta na viši nivo, gdje potonjima služi kao hrana, životinja je također bila obdarena sa atributima koji su od suštinske važnosti za reprodukciju i održavanje vrste. To su majčinski instinkt, ljubav prema njihovim mladima i ljubav prema njihovom prirodnom i umjetnom staništu, ljubav koju od životinja zahtjeva njihova priroda i koja bi u vama ljudskim bićima trebala biti uslovljena kroz vas etički status/stanje, no koja je sada skoro pala do ničice, i gdje bi mnoge nijeme životinje mogle posramiti čovjeka, koji je ponosan na svoju pamet/intelekt. I gledajte, to je ova ljubav, koja, kao Božanska iskra koja izvire iz Mene, životinju čini pitomijom u odnosu sa njezinom okolinom, emitirajući zrake radosti i dobrobiti u malu životinjsku dušu, tako da ona ne slijedi samo poriv za hranjenjem i samo-očuvanjem već također (*upo*)zna i više duhovno zadovoljstvo, koje ne vezuje za materiju već vezuje duh za duh. Kad god je životinjski okot, njezino stanište, uništeno, gledajte njezin strah, njezinu bol, njezino nemirno trčkanje

unaokolo; gledajte i neka vas bude sram zato što vi osobno jako često počinjavate takav čin okrutnosti, umišljajući sebi da ste 'gospodari svjetova'.

Ako Ja dozvolim takve stvari, ne kažnjavajući ih kako zaslužuju biti kažnjene, to je zato što te patnje, grube i gorke kakve jesu za nijemo stvorenje, moraju ipak pomoći u jačanju njezinog duševnog i duhovnog života. Također ni životinja ne leži na krevetu od ruža! Naravno, to vam ne daje pravo da mučite životinje, već vi, s obzirom da ste jači, trebate zaštititi slabijeg a ne, iskorištavajući njihovu slabost, gubiti vrijeme na bezosjećajno ubijanje u vremenu lova, kao što ne bi trebali ni sa forsiranim hranjenjem, udebljavanjem itd., zbog zadovoljavanja vašeg nepca/ukusa, mučiti jadne životinje, čiji život, s obzirom da ga niste dali toj životinji, nemate pravo ni oduzeti!! Vi ljudska bića bi trebali zapamtiti da Ja nisam stvorio svijet kakvog ga sada imate pred vašim očima. To nikako. U ranija vremena je čovjek živio u skladu sa životinjskim svijetom. Životinja nije vidjela u čovjeku svoga neprijatelja, niti se čovjek morao bojati životinje. Ali kako su sada ljudi iskvarili (*pretvorili*) prvotno povjerenje u ne-povjerenje također i prema životinjama, oni stoga moraju snositi posljedice takvog ponašanja. Raj koji je nekoć postojao se sastojao u jedinstvu cijelog stvorenog svijeta, (*i bio je*) poput vječne molitve zahvalnice Meni. I jedino je čovjek osobno (*bio onaj koji je*) u njega usadio nesklad samo-interesa, mržnje i osvetoljubivosti, tako da više nije bio gospodar svijeta, već je svijet postao njegovim gospodarem! Opasnost koja mu prijete, zadaća zaštite vlastitog života i života svoje porodice, su dovoljni kao škola u kojoj će se životinjsko carstvo probuditi iz 'smrti-nalik' odmora/sna/počivanja. Vi ljudska bića ne morate dodavati još nove okrutnosti Mojim životnim zakonima mučeći i nanoseći još više boli životinji koja je ionako, očigledno, daleko ispod vas u svojoj životnoj sferi. Međutim, iako je ta nijema patnja i mučenje životinjskog svijeta samo od koristi za (*potpomaže*) njihov duhovni napredak, u drugu ruku su vaše vlastito ponašanje, vaša okrutnost i povećani apetiti najveći i glavni razlog zašto ste vi ljudska bića, koji želite biti gospodari svijeta, u tisuće slučajeva niži od životinjskog svijeta. Pored toga, unoseći u organizam veliki broj elemenata koji su nepodesni za vaš organizam, vi ste skratili vaš životni vijek i prizvali raznorazne bolesti i oboljenja koja su potpuno nepoznata toliko prezrenim životinjama koja vam ih (*misli na boleštine*), kao uspjeh (*triumph*) vaše nadmoćnosti, u potpunosti prepušta/predaje (*leaves them all to you*) tako da bi, kroz greške koje su nastale vašim osobnim prekršajima, mogli iznova iskupiti okrutnosti koje ste tako obijesno nanijeli onima koji su niži od vas. Uzmite na primjer sve one životinje koje su vam korisne (*domaće životinje*), koje rade za vas ili koje, kao neophodnu hranu, vi smatrate neophodnima za vaše vlastito postojanje. Koje bezosjećajno ponašanje ovdje razdvaja gospodara zemlje! Kako on nagrađuje spremnost tih životinja da mu služe, životinja sa kojima se druži samo zato što bez njih ne bi mogao postići ništa, ili bi pak postigao jako malo!

Pogledajte na konja, na vola, ovcu itd. Kakvu samo tužnu sudbinu ima ovaj prethodni, kako često pati u tišini pod zlostavljanjem koje mu je nanijela okrutna ruka u znak zahvale za stavljanje svoje snage na njezino raspolaganje! Gdje je u ovom slučaju čovjekova moralnost? Gdje se ovome slična okrutnost može pronaći u ljudskom životu? Takva okrutnost ne

postoji čak ni među životinjama! Vol koji vuče vaše ralo, pomažući vam za kruh i hranu, dobrovoljno povlači vaš teret, što je njegova nagrada? Oskudna hrana, i na kraju da postane vaša hrana! Vi ljudi nazivate kanibalima one koji jedu ljudsko meso. Koliko ste vi bolji od njih, vi civilizirani stanovnici gradova i sela? Na koji način se ponašate prema drugim životinjama koje ste odabrali za svoju hranu, i to čak ne za nužnu hranu, već radije za umjetno nadraživanje svoga nepca? Kako bezosjećajno (*heartlessly*) ih hranite, kako bezosjećajno ih prodajete (*ili 'kako bezosjećajno postupate pri njihovom hranjenju, a kako bezosjećajno pri prodaji'*)! Gluhe su vaše uši na plač koji izlazi iz mučene životinje. Razmišljate samo o vašem trbuhu i zaradi, vi zaboravljate da i životinja također osjeća bol, te da je bila stvorena s Moje strane za nešto drugačiju svrhu od one za koju je vi koristite. Stoga, vidite, velika škola patnje koju sam jednom Ja Osobno izdržao na vašoj zemlji sa ciljem da postavim primjer, je simbolično, u skladu sa generičkim/općim stupnjem stvorenih bića, isprepletena u njihove živote (*sa njihovim životima*). I kada Ja strpljivo promatram kako se sve to događa, kako tisuće životinja puno prije nego im je vrijeme bilo određeno sa Moje strane, biva uklonjeno sa ovog svijeta (*zemaljskog života*), razlog tome/iza toga je da iz svih skretanja ljudskog roda Ja ipak mogu napraviti/stvoriti duhovnu korist/dobrobit za Svoja manje nadarena bića a kazna ili pak nagrada se onda odbija samo od vas samih i vi također, ljudska bića, iskušavate ono što ste pripremili za nevine životinje. Tako ste vi za sebe pripremili svijet prepun patnje i sukoba, pun žudnji i gubitaka, i to je, naravno, sasvim pogrešno ili suprotno od onoga što ste se vi nadali i čemu ste težili. Tako se nit provlači kroz Moje cijelo stvaranje, ukazujući svim stvorenim bićima kroz patnju, konflikt, oskudicu i ostvarenje duhovni put koji je jedini na kojem se mogu ostvariti duhovni život i duhovni napredak.

Zarobljeni duh kao blaženstvo traži odmor/ne-aktivnost u očvrснуtoj materiji. Životinjsko carstvo traži svoj odmor i tiho ostvarenje svojih nagona o očuvanju, a gospodar zemlje, čovjek, traži svoj odmor/mir/ne-aktivnost i tihi komfor u svom životinji nalik fizičkom zadovoljavanju. Ali uzvišeni, veliki zakon duhovnog svijeta, koji bi taj odmor usporedio sa smrću i nepostojanjem, nastavlja uznemiravati taj odmor, neprestano prisiljavajući na borbu, na suprotstavljanje stranim osvajačima. Ta težnja je duhovni život koji prisiljava Moje duhovne čestice, postavljene s Moje strane kroz cijelo stvaranje, prema promjeni srca, prema poboljšanju njihova postojanja, prema savršenstvu. Kao što sam jednom rekao Adamu: 'U znoju lica svoga ćeš zarađivati svoj kruh', što znači: 'Ti nisi razumio značenje odmora kakvo sam ti Ja želio dati, već si ga pokušao iskoristiti za usmrćivanje svoga duhovnog Ja, umjesto za život. Taj odmor će ti sada biti oduzet da tvoje duhovno Ja ne bi usahnulo u kaosu životinjskih strasti, i jedino uz borbu i patnju ćeš ti ponovno postići ono što ti je bilo slobodno ponuđeno iz Moje ruke a što si ti prezreo i sasvim pogrešno shvatio.' I kako (*ovaj*) svijet, ovakav kakav je sada, može vas ljude dovesti do nečeg boljeg jedino putem/kroz školu patnje, koja je dakle bila/postala nužna/neizbježna, isto tako je bilo i jeste i u životinjskom carstvu, jedan vlastiti/cijeli životni period, koji već s obzirom na uslove, nekom manje, nekom više daje da trpi i pati, već s obzirom na duhovni stupanj koji bi trebao biti postignut (*ili 'omogućavajući joj tako/na taj način da postigne*

uzvišeni cilj i viši duhovni nivo postojanja). A što se tiče pretjerivanja i okrutnosti ljudske rase prema životinjama to je uz bok sa propadanjem/gubitkom čovjekova vlastita duhovnog dostojanstva, i dovodi čovječanstvo, duhovno i fizički, do stupnja koji će se uskoro također približiti svome kraju. Onda će ljudsko duhovno dostojanstvo ponovno zauzimati/zauzeti svoju odgovarajuću poziciju/službu, koju će čovjek aktivno izvršavati ne samo prema svome bližnjem već također i prema svemu što je inferiornije od njega. Onda će zemlja opet biti nastanjena sa duhovnim ljudskim bićima prema kojima će životinje biti manje neprijateljski naklonjene, tako da će čovjek prepoznati prijašnji izgubljeni Raj u jedinstvu svih živih bića kao veliku duhovnu školu života. Sve teži prema tome. Obnavljajući duhovni vjetar dolazi iz svih pravaca. Čovječanstvo, bar većina, ga ne mogu protumačiti, ali neki od njih, a posebice vi, koje imam pod Svojom zaštitom, ćete naučiti što znači duhovni život. Onda ćete svugdje/u svemu prepoznati znakove koji ukazuju na transformaciju ljudske zajednice, uključujući i životinjsko i biljno carstvo koje ju okružuje, u ono što je nekad bila, naime, vrt Moje djece, obitavalište Mojih stvorenih bića. Svi oni, stvoreni prema jednom zakonu ljubavi, su također bili uzdignuti i odgajani prema tom istom jednom zakonu da Mi naposljetku vrate sa visokim kamatama sve ono što sam jednom poslao vani, tako da Ja, puneći Moje duhovno carstvo iz materije, mogu primiti nazad čak i ovo potonje produhovljeno. Na taj način će Me okruživati duhovno carstvo, koje će, dostojno Mene i u skladu sa svojim vlastitim životnim zadatkom, uz čiju pomoć će najmanji duh zarobljen u čvrstu materiju, baš kao i Meni najbliži anđeo, spoznati svoju vlastitu sudbinu i naučiti kako Me prepoznati i voljeti, prepoznajući u svemu, čak i u tvrdom materijalnom, jedino pred-školu ili probnu školu, i kako bića, stvorena od strane Jednog Boga, mogu postati Njegova djeca.

Prema tome, i vi bi također trebali nastojati (*potruditi se*) prepoznati/priznati i duhovno shvatiti važnost/značenje duhovnog života, koji je bio postavljen kao cilj najmanjem crvu baš kao i vama, kao ljudima i Božjim slikama. Naučite prepoznati vaše ljudsko dostojanstvo, kako bi se trebali ponašati prema naizgled beživotnim ali također živim bićima ispod vas, tako da vi kao duhovna bića, sjećajući se svojih početaka (*ili 'svog iskona/podrijetla'*), možete uvijek djelovati kao takva bića (*ponašati se poput duhovnih bića*). Jer plemenitost duše se ne manifestira kada čovjek djeluje na ispravan način samo tamo gdje od njega politički ili porodični zakoni zahtijevaju plemenito djelovanje, već gdje ga, makar čovjek bio okrutan, ni jedan postojeći zakon ne kažnjava, osim njegove vlastite savjesti. Jedino tamo gdje čovjek nema ni jednog drugog suca osim njegove slobodne volje, sa kojom jedino stoji (*se pojavljuje*) ispred svoga Boga i Stvoritelja, spontano/dobrovoljno, pokrenut uzvišenom unutarnjom ljubavlju, ispoljava (*djeluje, prakticira, čini*) milosrđe/milost također prema najmanjoj/posljednjoj životinji ili biću u kojoj/em se može pretpostaviti život; također i tamo djelovati velikodušno je poučno i nagrađujuće. Ne činjenica da niste zgazili crva, već svjesnost da ste, pokoravajući se višim zakonima života, savladali svoje strasti, je ono što vas izdiže iznad masâ (*ili 'ne to što niste pogazili crva, ne, nego to što ste pokoravajući se višim životnim zakonima zagospodarili svojim strastima, ta svijest je ono što vas izdiže/uzdiže iznad mase*), što vježba vašu ljubav i milost/milosrđe,

i tako će vam postati drugom prirodom, gdje vi onda (*ni*) vašem bližnjem nećete uskratiti ono što ste ukazali (*pribavili/priuštili*) slaboju, nemoćnoj životinji. Što je ono/to što Me čini velikim Bogom, velikim Stvoriteljem? Možda Moja moć? Moja svemogućnost? Ne, Ja sam uistinu veliki jedino zato što Ja, kao ljubljani Otac, vodim također i najsitnijeg infuzorija njegovim putem sa istom ljubavlju i strpljenjem sa kojima sam postavio put za najuzvišenijeg anđeoskog duha, nikad ne dopuštajući/dozvoljavajući da išta što sam stvorio osjeti Moju moć, već uvijek jedino Moju ljubav, Moju milost i strpljenje. To (*je ono što*) Me čini velikim ispred vas bića obdarenih razumom/razmišljanjem, čini Me (*ili 'što Me čini'*) ljubljenim Ocem, Kojem se možete vatreno/strastveno obraćati/moliti/zaklinjati; ali ne Moja svemogućnost, ispred čijeg bi se strogog/neumoljivog sudačkog pogleda, pošto ste grijешnici, morali skrivati! Postanite poput Mene, oprostite tamo gdje želite uzvratiti (zlo za zlo), oprostite tamo gdje želite kazniti, i zaboravite gdje, iz ljubavi, ne želite podsjećati na nepravdu (*ono što je loše/krivo*). Na taj način se uzdignite iznad jurnjave/komešanja masâ. Gledajte na svijet sa duhovnim očima i nemojte dodavati patnju neophodnim sukobima, koje sam Ja postavio u živote nedužnih životinja sa ciljem da se također i najmanji, ali zavezani/zarobljeni, duh može vježbati, snažiti i konsolidirati u svojoj duhovnoj snazi, tako da na višem nivou (*postojanja*) može lakše pronaći svoj put. Tako će vaš vlastiti životni kurs postati lanac nevidljivih dobročinstava, koje darujete životinji ili čovjeku pošto, sjećajući se Mog vlastitog primjera, vi želite prije svega sačuvati plemenitost vašeg vlastitog srca i onda, kao Božja djeca, djelovati Božanski gdje god za to postoji prilika. Na taj način, vi unapređujete/potpomažete duhovni život generalno i pojedinačno, u srcima drugih i u vašem vlastitom srcu. Spoznaja takvih djela, koja su bazirana na milostivoj ljubavi i strpljenju, daju/dodjeljuju ovu stabilnost/mir/spokoj, koji sam Ja Osobno kao Čovjek imao čak i na križu, tako da sam mogao uzviknuti: 'Oprosti im, o Gospodine, jer ne znaju što čine!'

Mjera/opseg Božanske samo-spoznaje/svjesnosti, koja Me onda prisilila da uzviknem tako, vam u svoj svojoj dubini može ukazati na moralnu uzvišenost ljudskog bića koje, posred nesreće i patnje, još može zaklinjati/zamoljevati za oprost, umjesto da žudi za osvetom. Shvatite ovaj duhovni život! Prakticirajte ga na maloj skali, i uzdignut će vas i dat će vam blaženstvo. Jer način na koji sam Ja, kao čovjek, tretirao Svoje bližnje sa Svojom Božanskom moći, vi morate tretirati vaše okruženje, čak i posljednje živo biće (*ili 'postupao sa Svojim bližnjima, vi morate postupati sa vašim okruženjem, čak i sa posljednjim živim bićem'*). Drugim riječima, vi morate biti gorljivi zaštitnici slabih i branitelji onih koji pate! Shvatite na taj način Moj zemaljski život, i zaviti će vas zrake svjetla, koje vi, slijedeći Moj primjer, možete također iskoristiti prema najvišem blaženstvu/ushićenju čineći jedino dobro, šireći jedino dobročinstva, tako što ćete uzdizati vaše vlastito ja i približavati se Meni. Jer, prateći Moje korake vi činite istu stvar koju sam Ja činio i koju uvijek činim. Drugim riječima, zadržavajući svoje ljudsko i duhovno dostojanstvo, uzdižete se do onog što od vas želim načiniti - djecu (*jednog*) vječnog Boga i Oca Koji neprekidno/neprestano voli. Amen.

33 Mračna strana prirode u odnosu na ljudski život (21 Veljače 1877)

U Svojoj zadnjoj (*onoj koja je prethodila*) riječi sam Se(*be*) branio od kritike koju su neki, ili u stvari mnogi ljudi, podignuli glede (*ili 'u svezi'*) kontradikcija/nesuglasnosti za koje vjeruju da ih pronalaze u Mojoj vidljivoj prirodi, kada ih (*to što je po njima u prirodi koja nas okružuje kontradiktorno/nesuglasno*) usporede sa Mojim svugdje proglašenim/objavljenim riječima ljubavi, blagosti i obećane radosti. Ja sam vam, koliko god je to bilo moguće, razjasnio/rasvjetlio tu mračnu stranu (*prirode koja je bila razlogom tih kritika*), objašnjavajući također da bi 'moglo biti i drugačije, ali ipak mora ostati tako kako jeste (*ili 'da bi stvari mogle biti drugačije (uređene), no one ipak moraju ostati takve kakve jesu'*).' Sada Mi još ostaje jedno važno rasvjetljavanje/proučavanje (*ili 'temeljno razmatranje'*) vašeg vlastitog života, gdje čovjek-; osoba kaže; 'Samo pogledaj na ljudski život, od rođenja pa sve do smrti (*taj život ni*) je ništa drugo do sukob, patnja, razočaranje, sa jako malo ljubavi, radosti i ostalih obećanih stvari, osim ako sam čovjek ne zna kako ih nabaviti (*ili 'za sebe osigurati'*). 'Što je drugo život na ovoj zemlji nego dolina suza gdje čovjeku – koji ne poznaje bolje – pune glavu sa religijskim dogmama i drugim otkrovenjima (*upućuju ga na religijske dogme i ostala otkrovenja*) koja uvijek govore o drugom životu nakon smrti, o nagradi i kazni za pretrpljene patnje dok čovjeka ostavljaju da se na ovoj zemlji bori sa svakom nesrećom.

Zašto bi se ja trebao brinuti za drugi, onostrani svijet, o kojem u stvari ne znam ništa zasigurno i u kojeg bi, prema očekivanjima, trebao vjerovati na slijepo! Pošto ja vidim (*na svoje oči*) kako je ovaj svijet koji me okružuje toliko mizieran/jadan, tko garantira da budući svijet nije isto tako kontradiktoran kao i ovaj ovdje svijet, stvaran svijet, te da će me tamo umjesto radosti, dočekati jedino fizičke i duhovne patnje (*literalno: 'te da će fizičke i duhovne patnje slijediti jedna iza druge'*), gdje čak ni ono što je postignuto sa trudom ne osigurava uživanje kako neki očekuju! Tako, i u tisuće drugih oblika (*na tisuće drugih načina*), sam Ja optuživan da sam ljudima davao obećanja od kojih ni jedno nikad nisam namjeravao ispuniti. Čovjek koji jedino uzima u obzir ono što je ovdje, njemu vidljivo, i ne želi priznati ikakav duhovni život osim racionalnog života, je sudio pravilno, jer on unaprijed smatra postojećim samo ono što može ščepati/dohvatiti ili sa svojim rukama ili pak sa ostalim čulima koje ima. To je pak istinska teorija svih materijalista koji kažu da je cijeli vidljivi svemir nastao kroz slučajno miješanje svih elemenata, i koji smatraju da su čak i mentalne težnje njihova mozga samo čisti proizvod takvih mješavina. Bez sumnje je da ovakva teorija lako pronalazi veliki broj sljedbenika, pošto ne ograničava čovjeka, koji onda može nesmetano zadovoljavati svoje požude sve dok mu to civilni zakon dozvoljava, jer on se razmišlja: 'Nakon ovog zemaljskog života sve ionako završava; zato 'živimo' (*prema njegovim konceptima*) najbolje što možemo! Tako da on vidi/gleda (*doživljava*) samo 'noćnu' stranu ljudskog života, gdje se izmjenjuju materijalni gubici, bolesti, nesloga i razočarenja svih vrsta. Ova riječ (*objava*) će poslužiti u svrhu reduciranja tih optužbi na jedan uredan nivo (*orderly level*) i ukazat će čovjeku, čija je u stvari greška/krivnja, ako je ljudski život uistinu takav (*mračan i nesretan*). Jer također i među vama (*među 'privilegiranima', tj. među onima koji su u dodiru sa ovom Novom objavom ili 'živom' i 'direktnom' Božanskom*

objavom) sam često čuo takve pritužbe i *(a)* još gore *(stvari sam)* o-čitavao u vašim mislima. Tamo *(u mislima - u vašem duševnom unutarnjem prostoru)* ste, poput izgubljenih duša koje preferiraju jedino život uživanja, spremni posvetiti Duhovnom samo kratko vrijeme tu i tamo *(i to samo onda)* kada nemate ništa drugo za raditi. Pređimo na stvar. Čak ni Ja ne mogu zanijekati da se vaš život ne sastoji samo od radosti, već *(jako)* često od sasvim suprotnog.

Gdje god okrenete vaš pogled, vi vidite u/na više nego/od tisuću primjera da vi ljudi, koji želite živjeti samo materijalno, ne želite priznati *(obratiti pažnju na)* duhovni život. Uistinu, vi čak želite negirati duhovnu povezanost sa, i postojanje, uzvišenog Bića koje sve uređuje/propisuje. Odakle/od čega to dolazi? To dolazi od toga što ljudi žele stvoriti/konstruirati svijet prema svojim vlastitim idejama, i odbijaju prihvatiti činjenicu da je on drugačiji, i da mora biti drugačiji, ako želi ostati u postojanju *(ili 'nastaviti postojanje')*. Gledajte, ako čovjek želi razumjeti ili *(pak)* razumjeti svijet, on mora početi od sebe. Jedino kada prepozna/spozna sebe, kada je u svoj jasnoći razumio tro-jedinstvo tijela, duše i duha, i bude u stanju *(ili 'i u mogućnosti je')* sebe ispravno ocijeniti/prosuditi, *(jedino onda)* on može izvlačiti zaključke o svom bližnjem i o cijelom svijetu koji ga okružuje. Međutim, onaj koji ne poznaje sebe ne poznaje također ni druge ljude i/te također i sudi/procjenjuje svoje vlastite akcije i akcije drugih ljudi pogrešno. On očekuje od svijeta ono što potonji *(svijet)* nema i, prema tome, mu ne može dati. Zbog toga jadikovke i pritužbe na ovaj svijet *(ili 'o ovom svijetu')*. Sve dok čovjek odbija prihvatiti činjenicu da njegov život prema njegovom načinu razmišljanja, osjećanja i djelovanja, korespondira jedino sa gore spomenute tri stvari, on će *(u svijetu koji ga okružuje)* pronalaziti samo kontradikcije. Jer on svugdje i ispred svega postavlja jedino svoje materijalno 'ja' *(self - hoće reći da mu je materijalno najvažnije)*, i u tome *(tako živeći)* on u potpunosti zaboravlja svoje intelektualne sposobnosti koje bi ga trebale uzdignuti iznad materije. Čovjek ima fizičke potrebe. Međutim, on također ima i duhovne koje ga, manifestirajući se u njegovom razmišljanju, nagone na akciju/djelovanje, tako da će on izraziti kroz materiju ono što duhovno živi i kreće se u njemu. Sa takvim/ovakvim pristupom/načinom razmišljanja, čak i o materijalnom svijetu, moraju se pojaviti misli koje su obučene u pitanja, poput: 'Ja vidim stvari oko sebe, vidim njihove različitosti, često se uz pomoć nauke divim njihovom zakonski određenom redu, njihovim prekrasnim duhovnim formama, i u meni se spontano pojavljuje/podiže pitanje: 'Tko je sve ovo oblikovao i uredio?' Takav mislioc *(čovjek koji je na tom nivou da se pita takve stvari, da o njima razmišlja na ovakav način)* onda nije zadovoljan sa teorijom materijalista, pošto vidi kako je ona neodrživa kada dođe do stvorenih bića *(kada se aplicira stvorenim bićima)*. I tako on napreduje za još jedan korak i istražuje svoje vlastito srce, gdje *(ili 'u kojem')* pronalazi stranu koja mu daje predznanje po kojem naslućuje da se nalazi na pravom putu. Jer on je često osjećao impulse koji su ga pokušavali uzdignuti iznad materijalnog života. Počevši *(tako)* od sebe, čovjek onda postepeno napreduje prema razumijevanju/shvaćanju vanjskog svijeta koji ga okružuje. Najprije primjećuje fizički, spontani život svojih organa, postaje svjestan razmišljanja, prosudbe i izvlačenja ispravnih zaključaka, koji mu, kao njegov racionalni život, moraju pomoći u njegovom materijalnom održavanju. Kao dodatak tome, on često primjećuje uzvišena

stanja svog uma koja ne izvire iz pulsiranja srca a još manje iz hladnog sračunatog intelekta, pošto su uzvišenija i intenzivnija od prijašnjih (*misli na stanja koja su izvirala iz intelekta*). Naposljetku, ti sentiment i duhovni impulsi ga potiču/navode da ih prebaci također i na svijet koji ga okružuje. I tako je on (*na*)vođen od stvorenog do Stvoritelja, što se onda može izraziti sa riječima: 'čovjek ima religiju', pošto on za sebe stvara duhovni kult (*duhovni vjerski obred*), što znači, 'racionalnu religiju' budući da je bila izgrađena na percepciji. Na ovaj način su nastale sve religije, sve kasnije religijske tradicije koje će, i koje bi trebale, simbolično izraziti ono što se inače nije moglo izraziti u riječima.

Na ovaj način je nastala (*ili 'došla u postojanje'*) religija divljaka o Velikom Duhu, Indijski Budizam kao i religije drugih poganskih naroda sa njihovim ogromnim brojem bogova. Jednom kada se duhovni život u čovjeku probudio, prirodna posljedica je bila da su se pojedinci posvećivali više toj refleksiji. Na taj način su oni prodirali još dublje u duhovni život i više osluškivali tajne prirode. Čineći tako oni su dobili/stekli perspektivu o materiji, koja se protezala daleko iza materijalnog i koja je u sebi uključivala i duhovnu aktivnost. Ti ljudi su se onda osjećali prisiljeni (*ili 'taj poriv ih je prisiljavao'*) saopćiti/podijeliti ono što su vidjeli i osjetili drugima, stoga su to zapisivali, postajući na taj način proroci, vizionari i mudraci svog naroda. Kasnije je od tih prosvjetljenih ljudi bilo formirano svećenstvo kojemu su se mnogi pridružili. Jer oni su, pored duhovnog života, u tome također vidjeli i izvor materijalnog boljitka/blagostanja. Što se nakon toga dogodilo sa religijskim vjerovanjem (*ili 'religijskom vjerovanju'*) i kako su individualne istine bile krivo korištene, možete i sami pročitati u ljudskim kronikama. Ja sam vam jedino htio ukazati da duhovni život u čovjeku raste spontano, i to ne-vezano o duhovnoj naobrazbi, iz čovjekove vlastite prirode i stoga, bez obzira na sve materijalističke teorije/špekulacije, nikad ne može biti uništen.' Na taj način su nastale Indijske svete knjige, baš kao i kod Židova Stari Testament, koji je kasnije bio dopunjen Novim Testamentom. U njemu sam Ja, kao Isus, kombinirao sve te nagovještaje/savjete o duhovnom životu, raštrkane unaokolo u razno-raznim knjigama, u jednostavne velike istine, kao Moje učenje koje će zavuvijek biti/ostati neuništivo. Dobro, nego da se vratimo na optužbe glede/u svezi tamne/mračne strane ljudskog života (*zašto ljudi pate, tko je uzrok ljudskoj nesreći, patnji i boli?*). Iz svega ovoga jasno slijedi da, pored materijalnog, racionalnog života, postoji i drugi, duhovni, uzvišeniji život, koji želi iskoristiti prva dva jedino da bi izrazio svoje vlastito ponašanje (*ili 'svoje vlastite karakteristike'*). Gdje god da oko vrluda/luta po prirodi čovjek posmatra/vidi samo striktno zakone. Oni također postoje i u intelektualnom životu, pošto ispravni zaključci u serijama ne dozvoljavaju drugačije objašnjenje (*jer bez tih zakona ispravni zaključci u serijama ne bi bili mogući*). To isto važi i za duhovni život gdje postoje bezuvjetni/nepromjenjivi zakoni koji kažnjavaju svakoga koji ih pokušava narušiti.' Želja da se djeluje u suprotnosti sa duhovnim zakonima (*djelovanje u suprotnosti sa duhovnim zakonima se zove grijeh*) leži na dnu svake nesreće, sve patnje i sve iluzije/obmane u zemaljskom ljudskom životu. Kao suprotnost/kontrast tome, razmišljanje, djelovanje i harmonično pokoravanje ovim zakonima znači radost, utjehu i zadovoljstvo/ispunjenje, kao duhovni ishod/proizvod dužnosti ispunjenih od strane duhovnog bića. Oni ljudi, koji ne vjeruju u duhovni život, u Boga, su

nesretni. Jer sve ostalo, što ne izvire iz duhovnog izvora, nije u stanju zamijeniti, kao utjeha kada se dogode nesreće ili pak iznenadi neuspjesi, ono što je čovjek upravo (*prilikom tih nesreća ili ne-uspjeha*) izgubio. Zbog toga čovjek ima pogrešan sud i o bližnjem i o svijetu koji ga okružuje. Svijet je jednostavan u svojoj strukturi. Ono što izgleda kao materija (*seeming matter - prividna materija*) u sebi krije duhovno. Tko to negira taj je obmanut u svojim očekivanjima (*is deceived in his expectations - zavarava samog sebe i očekuje nešto što se ne može/neće dogoditi*). Jer tko god pokuša slijediti svoja materijalna očekivanja pronalazi najvećeg neprijatelja u samoj organizaciji svog vlastitog života, iako on (*prilikom takvog nastojanja*) nastoji prigušiti svoj razum i emocije. Stoga, sve što ne voli vječni Božanski red samo sebe kažnjava. Iz tog razloga je mizerija koja prati čovjeka, zagorčavajući mu cijeli život, djelo njegovih vlastitih ruku prije nego li krivnja drugih ljudi ili čak, kako mnogi vjeruju, 'Moja Volja'!

Kada sam jednom rekao: 'Od sada na dalje ćeš (*ti čovječe*) svoj kruh zarađivati u znoju lica svog', to je bila osuda Boga-Koji-daleko-vidi. On je jako dobro znao da će čovjek radije slijediti svoju životinjsku prirodu nego svoje duhovne darove; a također da mu vidljivi svijet više neće biti podređen već da će morati zarađivati/zaslužiti/steći svoj fizički život/izdržavanje baš kao i postići svoj duhovni napredak boreći se (*ili 'tako što će se morati boriti'*) sa materijom. Pred-vidio sam da će čovjek morati na ovaj način zarađivati svoj kruh u znoju lica svoga i da će se radati u muci pošto je on krivo razumio i prirodu (*koja ga okružuje*) i svoju vlastitu misiju. Pred-vidio sam da će njegovo duhovno obrazovanje morati biti teško i protiv njegove volje te da će on, čak i na kraju svog zemaljskog života, preći u drugi svijet (*ili 'umrijeti'*) u borbi, strahu a često i u očajanju. Ovu sudbinu, umjesto rajskog života jedinstva i ljubavi, je čovjek stvorio za sebe. Umjesto da postepeno prelazi iz jednog stanja u drugo on mora, naprežući se i boreći se, bolno napredovati fizički a i duhovno. I mora se iskupiti za svoje greške (*kao*) i (*za*) greške svojih predaka, tako da sebe očisti od prljavštine koja se za cijelog njegova života moralno i fizički priljubila uz njega. Ljudi se žale kako je teško i mučno zarađivati za život. Tko im je to toliko otežao? Niti Ja niti svijet, već oni sami jedni drugima! Svatko pokušava izvući dobit/korist iz onoga što je ili morao marljivo na-učiti, ili mu je ne-planirano palo u krilo. Nesavjesni/bezobzirni ljudi koriste čak i nesreću/nezgodu svojih bližnjih kako bi se obogatili i obezbjedili. A takvi ljudi sada sačinjavaju/tvore većinu, koja nema savjesti, koja ne priznaje nikakvu duhovnu misiju i koja niti vjeruje u Boga, niti u besmrtnost duše, i vidite kako se baš zbog toga jedan nastoji okoristiti o drugoga, i nitko se drugom ne pokazuje onakvim kakav zaista i jeste. Čak i fino, izvještačeno obrazovanje pridonosi tome da to obrazovanje koje je 'dano' djeci, bude samo 'pokrivač' za licemjerno prikrivanje najgorih poroka! Cijeli svijet je stoga poput skupog maskenbala gdje u većini slučajeva maska nema ništa zajedničko sa prirodom onog koji ju nosi. Kad god se ljudi sada žale kako je svijet zao, Ja ih pitam: 'Tko ga je učinio tako lošim? Ja ili vi sami? Stoga, nemojte optuživati Mene. Ja sam Bog-koji-dugo-trpi i sa strpljenjem gledam kako svi, od najviših pa sve do najnižih klasa, pokušavaju vladati jedni nad drugima. Žudnja za gospodarenjem/dominiranjem je veliki porok koji nadahnjuje/ispunjava ljude, i ta žudnja je ono što ljudi svakim korakom

žele staviti na znanje svom bližnjem (*žele da njihov bližnji to i osjeti*). Uzalud sam Ja za vrijeme Svog života propovijedao ljubav, toleranciju, strpljenje, čak im govorio da moraju voljeti svoje neprijatelje. U to vrijeme je većina ljudi okretala svoje uši od takvih zahtjeva, a sada, kada izjavljujete kako je ovo doba prosvjetljenja, da li se vi ponašate drugačije?

Te kvalitete o kojima sam propovijedao bi rezultirale u mirnom suživotu ljudi. Međutim, čovjek se sa svojim životinjskim strastima poklonio potonjem. On sam je okrenuo zemlju, koja jednako osigurava za svih, u pakao iz kojeg ne može pobjeći. I stoga Ja imam dovoljno muke da bi spriječio da pojedinci totalno propadnu (*u materiju*). Iz ovog divljeg životinjskog života, koji želi uživati u svemu, se pojavilo, kao iz Pandorine kutije, mnoštvo bolesti koje još u majčinoj utrobi opterećuju dijete roditeljskim greškama kojima će, u kasnijim godinama, oni dodati i svoje vlastite (*greške*). Pogledajte na cijeli svijet. Sve je (*izvorno*) savršeno, (*svijet je*) formiran na takav način da mu ne treba ništa ni dodati a ni oduzeti. Kako onda možete vjerovati da sam Ja stvorio posljednju kariku u lancu sa greškama! Također je i čovjek bio u potpunosti ono što je trebao biti. U formi i fizičkoj strukturi baš kao i u duhovnim sposobnostima, on je tako bio obdaren da uvijek bude 'Gospodar zemlje'. Ali Ja sam riječ 'Gospod (-ar/-in)' shvaćao tako da jesam stvarni gospodar svijeta, time što je ljubav Moja glavna osobina, a ne želim biti gospodar svijeta kao čovjek koji sve uništava i zatire! Moj veliki svijet je podređen Meni: sve rado i sa ljubavlju izvršava Moje zakone (*ljubavi*). Ali čovjek je želio na silu podrediti svijet. I svijet se, poslušna višem zakonu, tome suprotstavio, revoltirao je učinivši čovjeka svojim slugom. Jednom je čovjek zapovijedao elementima i svoj materiji; ali sada mu je sve neprijatelj. Elementi ga više ne slušaju i skoro svaka živa životinja je čovjekov neprijatelj. Jer sve akcije današnjeg čovjeka nisu motivirane sa ljubavlju ili brigom za druge, već najnižom pohlepom! Tako je svijet postao ono što je sada, umjesto da bude raj u kojem bi svi ugodno živjeli i gdje bi razmjena duhovnih dobara olakšavala materijalni život. Umjesto toga, svijet je sada igralište gdje su ubistvo i pljačka postali normalni a ljudski napredak se traži jedino kroz propast drugih. O, vi glupavi ljudi! Što ste učinili sa Mojom zemljom, što sa vašim vlastitim 'ja/sebstvom', koje sam Ja i fizički i duhovno stvorio na Svoju sliku, čineći (tako) od vas stanovnike dva svijeta, duhovnog i fizičkog/prirodnog? Baš kao što sam jednom otjerao trgovce i prodavače sa bičem iz hrama govoreći im: 'Što, želite li od Mog hrama napraviti razbojničku jamu/pećinu?' tako bi trebao sa lica zemlje izbrisati ovu izopačenu/pokvarenu generaciju. Jer i oni su također okrenuli ovu zemlju u razbojničku jamu/pećinu gdje, u jednu ruku, fizičko ubistvo i pljačka nikoga ne štede i, u drugu ruku, gdje se, koliko god je to moguće, počinjava duhovno ubistvo. Tako bi Ja, kao pravedan Bog, kao Gospodar Mojeg stvaranja, trebao djelovati, da nisam Bog ljubavi, da nisam slobodu volje učinio glavnom odredbom (*ili 'postavio kao glavnu odredbu'*) za sva Moja duhovna-bića, jer Ja imam želju odgajati 'voljenu djecu', a ne robove! Tako Ja dozvoljavam vama ljudskim bićima da se i dalje rugate/ismijavate sa Mojim zakonima, i dozvoljavam da jedni drugima otežavate život sve dok se mjera ne ispuni a vi se ugušite u blatu vaših strasti. Ja uvijek zadržavam pravo iskoristiti čak i sve uvrede, sve nesreće za/u Svoje vlastite svrhe/ciljeve. Tko god odbija tražiti put ka Meni na nježnom putu ljubavi mora, kroz svoje vlastite greške (*ili 'putem vlastitih*

grešaka'), postati razborit putem/kroz nesreću. U slučaju tisuća i tisuća (*ljudi*) nikakvo propovijedanje nema smisla; njih moraju omekšati svakoake nesreće, kronične bolesti i nehotične žrtve. Sve im mora izgledati beznadežno, svijet im mora ukazati svoju crnu/mračnu stranu, tijelo otkazivati svoje funkcije. I sve naučene religijske dogme se moraju ispostaviti neodržive, sve dok naposljetku ne počnu ozbiljnije reflektirati na svoje vlastito 'ja', na svoju moguću zemaljsku misiju, na materijalni svijet, tako da dobiju ideju što leži iza njega.

Jedino onda su oni u stanju prihvatiti nešto ozbiljnije, nešto trajnije, jednom kada su do dna iskapili čašu materijalnih strasti i kad su dodatak dobili još i drugu prepunu tužnih iskustava i razočarenja. Na taj način sam Ja prisiljen obrazovati ovaj svijet i ovo čovječanstvo, koje je Moje vlastito vlasništvo i čija se duhovna iskra (*koja je jednom*) uzeta od Mene, Meni ponovno mora i vratiti. Stoga ljudi moraju postići cilj, za kojeg sam ih odredio, (*ali*) na krivoj cesti. I stoga su sve njihove žalbe opravdane kada grde/psuju protiv 'doline jada', zvane ljudski život, koju su sami stvorili i koju su sami htjeli, i za koju prirodno moraju snositi posljedice. Baš kao što sam u prethodnoj riječi dokazao da ništa nije crno kako bi vi to željeli vidjeti, već je sve savršeno na svome mjestu i (*nikako*) ne može biti drugačije, Ja vam sada također pokušavam objasniti ovo: Pošto u životinjskom carstvu i u cijeloj organizaciji zemaljskog života prevladava red, gdje do dana današnjeg svaka stvar i svako živo biće i dalje (*ili 'još uvijek'*) ispunjava svoju svrhu za koju sam ih jednom stvorio, mračna strana materijalnog života se mora pokazati kao nešto (*ili 'jeste i mora biti'*) sasvim suprotno. Jer tamo je ograničeni/vezani, instinktivni, a ovdje, slobodni život, gdje čovjek nije slijedio puteve koje sam mu odredio i, stoga, mora ispaštati/isplatiti zbog onog (*ono*) što mu je njegova slobodna volja pripremila. U svim vašim državama, u svim vašim novinama ljudi govore o 'napretku', a 'sloboda svijesti' je svačija uzrečica/krilatica. Ali onoliko malo koliko je čovječanstvo razumjelo ovu slobodu, isto tako narodi nisu uspjeli razumjeti veliku razliku između apsolutne slobode i slobode u skladu sa zakonom. Šarlatani u vašim novinama traže čak 'još više slobode', ne žele nikakva ograničenja i zakone. Ali ti imbecili ne razumiju da, čak i kad bi imali svu zamišljenu slobodu djelovanja koja je moguća na ovom svijetu, oni i dalje ne bi bili zadovoljni. Jer oni niti znaju niti cijene duh kojeg sam položio u čovjekovu dušu. Ova sloboda, koju svi ljudi zamišljeno traže, se proteže puno dalje od materije, u predjele gdje se sve pokreće i živi u duhu. Ta sloboda misli, djelovanja, je vječni impuls koji traži/zahtjeva neprestani napredak i prepoznaje svoj život i svoju svrhu jedino u istome (*tom neprestanom napretku*). Tako vi kratko-vidna ljudska bića vjerujete da sam vam Ja, Duh bez početka i kraja, Gospodar beskonačnog stvaranja, dao ovu iskru Sebe jedino za ovaj kratkotrajni zemaljski život, gdje milijuni ljudi ne znaju kako su došli u život i kako ga napuštaju? Da li mislite da je taj Duh zadovoljan sa postignućima koja su vam moguća (*ili 'koja je moguće postići'*) na ovoj zemlji, ili pak da je njegova žudnja trenutno/odmah utažena/zadovoljena/umirena u onostranom (*ili 'da je njegovu žudnju moguće odmah/trenutno utoliti/zadovoljiti/umiriti u onostranom'*)? Zašto vječni život, ako bi samo nekoliko trenutaka zemaljskog života i nekoliko kratkih vremenskih razmaka u sferama duhovnog carstva bilo dovoljno? Ne, težnja (*urge - ono što nas tjera, nagoni da žudimo*) za slobodom, slobodne

volje, koju sam Ja usadio u sve duhove, ima duhovni i znatno više dublji (*ili 'uzvišeniji'*) smisao. Međutim, vi morate prihvatiti tu slobodu kao onu koja je podređena Mojoj volji, gdje, ne prisila, već uvjerenje da je napredak moguć jedino na taj način i nikako drugačije, vodi i nadahnjuje/oživljava duhovna bića. Jer Ja sam najsavršeniji Duh, i stoga svaka od Mojih odredbi može jedino nositi etiketu reda.

Ova sloboda nema ograničenja u svojoj sferi djelovanja. Ona objašnjava što se događa kroz sve svjetove i što sam mislio kada sam stvorio čovjeka na Svoju sliku. Vi se morate upoznati sa takvim mislima, morate duboko razmišljati o njima i naučiti ih razumjeti, i onda ćete, iza svih ljudskih poteškoća socijalnog života, ugledati drugu sferu gdje jedino vaš duh prima istinsko posvećenje istine. I početak ćete shvaćati da čak i nesreća i patnja imaju svoju korisnu svrhu, pošto se u Mojem Domaćinstvu ništa ne može pojaviti, ništa se ne može dogoditi što ne bi služilo (*ili 'vodilo ka'*) univerzalnom napretku. Zato se nemojte žaliti zbog nesreća u ljudskom životu, već slijedite Moj primjer. Ja koristim sve za održavanje trajnosti Svoga velikog duhovnog carstva. Ono što je za Mene Moje duhovno carstvo, to je za vas vaša duša, kompleks vašeg 'ja/sebstva'. Upravo sam vam objasnio da vi snosite krivnju za sve ono što kvari vaš život na zemlji. Stoga iskoristite se ovom školom kao budilicom vašeg duhovnog života i potražite utjehu i tišinu u predjelima koji su nedodirnuti nesrećama ljudskog života. Onda, kao što sam jednom rekao Svojim učenicima, da će 'moći konzumirati otrov i da će gaziti po zmijama bez da im naškode', također i vi možete izvući veliku lekciju čak i iz najtužnijih događaja. I možete konsolidirati vaše uvjerenje da je ovaj život prekratak da bi u potpunosti otkrio duhovno bogatstvo vaših duša, i da će vam jedino u apsolutnoj slobodi biti otvorena sfera djelovanja u onostranom, što (*za sada, s vaše strane*) još ne može biti shvaćeno'. Sve što vam svijet može zadati/nanijeti bi jedino trebale biti lekcije. Čak i ako su gorke, one nikad ne smiju omanuti u svojoj svrsi kao lekcije. Sve to vas odvlači od svijeta i prema gore. Ne suprotstavljajte se tom porivu, jer to je samo za vašu duhovnu dobrobit. Jedino kada jednom budete morali ostaviti svijet iza vas, shvatit ćete koliko ste puno vrijedne-ismijavanja-važnosti (*ridiculous importance*) često pripisivali stvarima i okolnostima, koje nisu bile vrijedne vaše pažnje ili brige čak ni minutu. Stoga, ova riječ bi vas trebala podržati u nesreći, kada se sa tugom susretate sa budućnošću, ne znajući što ona nosi u sebi. Uistinu, nije Moja greška što je zapovijed/zakon ljubavi: 'Voli svoga bližnjeg kao samog sebe' nestala iz sfere ljudske aktivnosti te/i svatko voli samo sebe. Stoga sve patnje, koje proizlaze iz nepoštivanja ovog zakona, nisu Moje djelo već djelo ljudskih bića.' Njima se žalite, tražite/težite, da bar u vašem najužem okruženju, odredite (*primjenite*) ovaj jednostavni zakon. I ako (*u tome*) imate čak i mali stupanj uspjeha, spoznaja da ste tome doprinijeli će uistinu postati izvor utjehe i mira, kao kontrast poteškoćama koje vam uzrokuju drugi ljudi, koji jedino slijede svoje vlastite interese. Težite k tome da sačuvate vaše vlastito duhovno dostojanstvo a sve drugo ostavite/prepustite Meni! Ja sve vodim prema dobrom svršetku, zbog dobra rasipam toliko mnogo riječi na vas da bi vam barem ukazao cestu kojom, u labirintu svjetovnih događaja(n)ja, morate hodati sa ciljem da sačuvate vašu dušu i da ne srozate Moju božansku iskru koja je postavljena u vas. Amen.

Gottfried Mayerhofer – BIOGRAFIJA

Gottfried Mayerhofer se rodio u Studenom 1807 godine u Minhenu kao sin visoko rangiranog Bavorskog oficira. Nakon što je završio svoje studije, uglavnom posvećene matematici, mladi Mayerhofer se posvetio također i vojnoj karijeri. Kada se Bavorski princ Otto, koji je bio izabran za kralja Grčke, odlučio preseliti u Atenu u 1833 godini, Mayerhofer ga je pratio kao major njegove garde. Tamo se oženio sa Aspasiom d'Isay, kćerkom veletrgovca iz Atene. Bilo kako bilo njegov ostanak u Grčkoj je bio kratkog trajanja. Kada je negdje oko 1837 Mayerhoferov tast premjestio svoj posao u Trst preselivši se tamo zajedno sa cijelom svojom porodicom, Mayerhofer je, potstaknut od svoje žene, koja je bila jako vezana uz oca, odlučio, nakon kratkotrajnog otpora, odustati od svoje karijere vojnika i preseliti se u Trst. Kako Grčka vlada nije isplaćivala penzije u stranim zemljama, ova promjena rezidencije se tada/u to vrijeme činila 'lošim potezom' (*ili 'kao potez kojeg će požaliti'*) pošto je on sada financijski potpuno ovisio o 'dobroj volji' svoje žene. Mayerhofer je u Trstu živio slijedećih 40 godina, tj. sve do svoje smrti 1877 godine. On se u vremenu svog dugogodišnjeg 'nerada' inicijalno u potpunosti posvetio svojim omiljenim studijama muzike i slikarstva. Međutim, postepeno je na prvo mjesto istupio/izbio njegov interes za duhovne stvari. Ta naklonost prema religiji i duhovnim stvarima je našla odgovarajuću/bogatu hranu u djelima Jakoba Lorbera sa kojima se Mayerhofer upoznao u Trstu. Što je Mayerhofer bio više zaokupljen djelima (*ili 'zadubljen u djela'*) Štajerskog mistika, sa kojim se nikad nije upoznao (*ili 'kojeg nikad nije vidio/upoznao osobno'*), to je sve više rastao njegov entuzijazam za otkrovenja putem 'Unutrašnje Riječi', čime je i njegova priroda postala sve više unutrašnja/duhovna i posvećena. Zahvaljujući toj duhovnoj intenzivnosti, Mayerhofer je ubrzo postigao stanje duhovne probuđenosti/prosvjetljenosti, da bi u ožujku 1870 po prvi puta za-čuo u sebi (*ili 'unutar sebe'*) Gospodov glas. U slijedećih 7 godina, tj. sve do svoje smrti u 1877, je on služio tom 'glasu' kao vjerni 'pisar'.

Unutrašnja Riječ je Mayerhoferu uglavnom dolazila na nesvakidašnji/fantastičan način. Obično bi se u rano jutro, prije nego bi u sebi osjetio potrebu za pisanjem, ispred njegovih duhovnih očiju počeli pojavljivati, i to u slikama veličanstvene jasnoće, subjekti sa kojima se trebao susresti (*ili 'o kojima je trebao pisati'*). Kada bi on nakon toga zapisao ono što je vidio, vizija bi, na nesreću, blijedila u znatnoj mjeri. To je vjerovatno razlog koji je doveo do određenog nesavršenstva u Mayerhoferovim djelima/spisima. Neka od Mayerhoferovih objašnjenja u svezi načina na koji je dobijao 'Unutrašnju Riječ' nalazimo u njegovom pismu jednom prijatelju. On je u tom pismu napisao slijedeće: 'U svezi zadnjih otkrovenja koja te se nisu toliko ticala kao ono o 'Svjetlu, Životu i Ljubavi', moraš imati na umu (*ili 'uzeti u obzir'*) kako moji prijatelji ovdje nisu svi na istom stupnju duhovnog razvoja (*spiritual enfoldment*) i stoga se nikako ne mogu usporediti sa tobom. Gospod mi u svojoj milosti često daje ono što je mojim prijateljima ovdje samo djelomično razumljivo, a jedan dio je možda namjenjen da jednog dana – tko zna kada i kroz koga – posluži sukcesivnim redom za postepeni (*ili 'korak po korak'*) razvoj/evoluciju čovječanstva. Stoga ja često dobijam diktate koji ne otkrivaju ništa novo, već predstavljaju/prikazuju ranija otkrovenja na jedan drugačiji

(*prikladniji za to vrijeme ili te osobe*) način. Jer ja sam za vrijeme tih 'diktata' (*kada čuje Gospodov glas*) poprilično pasivan, te jako često uopće ne znam o čemu se u njima radi. Često sam zahvaćen jednim neobjašnjivim nemirom, nakon čega se moram sjesti za stol, i tek kada uhvatim pero u ruku naučim što Gospod želi od mene, a čak ni tada ne znam ni početak ni nastavak a ni kraj, ni jedna jedina riječ mi nije unaprijed poznata. Tako, na primjer, To (*Njegova Riječ*) mi kaže: 'Uzmi Ivanovo Evanđelje, treće poglavlje, stih 7!' Ja, koji nisam ni malo upoznat sa Biblijom, ne znam ništa o sadržaju tog poglavlja ili stiha, pogledam, sjednem i počnem pisati što mi u svezi njega/toga diktira/govori glas. – To je način na koji ja primam svoje diktate (*ili 'svoja otkrovenja'*), nemajući svoju volju, ne znajući zašto i zbog čega, baš tako i na ni jedan drugi način.' Ova Mayerhoferova objašnjenja ukazuju kako je ono što je zapisao bilo uistinu/istinski inspirirano a ne samo proizvod njegove vlastite mašte. Tome u prilog (*ili 'to potvrđuju'*) Mayerhoferovi originalni rukopisi koji su pisani izuzetnom brzinom i tečnošću (*flowingly*) te sadrže izuzetno mali broj vlastoručnih ispravaka.

NAPOMENA ZA ČITAOKA:

Preveo i priredio: Lorens Novosel

(prevodioc je takođe stavljao objašnjenja u zagradama)

Pripremio za ličnu upotrebu: Rajko Jadžić (Andrej Sam)

